

- Сурияда юз берәётган воқеаларга нисбатан сиёсий онгнинг етишмаслик хатари
- Уламолар ва Уммат қўзғолонлари Халифаликни тиклаш учун ҳаракат қилиш вазифаси билан Умматни коғир Гарб ва унинг малайларига тиз чўқтириш ўртасида
- Тоифачилик ва сиёсий адаштирув
- Тўғри сиёсий фаолиятнинг муқаддимаси ва сўнгги натижаси

Келажак ҳеч шубҳасиз Исломникидир

Уммат барча қаллобларни супуриб ташлайди

الوعي

Кенг қамровли-фикрий-сақоғий журнал
www.al-waie.org

АЗИЗ ЁЗУВЧИЛАРГА

- «Ал-Ваъй»да чиқадиган мавзуларни олдиндан изн олмасдан турраб қайта нашр килиш жоизидир. Факат «ал-Ваъй» журнали маңба сифатида кўрсатиб ўтилиши лозим.
- «Ал-Ваъй» факат илгари нашр килинмаган мавзуларнинга кабул килиади. Агар илгари нашр килинган мавзу бўлса, уни ёзб юборувчи олинган маңбани кўрсатиб ўтиши шарт.
- «Ал-Ваъй» юборилган мавзуларни тузатиш хукукини ўзида саклаб колади ва нашрга кабул килинмаган мавзуларни эгаларига қайтариб юбориши мажбурятини олмайди.
- Маколада келтирилган Куръон оялларининг ҳаммасини ракамини кўрсатишингизни, оят ва ҳадисларни белгилаб қўйишингизни ҳамда Пайғамбар ﷺ ҳадислари ровийларини кўрсатишингизни сўраймиз.

НУСХА БАХОСИ

Ливан	1000 Ливан лираси
Германия	1 евро
АҚШ	2,5 АҚШ доллари
Канада	2,5 Канада доллари
Австралия	2,5 Австралия доллари
Британия	1 фунт стерлинг
Швеция	15 Швеция кронаси
Дания	15 Дания кронаси
Бельгия	1 евро
Швейцария	2 Швейцария франки
Австрия	1 евро
Покистон	1 АҚШ доллари
Туркия	1 АҚШ доллари
Яман	40 риёл

ХАБАР ЙЎЛЛАШ УЧУН

info@al-waie.org

Qышбу сонга:

- **Ал-Ваъй сўзи:** Келажак ҳеч шубҳасиз Исломникидир, Уммат барча қаллобларни супуриб ташлайди 3
- Тоифачилик ва сиёсий адаштирув!! 8
- Сурияда юз бераётган воқеаларга нисбатан сиёсий онгнинг етишмаслик хатари.... 23
- Уламолар ва Уммат кўзғолонлари Халифаликни тиклаш учун ҳаракат қилиш вазифаси билан Умматни кофир Farb ва унинг малайларига тиз чўқтириш ўртасида 30
- Тўғри сиёсий фаолиятнинг муқаддимаси ва сўнгги натижаси 40
- «Оқибат тақводорларникидир»..... 47
- Райсуний уйдирмаларига раддия: Халифалик шариат ва унинг мақсадларини сақлашда зарур ишлардан биридир, мақсадларни воситаларга, ёки фикратни тариқатга боғлаш (4) 58
- **Оlam мусулмонлари хабарлари** 64
- **Куръони Карим сұхбатида** 70
- **Жаннат боғлари: дўзах аҳли** 75
- **Сўнгги сўз:** Суриялик қочоқлар қарши сида германиянинг бағрикенглик сиёсати сири нимада? 78
- Сурия борасидаги ҳалқаро келишув хусусиятлари 80

МАВЗУ ЙЎЛЛАШ УЧУН

subjects@al-waie.org

КЕЛАЖАК ҲЕЧ ШУБҲАСИЗ ИСЛОМНИКИДИР УММАТ БАРЧА ҚАЛЛОБЛАРНИ СУПУРИБ ТАШЛАЙДИ

Ислом куч-қудрати асосан ундаги ҳаётнинг ҳамма соҳасини камраб олган пўлатдек мустаҳкам фикратда акс этади. Бу фикрат инсонга ҳаётда мавжуд бўлиб яшashi маъноси ҳақида чукур, аниқ тасаввурларни беради. Шунингдек, Исломнинг қудрати мана шу фикрат инсон ишлари учун йўлга кўйиб берадиган муолажаларда хам акс этади. Ислом бу муолажаларни шаръий хукмлардан иборат мукаммал система орқали йўлга кўйиб берди. Ушбу шаръий хукмлар – татбиқ этилган пайтда – инсон алокаларини унинг моддий ва маънавий эҳтиёжларини қондирадиган тарзда тартибга солади.

Исломий фикрат доимо бутун мусулмонлар қалбida чукур томир отиб келди. Мусулмонларга қарши кучли фикрий ҳужумларга қарамай бу фикрат чукур томир отди. Ваҳоланки ана шу фикрий ҳужумлар мусулмонларнинг исломий фикратни тушунишларига баъзи нуқсонларни етказган эди. Бу ҳол баъзи кишиларнинг бошқа сақофатлар фикрларини Ислом билан аралаштириб юборишга уринишлари оқибатида юз берган эди. Қадим ўтмишда ҳам юонон, хинд ва форс фалсафаларининг баъзи фикрларини исломий тасаввурлар билан аралаш-қуралаш қилиб юборишга уринишлар бўлган эди. Хозирда ҳам Ислом билан социализм, капитализм ва демократия фикрларини бир-бирига мувофиқлаштириш учун шубҳали уринишлар бўлмоқда. Шунча уринишларга қарамай исломий фикрат мусулмонлар қалбida чукур томир отиб келмоқда.

Исломий ақида қудратига қўшимча ўлароқ Ислом татбиқи сабабли юзага келган порлоқ тарихга шавқ билан интилиш мусулмонларнинг илҳом ва фаҳр манбаи бўлиб қолди. Айниқса улар ўша порлоқ тарихни – катта ҳасрат билан – ўзларининг Ислом ҳаётларидан йўқ қилинганидан кейинги аламли воқеликлари билан солишибтиришар экан ана шу тарихга шавқ билан интилиш шундай манба бўлиб қолди. Бу шавқ мусулмонларни рошид халифа Умар ибн Хаттоб нинг: «Биз Аллоҳ Ислом билан азиз-кучли қилган қавммиз. Шунинг учун кимки азизликни Исломдан бошқа ердан истаса Аллоҳ уни хор

килади», деган сўзларини муаммо ва ёчимни ифодалаб берадиган энг яхши таъбир сифатида ўзларига бир машъял қилиб олишларига олиб келди. Натижада мусулмонларда Ислом татбиқига қайтиш зарурлиги тўғрисида оммавий интилиш вужудга келди. Ҳар бир янги кризис ва ҳар бир янги мағлубият юзага келиши билан Ислом ҳукмронлигини қайта тиклашга бўлган даъват янада кучайди. Зеро мусулмонлар Аллоҳ Субҳанаҳу розилигини исташарди ва улар Ислом бошқарувини тиклаш ўzlари учун ҳам, келажак авлод учун ҳам тинч, ишончли бошпана бўлишини тушуниб етишган эди.

Шу тарзда, исломий ҳаётни қайта бошлаш, динни ғолиб қилиш ва Халифалик давлатини тиклаш исломий ҳаракатларнинг эълон қилинган ғояси ва мақсади бўлиб қолди. Бу ҳаракатларнинг кўпида онгиззлик ҳукмрон ва жўшқинлик ғолиб эди. Улар воқеъликни яхши ўрганмай туриб ва мавжуд аҳволни ўзгартирадиган тариқатни билмасдан ҳаракат қилишар эди.

Лекин бу гояни амалга ошириш даҳшатли қаршиликларга учради. Бу қаршиликлар бутун мусулмонлар юртлари устидан хавфсизлик (полициячи) режимлари орқали хўжайин бўлиб олган Ғарб ҳукмронлигида акс этмоқда. Бу полициячи режимлар Ғарб режаларини жорий қилмокда, Уммат иродасини фалаж қилишга, унинг имкониятлари ва бойликлари Ғарб сиёсати ва манфаатларига қарам бўлиб қолаверишига бор кучи билан зўр бериб уринмоқда.

Ғарб Исломга ва уни ҳукмрон қилишга қайтишни кўллаб-кувватлаётган жамоатчилик фикрини бузиш учун ҳамда Халифалик аҳамияти ва у акс эттирадиган қиймат тўғрисида тобора ошиб бораётган онгга зарба бериш учун ифлос сиёсатларга ҳам таянди. Бу сиёсатларни кўпгина восита ва услублар билан юргизди. Ғарб бу муҳитдан – ундаги яширин куч-тоқатларни ўзининг манфаатларини амалга ошириб берадиган ва бу муҳитни матлуб тариқат орқали матлуб ўзгаришни рўёбга чиқаришдан йироққа судраб кетадиган нарса сари йўналтириш учун – фойдаланди.

Масалан Қўшма Штатларнинг Совет Иттифоқи билан Афғонистондаги хисоб-китоблари мусулмонлар қони ва маблағлари билан бўлди. Америка буни коммунизмга зарба бериш учун афғон жиҳоди байроби остида, оламдаги оммавий ахборот воситаларининг зўр бериб жар солиши доирасида амалга оширди. Оқибатда бу масалага ёрдам бериш учун ҳамма томондан, айниқса Миср, Иордания ва Кўрфаз давлатларидан мусулмонлар оқиб келди. Ҳолбуки бу давлатлардаги мусулмонларга Фаластин тош отадиган масофада яқин эди. Кейинчалик ана шу мусулмонлар Америка халқаро низомни қайта шакллантириш учун фойдаланадиган бир

баҳонага айланиб қолишиди. Мусулмонлар коммунизмга қарши уруш деган ном остида Ғарбнинг «стратегик иттифоқчи»си бўлди. Кейинчалик шу иттифоқчи «терроризмга қарши кураш» деган ном остида унинг ашаддий душмани бўлиб қолди. Бунинг ўртасида бир бутун авлод курбон бўлди ва меҳнати беҳуда совурилди.

Айни вактда Америка Эронда диний тусдаги қўзғолонни уюштириди. Америка бу қўзғолонни коммунизмга қарши туриш учун, иккинчи томондан эса мусулмонларни алдаш учун уюштириди. Кейинчалик Ироқ билан саккиз йил давом этган вайрон қилувчи урушга кирди, бунда «Қуддус сари йўл Бағдоддаги баасчи режим мурдаси устидан ўтади» деган шиорни эълон қилди. Бу урушда Эрон стратегик иттифоқчи бўлди, холбуки Дамашқда ҳамон баасчи режим ҳукмрон эди. Шундан кейин Эрон режими йирик зўравон кучларга қарши мустаҳкам қалъя, қаршилик ҳаракати ва ер юзидағи заифларга ёрдам деган шиорлар даврасига кирди. Бунга кўпчилик алданиб қолди. Охири бориб Эрон режими зулмдан эзилган мазлум халқка қарши Шом тоғутининг ёрдамчисига айланди, яdroвий энергия программаларининг барчасини Ғарб ихтиёрига топшириди. Эрон режими терроризмга қарши деб даъво қилинаётган урушда Америка бошчилик қилаётган халқаро коалицияга аъзо бўлиш илинжида шундай қилди.

Ғарб шунингдек исломий ҳаракатдан бир кенг оқимни «мўътадиллик, диний хитобни янгилаш, воқе фиқҳи, замонавий фуқаролик давлати» деган баҳона билан Умматнинг орзу-умидларидан, бирлик, Халифалик, шариатни ҳакам қилишга бўлган интилишларидан воз кечишга мажбур қилди. Натижада бу оқим Туркия, Мағриб, Тунис, Миср ва Суданда ҳокимиятни омма туйғуларини қитиқлайдиган шиорлар билан ўз қўлига олди. Бу шиорлар мусулмонлар куч-тоқатларини илмоний, капиталистик, ватанпарварлик, миллатчилик режаларига мос келадиган нарсаларда совуриб, мусулмонларнинг «қорнини бўшатиб», алдаб тинчлантирадиган усти ялтироқ шиорлар эди. Шунингдек бу шиорлар мавжуд фалокатли воқени мустаҳкамлайдиган шиорлар эди.

Охирида – бу энг охиргиси эмас – «Ироқ ва Шом Исломий Давлат» ташкилотининг Халифаликни тиклагани эълон қилинди. У етим Умматнинг интилишларидан бутунлай йироқ «халифалик» эди. Уммат ўзини бу хорлик, зулм ва куфр қаъридан чиқариб халос бўлиш йўлига соладиган бир меҳрибон қўлни кутаётган эди. Лекин бу ташкилотнинг «халифалиги» Умматни янада бахтсизлик, тарқоқлик, қувгин, қирғин ботқоғига ботирди. Бу эса мана шу ташкилотнинг пайдо бўлиб қилган ишлари, охири «халифалик»ни

Эълон қилиши аслида нима эканлиги тўғрисида минглаб сўроқ аломатларини қўяди. Айниқса Ироқда бу ташкилотнинг шимолдаги йирик Ироқ шаҳарларини эгаллаб олгани ва улкан миқдордаги ҳарбий машиналар, қурол-аслаҳар ва техник жиҳозларга эга бўлиб олгани тўғрисида олиб борилган расмий текширувлар бу ишлар собиқ бош вазир Нури Моликийнинг бош ҳарбий қўмондонларга Мосулдан ва шимолдаги минтақалардан чиқиб кетиш тўғрисида бевосита буйруқлар бергани оқибатида бўлганини аниқлагани учун шундай сўроқ аломатлари пайдо бўлади.

Шундай қилиб Ғарбнинг зўравонлик ва тўс-тўполон гирдобини сунъий равишда пайдо қилишда бевосита ва таъсирили иштирок этгани аниқ бўлиб қолди. Демак Ғарб Уммат билан ўйнашди, уни ўзининг манфаатларини амалга оширишда ҳолдан тойдирди. Ғарб Умматнинг Исломни ҳаёт майдонига қайтариш ҳақидаги орзу-умидларини пучга чиқариш учун бу Умматни ўз дини тўғрисида ва ўзининг интилишлари фойдали эканлиги тўғрисида шубҳага туширишга, бошига тушган балолар сабабчиси шу диндир, деб алдаб уқтиришга жон-жаҳди билан уринди.

Уммат ҳаракатини ва ҳаракат йўналишини дикқат билан кузатган киши бу Уммат ўзининг қоқилиб-йиқилишидан тез оёққа туришини кўради. Зеро бу Уммат қачон йиқилса яна оёққа туради, бир озгина умид учқуни йилт этиши биланоқ яна оёққа туради. Шу умид учқуни сабабли Уммат гўё ўзига хеч қандай ёмонлик етмагандек дарҳол жонланади. Ботил эса ўз табиати сабабли йўқ бўлиб кетади. Шунинг учун ботил ўзининг зулми, дажжоллиги ва адаштириши билан қанчалик түгёнга тушмасин ундан – Умматдаги лиммолим буюк яхшилик сабабли – деярли асар қолмайди. Бугина эмас, балки юз бераётган ҳодисалар, Уммат бошига тушаётган мусибат-аламлар бу Умматни қайта шакллантиради, унда онгни томир оттиради, ундаги иродани мустаҳкамлайди, уни одамлар учун чиқарилган энг яхши уммат сифатида ҳаётда ўзига юклangan ролни ўйнашга лаёқатли қилиб қўяди.

Тўғри, баъзилар зое бўлиб кетиш биёбонларига тортилиб кетиши, бошқалар умидсизликка тушиб бирон баҳона остида шайтонга таслим бўлиши мумкин. Лекин Умматнинг ўз масалаларига фаол муносабати унинг олдинга қадам босаётганини очиқ кўрсатиб турибди. Чунки Уммат қаллоблик ва дажжоллик кўриниб турган кимсалардан тез йироқлашмоқда. У яна Ислом билан нажот топиш йўлини кўра бошлади. Шунинг учун куфр қачонки ўз тўрларини ташлаб Умматни ўз тузогига туширган ва

уни йўқ қилдим деб хаёл қилган пайтда Уммат куфр лойихалари ва низомларини рад этиб куфрни довдиратиб қўймоқда.

Шундай қилиб, бўлиб ўтган тажрибалар шу қадар аччиқ, Умматнинг азият чекишига сабабчи бўлсада бу тажрибалар Умматнинг кон эканини, йўналиши тўғрилигини, онги ошиб бораётганини, ўз Исломига янада кўпроқ ёпишаётганини кўрсатди. Шунингдек, бу тажрибалар уни ҳақиқий Ислом билан етаклайдиган кишиларга кўшилишга доим тайёрлигини намоён қилди.

Уммат ўзининг бир бутунлигини, ўзининг масалалари га нисбатан битта Уммат сифатида муносабатда бўлишини, Исломни хукмрон қилиш бирлаштирувчи Ислом давлатини қуришни рўёбга чиқаради деб билган йўналиш бўйлаб харакат қилишини кўрсатди. Уммат ўзининг бошига тушган балоларга сабабчи ўзининг ҳокимлари эканини, уларни ўзgartириш ҳақиқий ўзгариш йўлидаги биринчи қадам эканини, чунки бу режимлар мавжудлиги шароитида ҳеч қандай умид қилинган ўнгланиш ва уйғониш бўлмаслигини ҳам тушуниб етди. Уммат ўзига қарши Farb улкан макру хийла қилаётганини ва кек-адоват саклаётганини, шунинг учун ундан ҳеч қандай умид йўқлигини ва ўзи учун ҳаёт фақат дини билангина бўлишини ҳам тушуниб етди. Келинг Аллоҳ Таолонинг ушбу қавлларидағи ҳақиқатлар олдида бир тўхталаийлик:

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُونَ نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَآلَّهُ مُتْمِنٌ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكُفَّارُونَ﴾

«Улар Аллоҳнинг нурини (Исломни) оғизлари (бехуда гаплари) билан ўчирмоқчи бўлурлар. Аллоҳ эса, гарчи кофирлар истамасалар-да, Ўз нурини тўла ёйгувчидир» [Соф 8]

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَبِنِّ الْحَقِيقَةِ لِيُظَهِّرَهُ عَلَى الَّذِينَ كُفَّارٌ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ﴾

«У (Аллоҳ) Ўз пайгамбарини ҳидоят ва ҳақ дин билан — гарчи мушриклар хоҳламасалар-да — барча динларга голиб қилиши учун юборган зотdir» [Тавба 33]

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُوْهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسَرَةً ثُمَّ يُغْلِبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ تُخْسِرُونَ﴾

«Албатта, кофир бўлган кимсалар мол-дунёларини Аллоҳнинг йўлидан тўсиш учун ишлатурлар. Бас, уни сарфлайдилар-у, сўнгра ўша (моллари) ўзларига ҳасрат бўлур, сўнгра маглуб бўлурлар. Кофир бўлган кимсалар жаҳаннамга тўпланурлар»

[Анфол 36] □

ТОИФАЧИЛИК ВА СИЁСИЙ АДАШТИРУВ!!

Ҳамд Тобиб – Байтул Мақдис

Коғир давлатлар бу шарафли Умматга назар солиб эс-хүшини йўқотди ва қўрқувдан титроққа тушди. Чунки, бу Уммат динини маҳкам тутиб, асллиги ва шарафли маъданига қайтмоқда. У –Пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифаликни, Аллоҳнинг ҳукми ва шариатини хоҳлаймиз, коғир Фарб, унинг ҳазорати, фикри ва юртларимиздаги жинояткорона сиёсатининг бизга кераги йўқ, дея баралла ҳайқирмоқда. Коғир давлатлар малайларига хатар етаётганини ҳамда Тунис, Миср, Яман ва Ливиядаги малайлари покиза бадандан ифлос кийимлар ечиб юборилганидек улоқтириб юборилганини кўришган пайтда янада қаттикроқ қўрқа бошладилар!!!

Куфр етакчиларидан бўлмиш бу жиноятчилар Умматни озодлик ва эркинлик сари ҳаракатланайтганини сезди. Улар Умматни кучи борича ҳокимларига қарши ва золим режимларига қарши қўзғалганини кўришди. Шунингдек қўзғолонлар соясида бўлган сайловларда мусулмонлар катта овоз билан ғолиб чиққанини кўришди... Шунда улар мусулмон юртлардаги салтанати ва мустамлакаси ниҳоялаб бораётганини, ҳамда энди бойликларни талон тарож қила олмаслигини, ишлари ва сиёсатларини юргиза олмаслигини аниқ тушунди. Шунинг учун Фарб давлатларида мусулмонларга ихтиёр бермаслик керак, чунки бу айрим экстремист исломий ҳаракатларни ҳокимиятга олиб келиши мумкин деган овозлар янграй бошлади. Покистон бўйича эксперт американлик шарқшунос ВК Смит айтади: «Исломий оламдаги мусулмонларни демократик низомлар соясида эркин яшашлари учун қўйиб қўйилса, бу юртларда Ислом ғалаба қозонади. Шунинг учун исломий халқлар билан уларнинг динлари ўртасини тўсадиган нарса диктаторликдир».

BBC радиоси (Файнэншел Таймс) газетасидаги мақоладан нақл қилиб айтади: «Америка Шарқий Европа ва учинчи олам давлатларида демократия ғояларини кучайтирас экан, бу ишни исломий оламда қилмаслиги керак. Чунки бу нарса ақидапарастларни шу оламда ҳокимиятга олиб келиши мумкин»...

Американинг собиқ президенти Никсон ўзининг (Урушсиш ғалаба) номли китобида шундай дейди: «Учинчи оламдаги ўзгариш шамоллари бўронга айланиб бормоқда, биз уни

тўхтатиб қололмаймиз, лекин унинг йўналишини ўзгартира оламиз». Россияда Горбачев ҳокимиятга келганидан кейин у айтдики: «Россия ва Америка исломий ақидапарастларга зарба бериш учун ҳамкорлик қилишларидан бошқа чора йўқ»...

Ғарб етакчилари мусулмонларни тўғри мақсадларидан адаштириб юбориш хақида фикр юритиши. Улар Европа, Америка ва мусулмон юртларидағи минтақа давлатларида шу хақида олий даражадаги учрашувлар ўтказиши. Лекин уларнинг фикрлашлари, макр ҳийлалари ва даҳоликлари фойда бермади. Исломга адоват билан қаровчи бу разил жиноятчилар ҳеч нарсага эриша олмади. Ҳаракатлана бошлаган бу баҳайбат паҳлавон қаршисида, ўзининг аслиги ва динига қайтишга чакираётган ва рошид Халифаликни талаб қилаётган Уммат овози қаршисида уларнинг конференциялари, тил биритирувлари бардош бера олмади.

Уларнинг маросимлари, йиғилишлари ва халқаро, минтақавий ва хос ташкилотларидағи қарорлари битта йўналишдан нарига ўтмади. У ҳам бўлса Исломий Уммат ғоя ва мақсадларини рўёбга чиқармаслик ва унинг ҳаракатини кучи етганича ва турли макру хийла услублари билан тўхтатиш бўлди...

Куйида улар Умматни ўз ғояси ва буюк мақсадидан буриш учун қабул қилишган ифлос ва макру хийлага тўла қарорларини келтирамиз:

1 – Исломий юртлардаги кучни уларнинг ҳар биридаги ҳарбий ташкилотларни вайрон қилиш орқали тормор қилиш. Бу ишни ё ички урушлар орқали амалга оширилади, ёки Ливия, Яман ва Суриядаги каби сиёсий инқироз пайдо қилинади. Бу сиёсий инқироз халқаро ҳарбий аралашувга қарор чиқариш учун асос бўлади...

2 – Умматни асосий ғоясидан буриш ва уни демократия, Ғарб қонунлари, эркинликлар каби бошқа томонга йўналтириш. РАНД институти томонидан чиқарилган ва (11 сентябрдан кейинги исломий олам) деб номланган, ҳамда 2004 йил декабрда нашр қилинган илмий асарда шундай келади: «Ислом учун урушиш уни ўғрилардан қутқаришни мақсад қилган либерал жамоаларни пайдо қилишни талаб қиласди».

3 – Мусулмонлар орасида, хусусан ҳарбий қўзғолончилар орасида Ливия, Яман ва Ироқдаги каби фитналар кўзгаш...

Кўзғолон юз берган юртларда одамларни Уммат, унинг тарихи ва ҳазоратига алоқаси бўлмаган иккинчи даражали мақсадларга буриб юборадиган тоифачилик наърларини пайдо қилиш. Бунда улар майда миллатлар номли резинани у ёқдан бу ёқса чўзиб, уларга ўзига хос минтақа ажратиб бериш зарурлиги ҳақида бонг уришади. Мусулмонлар ўртасида уруш чиқиб кетгунча бу ирқчиликни зўрайтиришади. Шунингдек сарой уламоларини мазҳабпарастлик резинасини чайнашга қизиктиришади. Натижада уламолар одамларни адаштириб юборади ва мусулмонлар ўртасида тоифачилик пайдо бўлиб, бу ўзаро урушга айланади. Саудиянинг Қатиф минтақасида содир бўлган ҳодисалар, ҳамда парчаланганд Яман ва яраланганд Ироқда содир бўлаётган ҳодисалар юқоридагиларнинг яққол далилидир!!...

4 – Исломий юртларни янги чегаралар тортиш орқали яна бир марта парчалашга ҳаракат қилиш. Бунда Ислом Умматига карши килинган ва Халифалик қулагандан кейин уни парчалаган (Сайкс-Пико) шартномаси каби ва ундан бошқа тил бириктирувларни ишга солинади...

5 – Мусулмон юртлардаги хавфсизлик ва омонликини йўқ қилиш, хавф хатар солиш ва қон тўкиш. Шунингдек, бу юртларда хусусан зулм ва золимларга қарши қўзғалган юртларда қашшоқлик ва очликни ёйиш. Шунда Уммат ўз юртларидағи зулмни ўзгартириш учун мабдаъий фикр юритмайдиган ва ошқозондан бошқасини ўйламайдиган бўлиб қолади.

6 – Умматни юксалишига ва ҳаётдаги зулмни кетказишга алоқаси бўлмаган, балки машақкатини оширадиган иккинчи даражали ишлар билан машғул қилиш. Кофир бу ишни сайловлар ўтказиш, янги конституцияни қабул қилиш, таъсис ва қонун чиқарувчи кенгашларни пайдо қилиш орқали қиласи. Шунда фасод ва чириган фикрлар қандай бўлса шундайлигича қолаверади. Шунингдек турли партиялар ўртасида фикрий фитналар пайдо бўлади ва мусулмонлар асл мақсаддан, зулм ва золимлардан чалғиб кетади.

7 – Умматни адаштирувчи сиёсатлар билан машғул қилиш. Кофир бу ишни бир сафар воқе ва вужуди бўлмаган Халифаликни эълон қилиш билан амалга оширса, бошқа сафар Уммат масалаларини химоя қилишни даъво қилувчи ҳарбий

иттифоқ тузиш билан амалга оширади. Аслида бу иттифоқ мустамлакачи манфаатларини ҳимоя қилувчи ва унинг сиёсатини ижро қилувчи бўлади. Бундан ташқари ўлка ва фуқароларни қутқариш учун молиявий қўллаб-қувватлаш жамғармаларини пайдо қилиш орқали амалга оширади. Америка ва Европа давлатлари уларни хоҳлаган томонига йўналтираверади...

Булар жирканч ва жиноятчи мустамлака Умматни ўзининг мақсади ва эркинлик, озодлик, ҳамда асли ва чараклаган тарихига қайтишдек буюк гоясидан буриш учун ўйлаб топган маккорона сиёсатларининг энг машҳурларидир.

Биз бу мавзуимизда ушбу етти ишдан бири, яъни Умматни ўз ғоя ва мақсадларидан буриб юбориш учун қилинадиган адаштириш услублари ва тоифачилик хақида батафсил баён қиласиз.

Бу ҳақда гапиришдан олдин айтамизки: Аллоҳ Таоло бу шарафли Умматни ер юзидағи инсонлардан бошқа алоҳида яхлит Уммат қилди. Бу Умматда арабнинг ажамдан, оқ танлининг қорадан, ёки қизил танлидан фарқи йўқ, улар факат такво билан ажралиб турадилар. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَاْ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾

«Сизларнинг умматингиз ҳақиқатда бир умматdir. Мен эса (барчаларингизнинг) Парвардигорингиздирман. Бас, Менгагина ибодат қилинглар! (Одамлар) эса ишларини (яъни динларини) ўзаро парчалаб-бўлиб олдилар. Барчалари Бизга қайтгувчидирлар» [Анбиё 92]

Пайғамбаримиз ﷺ (мусулмонлар билан ғайридинлар ўртасида ва мусулмонлар ўзаро ўрталарида тузилган ҳужжатда) шундай дейди:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، هَذَا الْكِتَابُ مِنْ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ مِنْ قُرْيَشٍ وَيَسِّرْبَ، وَمَنْ تَبَعَهُمْ فَلَلَّهُقَ بِهِمْ وَجَاهَدَ مَعَهُمْ إِنَّهُمْ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ دُونَ النَّاسِ، وَأَنَّ الْمُؤْمِنِينَ (الْمُتَّقِينَ) عَلَىٰ مَنْ بَعَى مِنْهُمْ، أَوْ ابْتَغَى دَسِيْعَةَ ظُلْمٍ أَوْ إِثْمًا أَوْ عُدُوًّا، أَوْ فَسَادٍ بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَإِنَّ أَيْدِيهِمْ عَلَيْهِ جَمِيعًا وَلَوْ كَانَ وَلَدَ أَحَدٍ هُمْ. وَلَا يَقْتُلُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنًا فِي كَافِرٍ، وَلَا يُنْصَرُ

كَافِرٌ عَلَى مُؤْمِنٍ، وَإِنْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَاحِدَةٌ يُجِيرُ عَلَيْهِمْ أَدْنَاهُمْ。 وَالْمُؤْمِنُونَ بَعْضُهُمْ مَوَالِيٌ بَعْضٌ
دونَ النَّاسِ»

«Рахмдил ва меҳрибон Аллоҳ номи билан бошлайман. Бу Мұхаммад ғариятнинг қурайшилик ва ясириблик мұмін-мусулмонлар ҳамда уларга эргашган, уларга келиб қўшилган, улар билан жанг қилганлар ўртасидаги битимдир. Юқорида зикр этилганлар ўзга инсонлардан фарқли равишда ягона умматирлар. Тақводор мұмінлар ораларида ким золимлик (боғийлик) қылса, катта зулмни, катта гунохни, адоватни, мұмінлар орасида фасод (бузғунчилик)ни ният қылса, бу шахс қайси бирларининг ўғли бўлса ҳам, барча мұмінлар унга қарши бўладилар. Мұмин бошқа бир мұмінни коғирни деб ўлдирмайди, мұміннинг зиддига коғирга ёрдам бермайди. Албатта Аллоҳнинг зиммаси бирдир. Улардан энг қуйисининг омонлиги ҳам нуғузлидир. Албатта мұмінлар одамлардан алоҳида бир-бирига дўстдирлар». Ибн Ҳишомнинг сийрат китобидан.

Яхлитлик, биродарлик ва бирини бошқасидан афзал кўрмаслик каби бундай хусусиятлар ер юзида Исломий Умматдан бошқасида топилмайди. Аллоҳ Таоло яҳудий ва насронийларни сифатлаб шундай дейди:

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعاً لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُبَيِّنُهُمْ لَهَا
كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾

«Динларини бўлиб, ўзлари ҳам гуруҳларга бўлиниб олган кимсалар тўғрисидан бирон нарсада (масъул) эмассиз. Уларнинг ишлари фақат Аллоҳнинг ўзига ҳавола. Кейин уларга қилиб ўтган ишларининг хабарини берур» [Анъом 159]

﴿وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَيْهِمْ
أَجَلِ مُسَئِّلٍ لَّقُضَى بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٌ﴾

«Улар (яъни аввалги пайгамбарларнинг қавмлари) ҳам бўлинмаганлар, магар ўзларига (турли фирмаларга бўлинмаслик зарурлиги ҳақида) билим-хужжасат келганидан сўнг ўзаро ҳасад-адоват қилишиб (фирқа-фирқа бўлиб

кетганлар). Агар Парвардигорингиз томонидан (уларнинг жазоларини) белгиланган муддатгача (яъни қиёматгача таъхир қилиши хусусидаги) сўз ўтмаганида, албатта уларнинг ўртасида ҳукм қилинган бўлур эди - (яъни улар мана шу дунёдаётк жазоларини тортган бўлур эдилар)! Албатта улардан кейин Китобга (Таврот, Инжилга) ворис қилинган кимсалар (яъни Муҳаммад алаиҳис-саломга замондош бўлган яхудий ва насронийлар) ҳам ундан (ўз Китобларидан) шак-шубҳададирлар» [Шўро 14]

Демак бу дин аҳкомлари мазмунидан мўмин мўминнинг биродари, у биродарига зулм қилмайди ва ёрдамсиз ўз ҳолига ташлаб қўймайди. Мусулмоннинг бошқа мусулмонга қони, моли ва номуси харом. Барча жойлардаги мўминларни имон бириктиради, улар бир биридан тақво ва яхши амал билан ажралиб туради. Уларни хато мазҳабпаратлик ва ботил эътиқодлар, ҳамда мусулмонликдан чиқариб юборадиган турли эгри бугри йўллар бўлиб юборади. Аллоҳ Таоло айтади.

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَآتُّهُمْ لَعْلَكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

«Мўминлар ҳеч шак-шубҳасиз ога-инилардир. Бас, сизлар икки ога-инингизнинг ўртасини ўнглаб қўйинглар! Аллоҳдан қўрқинглар — шояд У зот томонидан бўладиган раҳмататга эришсангизлар» [Хужурот 10]

﴿يَا أَيُّهُ الَّذِينَ إِنَّا حَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْنِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَبِيرٌ﴾

«Эй инсонлар, дарҳақиқат Биз сизларни бир эркак (Одам) ва бир аёл (Хавво)дан яратдик ҳамда бир-бирларингиз билан танишинглар (дўст-биродар бўлишинглар) учун сизларни (турли-туман) ҳалқлар ва қабила-элатлар қилиб қўйдик. Албатта сизларнинг Аллоҳ назидидаги энг ҳурматлирогингиз тақвадоррогоғиздир. Албатта Аллоҳ билгувчи ва огоҳдир»

[Хужурот 13]

Аллоҳ ва Росули бўлиниш ва бир-бири билан жанжаллашишдан қайтарган ва буни ҳалокат, мағлубият, муваффақиятсизлик ва куфр деб сифатлаган. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَا تَنْزَعُوا فَتَفَشِّلُوا وَتَذَهَّبَ رِحْكُمُ وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ﴾

الصَّابِرِينَ

«Ва Аллоҳ ҳамда Унинг пайгамбарига итоат қилингиз ва (ўзаро) талашиб-тортишмангизки, у ҳолда сустлашиб, куч-қувватингиз кетур. Сабр-тоқат қилингиз! Албатта, Аллоҳ сабр қилгувчилар билан биргадир» [Анфол 46]

Пайғамбарамиз ﷺ айтадилар:

«لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا، يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ»

«Мендан кейин бир-бирингизни ўлдириб, куфрга қайтиб кетманг» Муслим ривояти. У киши яна айтадилар:

«إِذَا أَتَقْتَلَ الْمُسْلِمَانِ بِسَيِّئَتِهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ»

«Икки мусулмон бир бирига қилич кўтарса ўлдирган ҳам ўлган ҳам дўзахдадир» (Бухорий ривояти).

Ислом тушуниш ва фикрлашда ихтилоф бўлишига рухсат берди. Лекин бу эътиқод бузилишига олиб бормаслиги ёки бу диннинг ақидасига боғлиқ шариат асосларига қарши бўлмаслиги керак. Ислом тушунишдаги бу ихтилофни тушунча, тафсир ва таҳлилда дин аҳкомларига мос келадиган дуруст иш деб ҳисоблади. Аммо бу ишни ўз ҳолига ташлаб қўймади, балки риоя қилиниши керак бўлган шарт ва қоидаларни белгилади.

Қўйида мана шу ихтилоф ва турли тушунишда зарур бўлган қоидаларни келтирамиз:

1 – Бу ихтилоф яхудий ва насронийлардаги каби диннинг асоси ва эътиқодга путур етказмаслиги керак. Балки у соғ ва соғлом исломий ақида доираси ичида бўлмоғи лозим. Чунки фикрдаги ихтилоф далолати зонний, яъни турли тушуниш жоиз бўлган шаръий хукмларда, ёки ақиданинг далолати зонний фаръларида бўлади. Аммо далолати қатъий хукмлар, ёки ақидаларда турлича фикрлаш жоиз эмас.

2 – Фикрлаш ва тушунишдаги ихтилоф Қуръон ва Суннатга асосланган шаръий нусусларга боғланган бўлиши шарт. У ақлга асосланиши мумкин эмас, чунки шариатда ақлга тушуниш мавзусидагина рухсат берилади.. Бу динни тушунишда фақат Қуръон ва Суннатга суюнилади. Бу иккиси ҳар қандай бузилишнинг олдини олади, ҳамда яхудий ва насронийларда бўлган адашиш, ўзгартириш ва бузилишдан бу динни сақлайди.

Шунинг учун ижтиҳода асосни Қуръон, Суннат ва шу иккиси кўрсатган нарсадан олишимиз керак.

3 – Ушбу соғлом асослардан балқиб чиқсан фикрлашдаги ихтилоф фиқхий истинботда тўғри асосдан чиқиб кетмаслиги керак. Масалан Аллоҳнинг китобидан бўлган бир оятни тушунсак ва унга кўра бир шаръий тушунчани табаний қилишни хоҳласак, оятнинг фиқхий маъноси унинг араблар қўллаган луғавий маъносига мос келиши керак. Шунингдек шу оятга алоқаси бор бошқа оят ва ҳадисларни ҳам кўриб чиқишимиз керак. Чунки оят баъзизда мансух бўлиши мумкин, ёки шу оятнинг сабаби нузулига алоқали ҳадис бўлиши мумкин. Чунки нусусни тушунишда луғатнинг маъноси ва нақлга суюнилади.

Мана шу соғлом қоидалар Умматнинг нажотини белгилайди, уни бошқа уммат ва ҳалқлардан ажратиб бир жойга жамлаган динида қолишини таъминлайди. Агар Уммат мана шу қоидалардан чиқиб кетса яхудий ва насронийлар ботил ақидаларни ушлаб, динларини ўзgartиришганидек улар ҳам адашиб кетади.

Ҳақиқат шуки бу Умматда нажот йўлидан чиқиб, эътиқодда адашган кимсалар бор. Чунки улар турли тушуниш ва ихтилофдаги мана шу соғлом манҳажни маҳкам тутмаганлар. Бу мавзуда уларнинг айни номларини келтириш ўрни эмас. Лекин нажот йўлидан чиқиб, Уммат учун белгиланган қизил чизиқдан чиқиб кетган кимсаларнинг айрим сифатларини айтиб ўтамиз... Мана масалан кимки эътиқодан (Мұхаммад ﷺ охирги Пайғамбар эмас) ундан кейин яна Пайғамбар келади деса, у эътиқодда қизил чизиқдан чиқади. Чунки у субути ва далолати қатъий бўлган шаръий нусусга ва диндаги зарур ишлардан бирига қарши чиқсан бўлади.

Ким (Али инсон эмас, илоҳдир), ёки (Али саҳобий эмас, пайғамбардир) деса, ёки (Қуръон нуқсонли, уни тўлдириш керак), ёки (Қуръон олинади, Суннатнинг кераги йўқ) деса ёки шу каби дин асосларидан бирини инкор қилса... диндан чиқади ва унга мусулмонлардан бошқаларга қилинган муомала қилинади. Шунингдек кимки (Закот намоз ва рўзалардек вожиб эмас), ёки (шариат нуқсонли, уни тўлдириш керак ва уни тўлдириш учун янги қоидалар билан ақлни ишлатиш керак) деса дин доирасидан чиқиб кетади.

Булар ушбу Умматни биректирадиган ва бошқа умматлардан ажратиб турадиган қоидалардир. Уммат бу қоидалар асосида Пайғамбаримиз ﷺ давридан бошлаб узоқ вақт юрди, ҳамда яхлит ва ягона уммат бўлиб яшади. Кофирларнинг фитналари, ҳамда унинг ичи ва ташқарисидан қулатишга бўлган харакатлари бу қоидалар қархисида чил-парчин бўлиб кетди.

Умматнинг узоқ йиллик тарихида уни сафини ёриш ва парчалаш учун, ҳамда унинг яхлитлиги, қудрати ва ўз динини маҳкам тутишидан чиқариб юбориш учун қўп харакатлар бўлиб ўтди... Қуйида шу харакатларнинг айримларини келтирамиз:

1 – Даъватнинг ilk даврларида яҳудийлар Курайш кофирлари билан Мадина ичкарисида мусулмонларнинг сафини ёришга харакат қилишди. Бунда уларга кофирларини ва мусулмонларга бўлган адоватини яшириб, ўзларини мусулмон қилиб кўрсатган мунофиқлар ёрдам берди. Лекин Аллоҳ Таоло уларнинг ҳийлалари, тадбирлари ва парчалашга бўлган харакатларини барбод қилди. Натижада бу иш ўзларига кулфат бўлди. Аллоҳ айтади:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِمَانُوا أَذْكُرُوا بِعْدَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتُكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِحْمًا وَجُنُودًا لَمْ تَرُوهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا إِذْ جَاءَهُوكُمْ مِنْ فَوْقَكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ رَأَغَتِ الْأَبْصَرُ وَلَمَّا لَقِيَ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَطَّلَّبُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَ﴾

«Эй мўминлар, сизларга (қарши турли фирмалардан иборат) қўшинлар келган пайтида, Биз уларнинг устига шамол ва сизлар кўрмаган қўшинларни (яъни фаришталарни) юборганимизни — Аллоҳнинг сизларга берган неъматини эсланглар! Аллоҳ қилаётган амалларингизни кўриб тургувчи бўлган зотdir. Ўшанда улар сизларнинг юқори томонингиздан ҳам, сизлардан қўйироқ томондан ҳам (бостириб) келган эдилар. Ўшанда қўзлар тиниб, юраклар бўғизларга тиқилиб қолган ва сизлар Аллоҳ ҳақида (турли) гумонлар қила бошлаган эдинглар» [Ахзоб 9-10]

2 – Пайғамбаримиз ﷺнинг вафотидан кейин Исломга янги киргандардан иборат муртадлар Исломдан чиқишилари орқали мусулмонларнинг сафини ёрмоқчи бўлдилар. Лекин Абу Бакр رض бу хатарли ишни тўхтатди ва ушбу машҳур сўзини айтди:

«Аллоҳга қасамки агар улар Ресул ﷺ берган садақани беришдан бош тортишганда ҳам уларга қарши урушган бўлар эдим». Буни Табароний тарих китобида ривоят қилган. Халифа Усмон ибн Аффон ﷺ даврида Исломга янги кирган бир гурух озод қилинган қуллар мусулмонлар ичидаги фитна чиқармоқчи бўлишди. Шунда Халифа мусулмонларнинг қони тўклиши олдини олиш ва уларнинг яхлитлигини сақлаб қолишини афзал деб билди ва уларга қарши уруш қилмади.

3 – Бу ҳаракатлар Усмон ﷺ ўлдирилгандан кейин, Али ﷺнинг халифалиги даврида ҳам давом этди. Хаворижлар мусулмонлар сафидан чиққанда бу фитналар янада зиёдалашди. Унда ушбу тоифага қарши уруш қилинди ва бир неча саҳоба ўлдирилди. Бундай фитналар Исломий давлат тарихида ахён ахёнда бўй кўрсатар ва мусулмонлар ўз динларини маҳкам тутиши ва аҳкомларини тушуниши даражасига қараб, ҳамда ўzlари яшаётган Исломий давлат кучига қараб сўнар эди...

4 – Аббосийлар давлати тарихида Бағдоддаги Халифаликдан ажралиб кетиш муаммоси юзага келди. Ўша вақтда халифанинг салтанати кўп минтақалар, хусусан Шом юртларигача ёйилган эди, лекин у номига халифа эди... Салибчилар ва улардан кейин мўғуллар ҳужум қилиб давлат заифлашган эди!! . Ҳолат бир қанча давр давом этиб, Нуриддин Зангий ва Мамлуклар даврида Миср ва Шом бирлашди.

5 – Исломий тарихда сафавийлар муаммоси пайдо бўлди. Улар Исломил Сафавий даври яъни 1501-1524 йилларда Форс ва Ирок юртларига ҳукмронлик қилишди. Улар билан Усмоний давлат ўртасида бир неча жанглар бўлиб, уларнинг энг машҳури 1514 йил Чалдиранда бўлиб ўтди. Сафавийлар Усмонийларга қарши урушларида Усмоний давлатга қарши Португалиядан ёрдам олишди. Усмоний давлат Венани фатҳ қилиш билан машғул бўлиб турган пайтда унга қарши ҳужум қилишди ва бу нарса Усмонийларни чекинишга мажбур қилди. Болқон ва Крим урушларида Сафавийлар давлати Усмоний давлат чегараларига ҳужум қилди ва бу Усмоний давлатни заифлашиши ҳамда Сафавийларни мағлубиятга учратиш учун Европа ва Россиядан ёрдам олишига сабаб бўлди.

6 – Халифаликнинг охирги, яъни Усмонийлар ҳокимиятининг охирги кунларида мустамлакачи турклар ва араблар каби миллатчилик ва ирқчилик фикрлари орқали Уммат

жисмини парчалашга киришди... Халифаликни қулатиш ва Исломий Умматни парчалашда бошқа сабаблар ҳам бўлди!. Халифалик қулатилиб, Исломий Умматни бириткириб турган алоқа йўқолгандан кейин, ҳарбий мустамлака туфайли бўлинниш кучайди. Шунингдек Исломий Уммат давлатчаларга бўлинниб, миллатчилик ва ирқчилик Уммат жисмининг барча томонларига ёйилди ва уни бутунлай парчалаб юборди.

Лекин шу нарса маълумки халифа Исломий давлат хукмронлиги даврида содир бўлган фитна, ёвузлик ва вайрон қилишга бўлган харакатларга қарши туриб, уларнинг ёвузликларини бостирар эди. Шунинг учун улар мусулмонлар ва давлат жисмига қандайдир заарар етказган бўлсада, аммо Ислом Уммати вужудига дарз кетказа олмади. Исломий давлат қудрати ва Исломни тўғри татбиқ қилиш Умматни яна бириткиради. Шунингдек Аллоҳ Таоло Уммат заифлашиб, йиқилган пайтда уни бу ҳолатдан қутқарадиган буюк саркардалар билан сийлайди. Умар ибн Абдулазиз, Нуриддин Зангий ва Зоҳир Бейбарслар шулар жумласидан бўлиб, улар Уммат заифлашиб кетгандан кейин унинг шаънини кўтариб, қудратини тиклаган эди.

Аммо бугунги, яъни Уммат тарихининг энг машаққатли дамларида салибчи, сионист ва масонлардан иборат мустамлака Уммат ичидаги холис кишилар одамлар ўз динларига қайтиши ва ақида, ҳамда шаръий аҳкомларни ушлашлари учун қилаётган ишларини пучга чиқармоқчи. Шунингдек Умматни Исломни татбиқ қилиш ва Исломий давлатни яна бир марта ҳаёт майдонига қайтариш сари тўғри йўли ва соф гоясидан қайтармоқчи. Қуйида Америка, унинг кофир салибчи коалицияси, сионист, масон ва бошқа кофир жамоалардан иборат жирканч жиноятчилар Исломни ҳаётга қайтармаслик, Умматни заиф ва парчаланган ҳолда ушлаб туриш учун амалга ошираётган ишларидан энг муҳимларини келтирамиз:

1 – Мусулмонларни динларидан айриш ва бир биридан ажратиш учун фиқхий мазҳабпарастликка тақлид қилишни кучайтириш. Бу ишда сунний ва шиалар ўртасидаги ихтилофдан фойдаланиб, уни икки гурух ўртасидаги урушга айлантирилади. Шунингдек бу жирканч мақсад йўлида иккала гуруҳдан малай ҳокимлар ва сарой уламолари ишга солинади, ҳамда бир мазҳаб вакилларини иккинчисига қарши гижгижланади. Моликий каби

жиноятычи ҳокимлар, ҳамда Саудия ва Эрон ҳокимлари шу тушунчалар билан сугорилган бўлиб, мазҳабларо урушларга етакчилик қиляптилар!

2 – Айрим исломий жамоаларни тоифачилик наъраларини қўзғаш, шу йўлда жанг қилиш, муайян бир минтақани эгаллаб олишга уриниш ва такфирийлик тушунчасидан келиб чиқиб бошқа мазҳаб вакилларига қарши курашиш каби ишларни бажаришига мажбурлаш. Бунда икки гуруҳ ўртасидаги уруш ва бир-бирини ўлдириш кучайиб бораверади, лекин иккала тараф вакиллари ҳам уларни бу ишга мустамлака мажбурлаётганини билмайди. Шунингдек мустамлаканинг Туркия, Кўрфаз, Эрон ва Ироқ каби қуроллари Американинг мусулмон юртлардаги мустамлакачилик лойиҳаларига ва янги малай ҳокимларни ўрнатиш ғояларига хизмат қилиши учун уларни бу ишларга мажбурлаётганини билмайди. Мустамлакачи ва унинг жиноятычи қуроллари бу билан Уммат мақсадлари ва рошид Халифаликни тиклашдек гоясини пучга чиқаришни хоҳлайди. Шунингдек Уммат эътиборини катта хатар (яҳуд вужуди) ва Американинг исломий юртлардаги ҳарбий мустамлакасидан буриб юборишни хоҳлайди!!!

3 – Гуруҳлар номидан портлашлар уюштириш: Бунда мустамлака ва унинг мусулмон юртлардаги жиноятычи малайлари сунний ва шиалар ўртасида масжидларни портлатиш орқали гина, адоват ва уруш оловини ёқади. Бир сафар суннийлар масжидини портлатса, бошқа сафар шиаларнини портлатиб, юзлаб мусулмонлар ҳалок бўлади. Шунингдек малайлар портловчи моддалар тўлдирилган машиналарни шиа мазҳаби вакиллари яшайдиган кварталларда, бошқасини эса суннийлар яшайдиган кварталларда портлатиб, иккала тарафдан ҳам беайб мусулмонларни ўлдиришади. Натижада тақсимлаб, парчалаб юборилган Ироқда бўлганидек мазҳаблар ўртасида фитна ва адоват оловини ёқадилар...

4 – Идорани тоифачилик асосида тақсимлаш. Мустамлакачи мусулмон юртларни сиёсий вужудларга ва муайян минтақадаги идорий бошқарувларга тақсимлар экан, шу гурухга одиллик қилаётгани ва уни сиёсий зулмдан озод қилаётганини даъво қилади. Аслида эса у мусулмонлар ўртасида тоифачилик ва адоват наъраларини ёяди. Жазоирдаги барбарлар, Ироқ шимолидаги курдлар масаласи шулар жумласидандир. Ваҳоланки

бу минтақаларда турли миллат ва ирқлар яқин қунларгача яхлит Исломий давлат байроғи остида яшади.

Тоифачилик, мазхабпарастлик ва миллатчилик жанжалларини күзгатиш учун амалга оширилаётган бундай жирканчли ишлардан мақсад Исломий Уммат жисмини парчалашдир. Шунингдек мусулмон юртларни бириктирмаслик ва аввалда бўлганидек Исломий давлат Умматни бирлаштиришини олдини олишдир.

Бу тоифачилик урушининг қуроллари исломий оламдаги малай ҳокимлар, адаштирувчи уламолар ва фатво марказлариидир. Бу ҳоким ва уламоларнинг ушбу тоифачилик урушида ҳиссаси юқори. Мана масалан Ҳижоз еридаги бу уламолар Америка Ирок ва Афғонистонда террорга қарши тузган иттифоқи ҳақида сукут сақлашди ва мана шу иттифоқ билан бирга террорга қарши курашга чакиришди. Улар айни пайтда Саудия давлати Эрон билан бирга Америка ўйлаб топган террорга қарши кураш номли ёлғон баҳона остида Афғонистондаги мусулмонларга қарши урушга кириши ҳақида ҳеч нарса демадилар.

Бу уламолар Америка қуроли кучлари Ирок ичидаги ўз хукмронлигини кенгайтираётгани, ҳамда бу ишда унга Эрон ва шия гурухлари ёрдам беряётгани ҳақида ҳеч нарса айтишмади. Шунингдек бу ишни жиноят деб ҳисоблашмади ва ўзлари даъво қилаётгандаридек бу ерда шиалар суннийларни ўлдиришяпти деб гапиришмади. Бундан ташқари Саудия ҳокимлари Миср ва бошқа мусулмон юртлари билан Америка 1990 йил Ирокқа кириш учун тузган иттифоққа қўшилганда лом мим демади ва бу ишни жиноят ҳисобламади. Лекин худди шу уламолар Солих Ҳусийлар билан битим тузгандан кейин, бу иш ортида Эрон турибди, уларга қарши урушиш керак ва модомики шия экан уларни тўхтатиш шарт деб сайрай бошлишди ва фатво кетидан фатво чиқаришди.

Эрон Ирок ва Афғонистонда Америкага ёрдам берган вактда бу уламолар қаерда эдилар. Агар Ҳусийлар эртага Саудия ва Араб лигаси ташаббуси билан Яман ҳокимиятини бўлиб олиш ҳақида сиёсий иттифоқ тузсалар бу уламолар нимани ёзиб, нима деб хутба қилар экан?!... Ёки қаламлари қуриб, ўзлари гапира олмай қолармикан? Улар бу пайтда албатта халқаро қонунийлик ва Араб лигаси қонунийлигини кўллаб-куvvватлашади. Эрон ва унинг саллалик тарафдорлари, ҳамда тоифачиликка берилган жамоатлар шулар жумласидандир. Эрон ҳокимлари уларни (Исройл)га қарши туриш ва катта шайтон Америкага қарши урушиш каби ёлғон даъволар остида ишлатади. Лекин бу даъволари барчаси алдовчи сароб бўлиб, Эронни мана шу катта шайтонга малай эканини

кўриб турибмиз. Шунингдек Афғонистон ва Ироқда ўрнашиб олиши учун Америкага ёрдам бергани ва Сурия билан Яманда Америка манфаатига ишлаётганини кўриб турибмиз.

Минтақадаги кураш сиёсий бўлиб, Америка бунда малай ҳокимлари воситасида мазҳабпаастликни ишга солмоқда. Кундек равшан бўлган нарса шуки турли гуруҳ ва мазҳабларга бўлган чақириқлар мусулмонлар ва уларнинг жамиятларига ёт сиёсий чақириқлардир. Уларни мусулмон юртларнинг ташқарисидан, мусулмон ҳокимлардан иборат қуроллар билан, ҳамда нафс ҳавосига эргашган, адашган ва мансаб кетидан қувадиган ёлғончи уламоларнинг фатволари орқали қўзғатилмоқда.

Мусулмонлар узоқ йиллик тарихи давомида исломий мазҳаблар ўртасида бу каби урушни кўрмаган. Шунингдек мусулмон юртларда мусулмонлар билан ғайримусулмонлар ўртасида бундай урушни кўрмаган. Масалан Ливандан мусулмонлар билан насронийлар ўртасида бўлган фитна юрт ташқарисидан бошқарилаётган иш. Насронийлар узоқ йиллар мусулмонлар орасида ва исломий шариат доирасида дўстона муносабатда яшаган. Уларнинг ўртасида уруш бўлмаган. Фитна оловини ёққанлар мустамлака қуролларидир. Мусулмонларнинг узоқ йиллик тарихига назар солган киши Яманда шия ва сунний мазҳаблар ўртасида ҳеч қандай уруш бўлмагани ва Ҳусийларни бундай ишга ундан омил мазҳаб эмас, сиёсий омил бўлганини кўради.

Ироқдаги шиалар амалга ошираётган жиноятларни қилишга ундаётган ҳам Америка ва унинг қуролларидир. Саудия ва Эрон давлатлари шу сиёсатни қўллаб-қувватламоқдалар. Ҳақиқат шуки мусулмонлар аввало ўз динлари хукмлари ва сиёсий воқени яхши англасалар бундай сохта фитналарни олдини олади. Аммо уларни бутунлай йўқотиш йўли рошид Халифалик давлатини тиклашdir. Ишонч билан айтиш мумкинки Америка бу тоифачилик, мазҳабпаастлик ва ирқчилик фитналарини буюк исломий лойиҳа бўлмиш Халифаликка қарши қўзғамоқда. Америка бу фитналарни нафақат турли мазҳаблар орасига солишни режалаштириди, балки уни бугунги кунда Шом ва Ироқда содир бўлаётганидек битта мазҳаб вакиллари ўртасида қўзғади. Америка буни террорга қарши кураш номи остида қилмоқда. Бундан мақсад режимни қулатишга қаратилган урушни Америка билан бирга Исломга қарши урушиш томонига буриб юборишdir!

Ха, мусулмонлар бу фитналарни мустамлака ва унинг қуроллари уларни ҳақиқий мақсад, яъни Ислом бошқарувини

тиклаш йўлида режимни қулатиш мақсадидан чалғитиш учун қилаётганини билишлари керак. Улар яна Аллоҳнинг шариати билан бошқарадиган, мусулмонлар ўртасидаги биродарлик алоқаларини кучайтирадиган ва мусулмонлар ўртасига фитна солиш учун кофирлар қиласидиган тил бириктирувларга барҳам берадиган Исломий давлатда бундай фитналарга жой йўқлигини англаши керак. Шунингдек бу давлат қайси исломий мазҳабдан бўйлмасин Исломдан чиқиб, куфрға кетган кимсани муҳосаба қилишини ва мусулмон билан кофирни ажратадиган нарса бу тоифачилик уруши эмаслигини англаши керак.

На салаф уламолари ва на хозиргилари бирортаси шия мусулмонларини барчасини кофир деган эмас. Салаф уламолари уларнинг барча тоифа ва рофизий гурухларини кофир ҳисобламаган. Балки улар шиалардан айрим фирмаларини ажратиб, уларни мусулмонликдан чиқарган шаръий сабабларини келтиришган. Бирор фирмә вакилларига кофир бўлди деган хужжат билан уруш очишга ҳеч қайси мусулмоннинг салоҳияти йўқ. Балки буни қози ёрдамида яхшилаб ўрганилиши ва бирор шахсни мусулмонликдан чиққани тўғрисида ундан тингланиши ва бунга аниқ ишонч ҳосил қилиниши керак...

Охирида шуни айтамизки: Ақида масаласида йўлдан адашиб, диндан чиқиб кетган кимсани тўғри йўлга қайтариш, яширинми, ошкорами фитналарни олдини олиш ва мусулмонлар ўртасида фитна ва урушларни қўзғаётган сиёсий тил бириктирувларни тўхтатишга кафил бўла оладиган факат Ислом давлатидир. Шунингдек бу давлат аввалда қилганидек мусулмонлар орасида бу динни одил ва тўғри рисолат тарзида татбиқ қилиш орқали мусулмонлар ҳаётини биродарлик, имон ва муҳаббат ҳаётига айлантиришга кафилдир.

Аллоҳдан ошкору яширин фитналарни мусулмонлардан йирок қилишини, мусулмонларнинг қони бекор тўкилиши олдини олишини сўраймиз. Шунингдек яхудий ва насронийлардан иборат мустамлакачи, ҳамда малай ҳокимларнинг маккорлигидан сақлашини сўраймиз. Яна у зотдан Ислом Умматини еру осмон ахли рози бўладиган Пайғамбарлик минҳожи асосидаги рошид Халифалик билан сийлашини сўраймиз. Албатта У эшитгувчи, дуоларни ижобат қилувчи ва бандаларига яқин зотдир... Аллоҳим ўзинг ижобат қил. □

СУРИЯДА ЮЗ БЕРАЁТГАН ВОҚЕАЛАРГА НИСБАТАН СИЁСИЙ ОНГНИНГ ЕТИШМАСЛИК ХАТАРИ

Абу Бакр – Сурия

Аллоҳ Субҳанаҳу ва Таоло пайғамбаримиз Мұхаммад ﷺ га Исломни юбориши биланок, Росулуллоҳ ﷺ инсонларга ақиданы тушунтириб уларнинг онгига қуиышдан аввал, уларни түгри фикрлашга чакирди. Фикрлашга чакиравчи бу илоҳий хитоб гүё кучли бўрон каби Қурайш коғирларининг онгидан бутларга бўлган ишончларини қўпориб ташлай бошлади. Росулуллоҳ ﷺ уларни еру-осмон ва ундаги ўз кўзлари билан кўриб, ҳис қилиб турган нарсалар хақида ёрқин фикрлашга ундан, Аллоҳнинг қуидаги оятларини ўқир эди.

﴿فَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿٢﴾ وَإِلَى الْجَبَالِ
﴿كَيْفَ تُصْبَتْ ﴿٣﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾

«Ахир улар туяниң қандай яратилганига, осмоннинг қандай кўтариб қўйилганига; тогларнинг қандай тикланганига ва ернинг қандай ёйиб-текислаб қўйилганига (ибрат назари билан) боқмайдиларми?!» [Фошия 17-20]

Айни пайтда у зот тафсилотларга киришмасдан аниқ ва равшан кўриниб турган нарсалар хақида фикрлашга ундаш орқали уларга тўғри фикрлаш тариқатини кўрсатиб берар эди. Бу уларни фикрлашга қизиқтириш, мулҳоза қилиб ва фикрлаб хулоса чиқаришга ундейдиган фикрий инқилобни уларда пайдо қилиш учун эди. Шунинг учун уларга қуидаги оятларни ўқир эди:

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءاْهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾

«Агар (осмону заминда) Аллоҳдан ўзга худолар булганида, ҳар иккиси бузилиб кетар эди» [Анбиё 22]

﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

«У осмонлар ва ерни пайдо қилгувчиидир. Унинг жуфтти йўқ-ку, қаёқдан боласи бўлсин! У ҳамма нарсани яратди ва У ҳамма нарсани билгувчиидир» [Анъом 101]

﴿أَمْ حُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَلِقُونَ﴾

«Балки улар ҳеч нарсадан (яъни, Яратгувчисиз) яралиб қолгандирлар?! Ёки улар ўзлари яратгувчиликнлар-а?!» [Тур 35]

Бу услубни нафақат Пайғамбаримиз Мұхаммад ﷺ, балки барча пайғамбарлар ўз даъватларида құллаб, ишлатиб келишган. Мисол учун Иброҳим ﷺ ўз қавмиға фикрлашда түғри фикрлаш тариқатини ўргатди. Чунки, шундагини улар порлоқ ақлияга эга бўлиб, бу орқали тадбиркор яратувчига имон келтиришга ҳидоятланар ҳамда түғри фикрлаш тариқати нафақат түғри ақидани топишда, балки ҳаёт ишларини ва дунёда содир бўлаётган воқеаларни тушунишда хам уларнинг одатига айланар эди.

﴿وَكَذَلِكَ نُرِيَ إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَيَكُونَ مِنَ الْمُوْقِبِينَ فَلَمَّا حَنَ عَيْهِ الْيَلِ رَءَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا نَبِيٌّ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْأَفْلَقَينَ فَلَمَّا رَأَهُ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا نَبِيٌّ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لِئِنْ لَمْ يَهْدِنِي نَبِيٌّ لَا كُونَنَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَلَمَّا رَأَهُ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا نَبِيٌّ هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَقُولُونَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ إِنِّي وَجَهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

«Шундай қилиб Иброҳимга (ўзи учун ҳужжат қилиб олиши) ва аниқ ишонувчилардан бўлиб қолиши учун осмонлар ва ер мамлакатларини кўрсатурмиз. Бас, қачонки уни тун ўраб олганида юлдузни кўриб: «Мана шу Парвардигорим», деди. У ботиб кетгач: «Ботиб кетгувчиларни суймайман», деди. Бас, қачонки чиқаётган ойни кўргач: «Мана шу Парвардигорим», деди. У ҳам ботиб кетгач: «Қасамки, агар Парвардигоримнинг ўзи мени ҳидоят қилмаса, йўлдан озган қавмдан бўлиб қолурман», деди. Бас, қачонки чиқаётган қуёшни кўргач: «Мана шу Парвардигорим. Мана шу каттароқ-ку!» — деди. У ҳам ботиб кетгач: «Эй қавмим, мен сизларнинг ширкингиздан покман. Мен ҳақ йўлга мойил бўлган ҳолимда, юзимни осмонлар ва ерни яратган зотга қаратдим ва мен мушриклардан эмасман», деди» [Анъом 75-79]

Ислом даъватни аввалданоқ Қурайш халқидаги хато тушунчалар ва саёз фикрларни танқидидан бошлаганлигининг тасдиқи сифатида шуни айта оламизки, сийрат китобларида келганидек, Росулуллоҳ ﷺ очиқ даъватини мушрикларнинг бутсанамларининг нуқсонларини очиб ташлаш ва мушрикларни ақлсизликда айблашдан бошлади.

﴿يَعْلَمُونَ ظَهِيرًا مِّنْ أَحْيَوْا آلَدُنِيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾

«Улар охиратдан гоғил-бехабар бўлган ҳолларида фақат ҳаёти дунёнинг зоҳиринигина билурлар» [Рум 7]

Лекин бу дегани уларда фикрлаш йўқ дегани эмас. Чунки Аллоҳ улар хақида шундай дейди:

﴿وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ أَعْلَمُ بِالْمَكْرِ﴾

«(Эй Мұхаммад), коғирлар сизни ҳибс қилиши ё үлдириши, ёки (Маккадан) чиқариб юбориш учун сизга макр қилган пайтларини эсланг! Улар макр қилурлар, Аллоҳ ҳам «макр» қилур. Аллоҳ «маккор»роқдир» [Анфол 30]

Макр ва ҳиила фикрлаш ва режалаштиришдан келиб чиқади. Мушрикларни ақлсизликда айблашдан кўзда тутилган мақсад эса, уларни нотўғри ва саёз фикрлашда айблаш эди. Аллоҳ Валид ибн Муғийра хақида

﴿إِنَّهُ رَفَّكَرَ وَقَدَرَ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَرَ﴾

«Чунки у (Куръонни эшиштагач, бу илоҳий Китобга қандай түхмат қилиши тўғрисида) ўйлади, режса тузди. Ҳалок қилингур, қандай режса тузди-я?!» [Муддассир 18-19]

деган пайтда ҳам, унинг фикрлаганини айтади. Аммо Валидни нотўғри фикрлашда, яъни унинг фикрлаш тариқати нотўғри эканлигига айблайди. Шунингдек Аллоҳнинг ушбу

﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ الْسَّعْيِ﴾

«Улар (коғирлар) яна: «Агар бизлар (огоҳлантиргувчи пайгамбарнинг сўзларини) тинглаб, ақл юргизувчи бўлганимизда, дўзах эгалари қаторида бўлмас эдик», дерлар» [Мулк 10] сўзидан коғирларнинг қулоқлари ва ақллари йўқлиги тушунилмайди. Чунки агар уларда ақл бўлмаганда эди, улардан ҳамма жавобгарликлар сокит бўлар эди. Шунинг учун оятда коғирлар тўғри фикр юритмасликда ва саёз фикрлилиқда айбланаётган. Яъни улар агар Аллоҳнинг оятларини эшишиб, ундаги айтилаётган фикрларни тўғри ёки нотўғри экани хақида ёрқин фикр юритганларида эди, улар бу дунёнинг яратувчиси борлигига, қиёмат куни дунёда фойдаланаётган барча каттаю кичик нарсалар учун жавоб беришларига ишонишган ва дўзах азобидан сақланган бўлар эдилар.

Биз бугунги кунда биринчи навбатда Қуръон оятлари чорлаётган, ақлларимизда содир бўлиши лозим бўлган қўзғолонга

муҳтожмиз. Биз золим ҳокимларимизга, хусусан Шом юртида тоғут Асадга, унинг ёрдамчилари ва татбиқ этаётган тузумларига қарши жиддият ва матонат билан кўтариб чиқсан пайтимизда қўзголон бизнинг онгимизда ва фикрлашимизда шундай қўзголон, шундай ўзгариш бўлмоғи лозимки, у онгимиздаги 90 йил давомида динсизлар эккан жоҳилий, ғайриисломий фикр ва тушунчаларни таг-томири билан қўпориб улоқтирусин. Онгимизда шундай қўзголон бўлсинки, у онгимиздаги Исломга бегона сакофатларни тўнтариб, унинг ўрнига Ислом ақидаси ва қонунларига асосланган, атрофдаги воқеа-ҳодисаларни тиниқ тушуна оладиган ёрқин фикрлаш тариқатини вужудга келтирусин.

Тўғри, Шом аҳли бу тоғутга қарши туриб, даъватнинг аввалида Маккада матонат ва шижаот билан турган саҳобалар мавқеини эслатувчи кўп фарзандларни шаҳид сифатида қурбон берди. Хусусан қўзголон тинчлик йўли билан бораётган пайтларда ёшу қари журъат билан, қайнок исломий туйғулар билан «Биз Аллоҳдан бошқага бош эгмаймиз», деб ҳайқирганлари, золимнинг куролли кучлари каршисида ўқсиз, қуролсиз қўксиларини тутгандарни, ҳатто асирга тушган қўзголончиларнинг биридан Асад суратини ўпиш талаб қилинган вақтда, аксинча бу суратга тупурганлиги ва шу каби ҳайратга соловчи матонат ва жасоратлар ҳаммага маълум. Айни вақтда коғир Ғарб (Америка ва Европа) бу қўзголонни ўз қўлига олиб, уни ўз манфаатлари йўлида фойдаланиш учун ҳар хил ялтироқ атамалар билан қўзголончиларни бир қозондан иккинчи қозонга солиш учун қаттиқ харакат қилди. Бироқ Шом аҳлини ўз максадидан бура олмагач ва улар устидан ўз нуфузини ўтказа олмагач, ўз малайи тоғут Асадга очлик ва вайронагарчилик билан қўзғолончиларни бостиришга рухсат берди.

Шу вақтнинг ўзида, демократия деб номланувчи, нажот чамбараги тайёрланди, Миллий кенгаш кейинроқ Миллий коалиция деган ном билан дўзахга чақирувчи кишилар бошкарадиган кутқарув кемасини ясади. У очлик, муҳтожлик ва вайронагарчилик ичida гарқ бўлаётган қўзголончиларни бу ўлим кемаларига чиқармоқчи бўлди. Табиийки улар хеч кимни кутқаришни хоҳламайдилар, балки барча қўзголончилар тоғут Асаднинг бомбалари остида ўлишини ва қўзғолончиларни умидсизликка солиб, уларни иродаларини синдириб, Америка ва Европага ялиниб боришлиарини ва уларни мудхиш демократия деб номланувчи кемаларига ўтиришлиарини хоҳлайдилар.

Муаммо коғирларга бўйсунмас Шом қўзғолончилари Исломни хоҳламаслигида ёки шариат билан яшашликни истамаслигида эмас. Шом қўзғолончилари орасида шариатни хоҳламайдиган бир қанча гурухларни бўлиши ҳам аслида муаммо эмас. Муаммо Шом қўзғолончиларини айнан ўzlарида сиёсий онгнинг йўқлигига ва қалбаки шахслар билан алданишлигига ҳамда Фарбнинг чиройли фикрларига ва тушунчаларига алданиб қолишлари мумкинлигидадир.

Малай ҳокимлар Шом аҳлини тушунчаларини заҳарлашдан ташқари узоқ йиллар давомида уларни саёз фикрлашга одатлантириш учун каттиқ туришди. Мисол учун одамлар Фаластин муаммосини ечяпти ва у Умматни ғамини ўз бўйнига оляпти деб ўйлашлари учун Жамол ибн Абдуносири Фаластиндаги қўзғолончиларга Россиядан қурол келтирадар эди. Натижада одамлар уни атрофида тўпланишди ва унга халқ қаҳрамони каби карадилар. Уни Аллоҳ қонунлари билан ҳукм юритмаганлигини тушунмаганликларидан ташқари аслида у Американинг малайи эканлигини ҳам тушуниб етмадилар.

Иккинчи марта Миср қўзғолончиларида Миср президенти бўлмиш Муҳаммад Мурсий ҳақидаги ҳукмларида ҳам юзаки фикрлаш ва сиёсий онгнинг йўқлиги яққол кўринди. Яъни Мисрдаги ва бошқа мамлакатлардаги одамлар Муҳаммад Мурсий ҳақида адашдилар. Шунга қарамасдан қўзғолончилар орасидаги баъзи бир кишиларда «демократик исломга» қизиқиш мавжуд ва улар ҳозиргача қўзғолонни шу демократик йўналишга, буришга интилмоқдалар. Миср қўзғолончилари Мурсийнинг Қуръон оятларини ўз нутқларида ишлатиб Исломни хоҳлаймиз сўзларини қайта-қайта такрорлаб ва айни вақтда «маданий демократияни» эълон қилганлигини тушуниб етмадилар. Мурсий республика тузумини ҳимоя қилишга қасам ичди, бошқа давлатлар билан бўлган «Кэмп-Дэвид» каби итифоқларга риоя қилишга ваъда берди ва Халқаро Валюта Фондидан судхўрлик асосида қарзлар олишга ҳаракат қилди.

Шунингдек, одамларнинг Туркия бош вазири Ражаб Тойийб Эрдоганини ва унинг партиясини ҳимоя қилишларида юзаки фикрлаш тариқати кўринади. Эрдоган ва унинг партияси мусулмонлар туйғуларини қўзғаш учун ҳижобни ҳимоя қилиш ва рақасидан фойдаланди. У суриялик қочоқларни қочоқлар лагерида оғир шароитда ва жосуслик хизмати назоратида ушлаб турди. У «Сурия халқини мен ўзим ҳимоя қиласман» деб айтиб туриб қирғин қилинаётган сурияликлар ҳимояси учун армиясини

харакатга келтирмасдан фақат озиқ-овқат ва тиббий ёрдам юбориш билан кифояланди. Шунча ишлардан кейин ҳам мағур Шом қўзголонидаги қўзголончилар орасида Эрдоган ва унинг партиясининг бошқарув тажрибасига лол қолганини билдираётганларнинг топилиши ачинарлидир. Улар Эрдоганинг Исломни бошқарувга олиб келмаслигини «агар у Исломни бошқарувга олиб келса илмоний ҳарбий куч уни қамоққа олади», деган сўзлари билан оқлайдилар. Улар Эрдоганинг ҳар йили «Исройл» билан ҳамкорликда ҳарбий машқлар ўтказишини, қўзголондан икки йил аввал Асад билан жуда яқин алоқада бўлганини ва «Жайшул Ҳур»нинг асосчиси бўлган Ҳусайн Хурмушни махфий суратда Сурия хавфсизлик хизматига тутиб берганини унуглан кўринадилар. Эрдоганинг қочоқларни ва бўлинниб чиққан офицерларни қабул қилиши фақат ҳалқ қўллаб-куватловига эришиш учун эди. Чунки у келажакдаги сиёсий тақдирини белгилайдиган сайловларда ютқазишдан кўрқди. Америка томонидан Сурия қўзголонини бошқариш учун Эрдоганга берилган рол юқоридаги ишлардан ўтиб тушди. У Сурия қўзголонини Американинг назорати ва хукмронлиги остида сақлаш учун турли гурухларнинг амирларини, ҳарбий кенгашларни маблағ ва қурол-яроқ билан таъминлади. Бу ишлар Америка манфаатларини кафолатлади. Шунингдек бу ишлар Шом диёрида илмоний давлатни сақлаб қолиш ва Исломий Халифалик тикланишига тўсиқ қўйиш орқали ишлар тизгинини Америка хукмронлигидан чиқармасликни ҳам кафолатлади.

Шунингдек қўзголонлардаги сатхий фикр Саудиядаги давлат тузуми хақидаги уларнинг фикрларида ҳам яққол кўриниб турибди. Маълумки, Саудия Ҳарамни кенгайтириш учун миллиардлаб маблағ сарфлайди, дунёнинг ҳар чеккасидан келган ҳожиларга хизмат кўрсатади. Бундан ташқари Саудияда баъзи исломий жазо қонунлари (амирлар бундан мустасно албатта) татбиқ этилади. Саудия телеканаллари Шомнинг бўйсунмас жасур қўзголончиларини сиёсий жиҳатдан қўллаб-куватлади, Саудия ҳалқидан 67 миллион риёл йиғиб, Шом қўзголончиларига юборди. Бундай Фираъвнча саховат ва меҳрибонлик Саудия телеканалларида реклама қилинди. Айрим одамлар Саудиянинг мана шу жиҳатларини эътиборга олиб унга исломий давлат деб қарайди. Саудиянинг бундай ишларидан кўзи қамашган бу одамлар унинг Сурияни, Ироқни ва улардан олдин Фаластинни озод қилиш учун армиясини харакатга келтирмаганини унуддилар. Қолаверса у Американинг Ироққа қарши урушини маблағ билан

таъминлари ва 1991 йилги Кўрфаз урушидан кейин Америка армиясини ўз ерларига киритди. Шунингдек, бу одамлар Саудиянинг Ислом билан бошқармаслигини, ундаги бошқарув Халифалик низоми эмас балки подшоҳлик низоми эканини унутдилар. Саудия Американинг ва айрим масъуллар очиқ баёнот берганидек Натонинг стратегик иттифокчисидир.

Мусулмонлар ўтмишдаги бўлиб ўтган ишларни ҳозирги кун билан боғламаётганларни туфайли, 2002 йили қирол Абдуллоҳнинг ташаббуси билан 1948 йилда яхудийлар томонидан босиб олинган ердан хиёнаткорона воз кечилди. Буларнинг барчасини мусулмонлар унутдилар. Бугунги кунда эса баъзи кишилардаги саёз фикр натижасида яна Farb томонидан Коалицияга қонуний тус бериш учун унга бошлиқ қилиб қўйилган Муоз Хатибга алданмоқдалар. Бу киши масжидга имом хатиб қилиб сайланиб, Қуръон оятлари ва Ислом ҳакида гапларни бошлаши биланоқ баъзи кишилар «келинглар шу кишига имконият берайлик, ниятлари холисга ўхшайди, бу киши Исломни татбиқ қилмоқчи» деб айта бошладилар. Албатта бу жуда ачинарли ҳол. Ахир бу киши очиқдан-очиқ демократик ғайриисломий давлатга чақирмоқда ва бу билан «Эй Обама сен биздан хавфсирама, биз ҳаммамиз Коалиция тарафдоримиз», деб Обамани тинчлантироқчи бўляпти. Наҳотки буни кўрмаяптилар. Ахир Farb биздан айни шуни хоҳлаб турибди-ку!

Ха, фикрлашдаги саёзлик хатарли бўлиб, Уммат бундан қутулиши лозим. Шунинг учун биз мусулмонларнинг ҳар бирига тўғри фикрлаш йўлини ўргатиб, уларни ким дўст, ким душман эканлигини ажратадиган, воқеа ҳодисаларга шариат нуқтаи назаридан келиб чиқиб баҳо бера оладиган савияга кўтаришимиз лозим. Биз даъватчилар шуни яхши билишимиз лозимки, инқилоб аввало онгларда бўлиши лозим. Ёрқин фикрлашни ўрганиб, ва бошқаларга ўргатиб, онгимизни ғайриисломий фикрлардан тозалашимиз лозим. Қадимгилардан қолган ҳикматли мақол бор: «Сен учун балиқ овлашни билиш бирор тайёр балиқни беришидан афзалдир». Биз ҳамма нарсага қодир Аллоҳдан Пайғамбарлик минҳожи асосидаги тўғри йўлни тутувчи Халифалик давлати билан бизни сийлашини сўраймиз. Эй Аллоҳ бизга шариатга асосан тиник фикрлайдиган онгни, тақволи сиёsatчиларни, Ислом Умматини ҳаққа етаклайдиган етакчиларни беришингни сўраймиз. Эй Аллоҳ бизни муборак Шом юртларида шариатингни тиклаш ишида ёрдам аҳлидан эт! Омин. □

**УЛАМОЛАР ВА УММАТ ҚЎЗГОЛОНЛАРИ ХАЛИФАЛИКНИ
ТИКЛАШ УЧУН ҲАРАКАТ ҚИЛИШ ВАЗИФАСИ БИЛАН
УММАТНИ КОФИР ФАРБ ВА УНИНГ МАЛАЙЛАРИГА ТИЗ
ЧҮКТИРИШ ЎРТАСИДА**

**Мустафо Ҳошим Зойид
Ҳизб ут-Тахрирнинг Миср
вилояти матбуот бўлими аъзоси**

Маълумки илм шаръян Пайғамбарлар мероси бўлиб, уламолар Пайғамбарларнинг меросхўрлариdir. Шунинг учун Аллоҳ томонидан етказувчи даъватчи бўлиш бошқалардан олдин уламоларга белгиланган. Чунки улар ҳалол ва ҳаромни одамлардан кўра яхши билади. Уларнинг мероси илм, амал ва даъватни етказишидир. Улар Аллоҳнинг Китоби ва Росулининг Суннатини билгандари учун фитна келишини биринчи бўлиб билишлари лозим. Негаки, одамлар бундай фитнага тушиб қолгандаридан кейингина унинг фитналигини биладилар. Шунинг учун уламолар ўzlари фитналаниб, одамларни ҳам унга туртишлари мумкин эмас. Балки уларнинг вазифаси одамларни фитнадан хабардор қилиш, ундан огоҳлантириш ва уларни фитнага тушиб қолишидан сақлашдир. Улар Уммат соғлом бўлиши учун шарт бўлган икки асоснинг биридир. Бу хақида фақат тўғри сўзни сўзлайдиган Пайғамбаримиз шундай дейди:

«صِنَافَانِ مِنَ النَّاسِ إِذَا صَلَحَ النَّاسُ، وَإِذَا فَسَدَ فَسَدَ النَّاسُ: الْعُلَمَاءُ وَالْأَمْرَاءُ»

«Одамлар орасида икки хил кишилар бор, улар тузалса одамлар ҳам тузалади, улар бузилса одамлар ҳам бузилади, улар уламо ва амирлардир». Абу Нуайм Ҳиля номли китобда ривоят қилган.

Уламолар бузилса, ҳокиму амирлар бузилади. Улар ҳокимларни муҳосаба қилиши, Умматга ҳокимларни муҳосаба қилиш вожиблигини етказиши ва уларни ҳақ томонга эгишлари лозим. Уламолар ўzlарига юклangan бу вазифага бепарво бўлиши ва уни бажармай ўтириб олиши мумкин эмас. Чунки Аллоҳ улардан мана шу вазифани бажариш тўғрисида ваъда олган. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيقَاتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنَهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكُتُمُوهُ فَنَبَذُوهُ وَرَأَهُ﴾

﴿ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ - ثُمَّا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾

«Эсланг (эй Мұхаммад), Аллоҳ Китоб берилған кимсалардан «Албатта у Китобни одамларга очиқ баён қилурсизлар ва яширмайсизлар!» — деб аҳд-паймон олган эди. Сұнг улар бу аҳд-паймонни ортларига ташладилар ва уни озгина қийматта сөтдилар. Уларнинг бу олди-сөтдилари нақадар ёмон иш бўлди!» [Оли Имрон 187]

Демак уларга етказиш вазифаси юкландын ва Аллоҳ хузурида ундан жавобгардирлар. Барча саҳоба ва тобииналар шу тушунчада бўлишган. Робиъ ибн Омирнинг Рустам олдида айтган гапи даъватчининг даъват етказиш ҳақидаги тушунчаси қандай бўлишини ниҳоятда етуклик билан баён қилиб берган. У шундай деган эди: «Аллоҳ Бизни Ўзи истаган бандаларини инсонларга қуллик қилишдан Аллоҳга қуллик қилишга, дунё торлигидан дунёю охират кенглигига, динлар зулмидан Ислом адолатига чиқаришимиз учун юборди»... Бу Пайғамбаримизнинг даъватни олиб чиқиш ва уни одамларга етказишда қолдирган меросини тиник ва чуқур тушунишdir.

Улар Исломни шундай тушуниши ва уни кейингиларга шундай қолдириши. Улар ҳокимларни муҳосаба қилишар ва маъруф ишларга буюриб, мункардан қайтаришар эди. Сұхайб Умар ибн Хаттоб Уммат олдида узун кийим кийгани учун муҳосаба қилганда Умар нима учун бошқалардан узунроқ кийим кийгани сабабини тушунтириди. Сұхайб уялмай, муҳосаба қилди, Умар эса ғазабланмади ва бу ишини тиник қилиб тушунтириди, ҳамда Уммат хузурида муҳосабани қабул қилди. Улар Қуръон ва Суннатдан ўрганган нарсаларида сабот билан туриши ва бизга фидоийлик, сабр ва саботда ажойиб намуна қолдириши. Атит Зайд, Саид ибн Жубайр ва ибн Ҳанбаллар шулар жумласидандир... Ҳақ устида сабот билан туриш, Аллоҳга бўлган ишонч ва у зотнинг розилигига интилиш уларни Аллоҳ йўлида маломатчининг маломатидан қўрқмай, ҳақиқатни баралла айтадиган кишиларга айлантириди. Уламолар сultonни бўлмиш Изз ибн Салом ҳақиқатни қанчалик баралла айтгани ҳақида эшитганмиз. Изз ибн Салом бир куни сultonни муҳосаба қилиб қайтаётган эди, шогирдларидан бири: Устоз сultonдан қўрқиб кетмадингизми? деганда, Изз ибн Салом: Аксинча мен олдимда Аллоҳнинг азаматини кўрдим, сulton эса мушукка ўхшаб қолди деб жавоб берган эди. «Агар олимни сulton эшиги

олдида күрсангиз, демек унда шубҳа бор» деган машхур гапни ҳам Изз ибн Салом айтган эди.

Давлат Ислом билан бошқарар ва исломий ақида, ҳамда ундан балқиб чиққан ҳукмлар асосида фикрлайдиган ва ғаризаю әхтиёжларини шу асосда қондирадиган шахсияларни етиштириб чиқаришга аҳамият берар экан, Уммат ва уламолар ўзларидан ажойиб намуналар қолдиришди. Одамлар Ислом ҳақида шу даражада соғлом тушунча ва онгга эга эдики, улар шаръий ҳукмлар борасида мужтаҳидлар билан баҳслашар эди. Аммо тубанлик даврида ва Исломни татбиқ қиласидиган давлат қулагач, одамларнинг фикрлари қисман исломий бўлган бўлсада, бироқ умумий олганда, ақида уларнинг фикрлашларига асос бўлмаган эди. Одамлардаги амаллар ўлчови моддий манфаат бўлиб, ғариза ва әхтиёжларини ҳалол, ҳаром ва шаръий ҳукмларга боғланиш асосида эмас, ўша моддий манфаат асосида тўйдиришадиган бўлди. Уммат тўғри йўлга бошлайдиган ва хидоят йўлини кўрсатадиган раббоний уламоларга муҳтоҷ бўлиб қолди. Чунки бу Пайғамбарларнинг меросхўри бўлмиш уламоларнинг вазифасидир. Агар улар бу вазифани адо этмаса ва Умматни ўз ҳолига ташлаб кўйса, Уммат жаҳолат ва тубанлик зулматида адашиб кетади. Шунингдек Ғарб истибоди ва зўравонлиги остида қолиб, Умматга Ғарб фикрлари ҳукмрон бўлиб қолади. Ғарб унинг бойликларини талон тарож қиласи ва ёшу қарисини вайрон қиласи. Бу эса уламоларнинг ҳолигавой деганидир. Улар бу билан дунёни зое кетказиб, охиратдаги каттиқ азобга дучор бўладилар.

Бугунги зўравон режимлар соясида аксар Уммат уламолари нафакат сукут сақлашмоқда, балки уларнинг фикрлари куфр фикрлари билан кирлашган. Улар ишларга Ислом назари билан карай олмайдиган бўлиб қолишган. Улар салла ўраган ҳолларида, минбарлардан туриб, одамларни ажойиб тарзда Исломга чақиришяпти. Аммо одамлар улар туфайли Исломни ва унинг Росул ﷺ га тушган манхажини ҳокимиятга олиб келишдан узоқлашмоқда. Улар воқени амал майдони эмас фикрлар манбаси қилиб олишди. Улар Ғарб қучогига ўзини отиш ва ундан ёрдам сўрашдан бошқа чора йўқ деб ҳисоблашади. Демократия ва фукаролик давлати ҳақида тўхтамай гапиришлари, Ислом байроғи ўрнига Сайкс-Пико байроғини кўтаришлари бунга далилдир.

Биз улардан бундан ҳам ажабланарли нарсаларни эшитяпмиз. Улар айтадиларки бугунги кундаги Уммат ҳокимлари қонуний бошлиқлардир, уларга қарши чиқиш ҳаром. Аксинча улар одамларга булар зарап келтирадиган ҳокимлар, шунинг учун уларни қулатиб, ўрнига Пайғамбарлик минхожи асосидаги Халифаликни тиклаш вожиб деб тушунтиришлари керак эди. Уларнинг айримлари демократия учун жиҳодга чақираётгани ва Ислом давлати фуқаролик давлатидир деган даъво билан фуқаролик давлатига чақираётганини кўряпмиз. Улар бу билан Умматни алдаяпти. Айримлари эса янада кўпроқ алдаб, исломий дастакка эга фуқаролик давлатига чақиряпти. Уларнинг Уммат жаллодлари, Ғарб малайлари ва хоин вакиллари сафида туриб олиб, Уммат ичидағи тинч аҳолини қатл қилишларини оқлайдиган фатволарини эслаш кифоя қиласди. Синай аҳолисини ўраб олиб, бадарға қилиш ҳақидаги фатволарига ҳали кўп бўлгани йўқ.

Айрим уламо ва қорилар ҳарбий кийимда қирувчи учоқларга чиқиб, аскарларни коғир Ғарбнинг Ислом юртларидағи лойиҳаларига хизмат қилишларига илҳомлантиришяпти. Бунда Ғарб айғокчилари ва қуроллари бўлмиш айрим ҳокимларни аҳли суннанинг ҳимоячилари ва мажусий, форс шиаларининг кенгайишидан ҳимоя қиладиган чизик деб атаяптилар. Шунингдек Росу́л ﷺ минбаридан туриб, уларга дуо қилишяпти. Ваҳоланки бу ҳокимларни на тоифачилик, на миллатпарастлик ва на ватанпарварлик ҳаракатга ундаяпти, балки уларни қурт тушиб кетган тахтлари ҳаракатга келтиряпти. Буни биз каби ўзлари ҳам билиб туришибди. Шунингдек шиа уламолари ва шиа ҳаракатлари масъуллари жанг майдонларига бориб, шиа жангчиларини илмоний коғир режимни ҳимоя қилишдек муқаддас вазифаларини бажаришга қизиқтиришди. Уларни муқаддас мозорлари ва қабрларини ҳимоя қилишга чақиришди. Жирканч тоифачилик фитналари уларни ҳаракатга келтирди. Ўз сиёсатини Америкага ишониб топширган Эроннинг айрим масъуллари айтиётган сассиқ Форс империяси орзузи йўлида ишлатяпти.

Бу уламолар ҳақида гапиришдан олдин Умматнинг турли жойларида кўзгалган ва уни уйқусидан уйғотган қўзғолонлар соясида Умматнинг бугунги воқесини ёритиб бериш керак. Шунингдек бу қўзғолонлар бошлангандан бери ва ундан олдин

Уммат унга қандай муносабатда бўлганини ёритиб бериш керак. Бундан ташқари раббоний уламолар бу ҳокимларга нисбатан ва уларга қарши қўзгалган халқ харакатига нисбатан билдириш шарт бўлган шаръий позицияни ёритиб бериш керак. Бу ерда эътибордан қочирмаслик керак бўлган нарса биз воқени фикрлаш манбай эмас, ўзгартиришдаги амалиёт майдони сифатида ушлашимиз шарт.

Бугунги биз яшаётган воқе Усмоний Халифалик қулагандан бери Исломий Уммат яшashi шарт бўлган воқега зиддир. Чунки Исломни ичкарида татбиқ қиладиган, уни оламга даъват ва жиход билан олиб чиқадиган давлат мавжуд эмас. Жамият жаҳолат, қашшоқлик ва касаллик исканжасида. Farb мусулмонлар юртига ўрнашиб олиб, уларни янада жоҳил ва қашшоқ бўлиши учун харакат қиласпти. Шунингдек уларни динларидан, шу жумладан уларга тараққиёт ва фаровонликни кафолатлаган ҳукмларидан ажратиш, шахсиятларини ўчириш учун харакат қиласпти. Бундан ташқари Уммат тарихини миллатчилик, ватанпарварлик, ирқчилик ва Умматни қайта бирлашишига тўсик бўладиган урушлар гирдобига соладиган тоифачиликка асосланган лойиҳасига хизмат қиладиган тарзда тушунтиряпти. Farb яна мусулмон юртлари ўртасига чегаралар тортиб, байроқлар ўрнатиб, уларни майда давлатчаларга бўляпти. Бу давлатчалар бошқарувига ҳоким, кирол, амир ва президент номли вакилларини қўйиб, улар орқали ўз манфаатларини ҳимоя қиласпти ва Умматни оёққа турғазиш учун харакат қилаётганларни репрессия қиласпти.

Уммат бошига анчадан бери кўп мусибатлар ёғилди. Лекин у душманидан, унинг фикрларидан ва низомларидан озод бўлиш ва қарамлиқдан халос бўлиш учун харакат қила бошлади. Бунда Умматни ўзининг ичидан чиқсан ва уни оёққа турғазиш учун уюшган холис уламолар бошқармоқда. Улар Умматни соғлом фикрлар билан сугориб, Farb ва унинг малайлари Уммат борасида қилаётган тил бириктирувларини фош қиласпти. Айни пайтда аксар уламолар шу малай ҳокимларга ёпишиб олган. Шунингдек бизга бу ҳокимлар иш эгаларидир, уларга қарши чиқиш мумкин эмас, балки уларга итоат қилиш вожиб деб уқтиришапти. Бундан ташқари уларга халифага хос сифатларни беришяпти.

Ҳокимларнинг босими, зулми ва зўравонлиги, ҳамда сарой уламолари уларнинг қилаётган ишларини оқлашлари туфайли, шунингдек фойда кетидан қувган капитализмнинг бойликларни талон-тарож қилиш, қашшоқлаштириш ва юлиб олиш сиёсати туфайли Тунис, Миср, Яман, Ливия Сурдия каби давлатларда халқ

күзғолонлари бошланди. Уммат барчага шу жумладан ҳоким ва сарой уламоларига қараб қадам ташлади. Ҳатто у уйғониш сари ҳаракат қиляпмиз деб даъво қилаётган ҳаракатлардан ҳам ўзиди кетди. Шунда оломон Ғарб билан алоқаси бор бу режимларни қулатишни талаб қилиб күчага чиқди. Чунки Уммат бу режим ва ҳокимлар ортида турган, ҳамда уларни шахмат фигуранари каби ўйнатаётган куч унинг душмани бўлмиш Ғарб эканини тушунган эди.

Лекин бу ҳаракатга қўзғалган оломонни етаклайдиган фикрий етакчилик етишмади. Бошқача айтганда одамларнинг муаммоларини бутунича ёки қисман ечиб берадиган альтернатив низом лойиҳаси етишмади. Ваҳоланки бу ерда айрим кишилар бўлиб, улар шариатни татбиқ қилиш ва Исломни бошқарувга қайтариш ҳақида ҳайқираётган эди. Айни пайтда улар Исломни татбиқ қилиш тафсилотларини ва ҳокимиятга етишдаги шаръий йўлни билишмас эди. Бу ҳаракатга яна Ғарб тил бириктирувларидан хабардор, фикрий курашда уни енга оладиган холис сиёсий етакчилик етишмади. Шунингдек Ғарбга тобеликдан озод бўлишни ва тушунмасаларда Исломни ҳокимиятга олиб келишни асосий мақсади қилиб олган Умматнинг ҳаракатини тўхтатиш учун Ғарб қилаётган фитналарни фош қиласидиган сиёсий етакчилик етишмади. Умматнинг одиллик ва ҳуқуқларини қайтариш ҳақидаги истаклари Пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик давлати орқали Исломни ҳокимиятга қайтармасдан рўёбга чиқмайди. Уммат шу нарсани яхши англаши вожиб.

Ғарб одамлар оммаси ҳаракатидаги онгли етакчиликнинг етишмаслиги ва уламолар ўзларига юклangan вазифасига бепарво бўлишгани туфайли қўзғолонларни тўхтата олди ва Умматга ҳийла қилиб, бу режимларга янги бошлиқларни олиб келди. Бу бошлиқлар олдингиларидан ҳам кўра Исломга адоватлироқ ва Ғарбга холисроқ бўлиб чиқди. Ўз динларини ҳокимлар берган дунё эвазига сотган Азҳар уламолари ва бошқалар жиҳод аср балосидир, шунинг учун диний ваъз насиҳатларни қайта кучайтишимиз ва диний инқилоб қилишимиз керак деб кичқиришди.

Бу аҳволда Исломни ким ҳимоя қиласи? Ғарб ва унинг куролларига ким қарши туради?! Ким Умматга ҳуқуқлари ва уни талаб қилишни тушунтиради?! Хоинларнинг Уммат устидан тил бириктирувларини ким фош қиласи?! Ким Умматга исломий бошқарувга етиш йўлларини ўргатади ва уни шу ишга етаклайди?! Ким Ислом билан бошқарув кайфияти ва тафсилотларини

тушунтиради?! Ахир бу ишлар уламоларнинг вазифаси эмасми?!
Улар эса ботил тарафни ушлаган ҳолда ҳануз жимдиirlар.

Айрим шаръий илм соҳиблари ҳокимлар тарафини олишлари, уларнинг бошқарувига рози бўлишлари ва Пайгамбаримиз ﷺ буюрган ҳамда саҳобалар юрган нарсага хилоф равишда жабр зулм қилиб молларни тортиб олишса ҳам уларга итоат қилиш вожиб деб айтишлари, ҳокимларга қарши чиқиш ва уларга насиҳат қилиш ҳаром деган даъво билан намойишга чиқиш ҳаром деб фатво беришлари, ҳақни ботил билан аралаштириб юборишлари... бу ишларнинг барчаси Уммат ҳаракати фаолиятини тўхтатган энг катта омиллардан бўлди. Шунингдек Уммат вакилларининг катта қисмини кураш майдонидан бурган ва узоклаштирган сабаблардан бўлди. Ажабланарли нарса шуки, бу уламолар ҳокимларга ҳалқ борасида зулмдан тийилишга насиҳат қилмадилар, балки ҳалқни уларга бўйсуниб, итоат қилишига насиҳат қилдилар. Бунда улар Уммат фикрлари ва онгига етакчилик қилиш, ҳамда унинг ҳукуқларини талаб қилиш вазифасини юклётган пайгамбарлар меросини тарк этдилар.

Улар ўзлари фитналаниб, мўминларни ҳам фитналантиришди ва хоин, золим ҳокимларнинг минадиган эшагига айланишди. Фитналаниб қолмаслик керак деган даъво билан Аллоҳнинг йўлидан тўсишди, ваҳоланки ўзлари фитналанишди. Натижада кўзголончиларни кучдан тойдириш, ўзгартириш ясашдан умидсизлантириш ва бу ҳокимлар кучли, сизлар унга кучингиз етмайди, шунинг учун тинчланиш зарур деб тушунтириш йўлида бўлдилар. Бунда улар нусусларни ҳайратланарли тарзда таъвил қилиб, уларни ўз ўрнида ишлатишмади ва ҳақ билан ботилни аралаштириб юборишли. Бу билан уларни олим ва адолатли деб қараган Умматига хиёнат қилишди уни жар ёқасига олиб боришли. Улар Уммат гайратини сўндириш ва ўзгаришдан ноумид қилиш ўрнига бу ўзгаришга етакчилик қилишлари керак эди. Шунингдек Умматнинг ҳар бир ҳаракатига таъсир қилиши ва уни тўғри йўналишга солиб қўйиши керак эди. Лекин бунинг акси ўлароқ Уммат улардан ўзиб, омонатни кўтариш, ҳамда уни иззат ва шараф сари етаклаши учун бошқасини излай бошлади.

Уламолар Пайгамбарларнинг меросхўри бўлишар экан, улар ишларга шаръий асосда қарashi ва уларнинг нуқтаи назари, ҳамда ўлчови ҳалол ва ҳаром бўлиши шарт эди. Шунингдек уларнинг фикрлари куфр фикрлари билан аралашмаслиги ва Умматда исломий фикрларни шакллантириши, ҳамда у яшаётган воқени ўзгартириб, ўрнига Пайгамбарлик минхожи асосидаги

Халифаликни тиклаш вожиблигини баён қилиб беришлари шарт эди.

Бунда улар нуқсонсиз, комил тарзда Ислом билан бошқариш вожиблигини ва исломий бошқарув тафсилотлари ва кайфиятини баён қилишлари, ҳамда уни одамларга ўргатишлари вожиб эди. Шунингдек бу фикрни одамлар ҳис қиласидиган ва муаммоларини тузатишига ишонадиган тушунчаларга айлантириши шарт эди. Бундан ташқари Исломни татбиқ қилиш чегарани тортишдан бошқа нарса эмас деган тушунчани ўчиришлари ва Ислом ҳаётнинг барча соҳаларига жавоб берадиган мукаммал низом эканини кўрсатишлари шарт эди. Яна бу низомни одамлар Ислом ва унинг ҳукмларидан нафратланадиган натижани бермаслиги учун тўлалигича, даражама даражаликка йўл қўймасдан татбиқ қилиш вожиблигини кўрсатишлари шарт эди. Буларга қўшимча Исломда ҳокимиятга қандай чиқилиши ва уни қандай бошқариши хақида тўла баён қилингани ва у бу ишда бошқа низомларга мурожаат қиласлиги, ҳамда воқе, унинг урф одатлари ва конунларига бўйин эгмаслиги хақида тушунтиришлари шарт эди.

Росул ﷺ ва саҳобаи киромлар Исломни мукаммал тарзда, даражама даражаликка йўл қўймасдан татбиқ қилишган. Росул ﷺ бирор ҳукмни даражама даражада татбиқ қилгани тўғрисида бирор жойда ривоят қилинмаган. Балки у киши ҳар бир ҳукмни тушиши билан ижро қилган. Исломни воқеий ҳаётда ҳукмрон бўлиши учун харакат қилаётган ҳар бир шахс, хусусан уламолар буни яхши англашлари лозим.

Халқни етаклаш, истакларини рўёбга чиқарадиган, ҳуқуқи ва хурматини тикладиган, хавфсизлигини таъминлайдиган, у хоҳлаётган одиллик, тараққиёт ва фаровон турмушни қайта тикладиган амални унга ўргатиш уламоларнинг вазифасидир. Лекин буларнинг барчаси Ислом билан ва уни Пайғамбарлик минҳожи асосидаги давлатда мукаммал тарзда ҳукмрон қилиш билан рўёбга чиқади. Бундан бошқа ечимлар халқ бойликларини талон-тарож қиласидиган капиталистик низомни ямайдиган ечимлардир. Улар инсонлар муаммоларини тузатмайди. Балки бу одамларни алдаш йўли ва капиталистик низом асосларини янги бошлиқлар билан мустаҳкамлашдаги хоҳишлари атрофида жипслashiшларидир. Биз буни Тунис, Яман, Миср ва Ливия воқесида кўрдик. Бундай алдовлардан фақат Шом қўзғолонигина омон қолди.

Шом қўзғолони Умматнинг ифлосланмаган, соғ ва шаффоф қўзғолони бўлди. Айни пайтда Фарб бундан бошқа қўзғолонларда

бу юрт уламоларидан қўпчилигини Ғарб малайи бўлмиш ҳокимлар тарафига оғдириди. Натижада улар ҳокимлар билан бирга ишларни янада чигаллаштириши ва Исломни булғаб, уни барча соҳаларда чеклаб қўйишиди. Бундан ҳам афсусланарли нарса шуки улар халқни Ғарбга бўйинсунишга, ҳамда унинг қуролларини қабул қилишга қизиқтиришиди. Улар Умматни ҳимоя қилиб, бошқарадиган кўзи бўлиш ўрнига уни жарликка етакладиган кўр кимсаларга айланишиди. Улар Умматни ҳокимлар иштирокида кулатишиди ва эчки қўйларни қушхонага етаклагани каби Умматни жарга етаклашди. Шу тарзда меросларидан воз кечишиди.

Биз бу уламоларга Аллоҳга берган ваъдалари ва Пайғамбарлардан олган меросларини эслатамиз. Улар Аллоҳни эслаганда қалблари титраши, Умматнинг онгли муфакирлари бўлиши, Росул ﷺ байроғини кўтаришлари ва Пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик давлатида исломий ҳаётни қайта бошлаш учун ҳаракат қилишлари учун меросини эслатамиз. Ана ўшанда Исломий давлат одамларни Роббисининг шариати билан бошқаради ва Исломни даъват ва жиҳод билан дунёга олиб чиқади. Одамлар шунда Исломни воқеда амалий тарзда татбиқ бўлганини кўради. Биз сизларга Аллоҳ ва у зотнинг сизлардан олган ваъдасини эслатамиз.

﴿لَتُبَيِّنَنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكُنْ مُّنَاهَدٌ﴾

«Албатта у Китобни одамларга очиқ баён қилурсизлар ва яширмайсизлар!» [Оли Имрон 187]

Шундай экан одамларга вожиб вазифаларини тушунириинг. Сизлар одиллик ила туриңг ва тўғри гувоҳлик берувчилардан бўлинг. Охиратингиз, динингиз ва меросингизни анави ҳокимлар дунёси эвазига сотманг. Билингки Аллоҳ ҳузуридаги нарса яхшироқ ва бокийроқдир.

Аллоҳнинг жаннатида тилла, кумуш, ёқутдан қасрлар бор, хури айн ва хушхулқ, гўзал юзли жуфтлар бор. Уларни озгина дунё матоларига сотиб юборманг. Исломни татбиқ қиласидиган Халифалик давлати шубҳасиз яқинда тикланади. Агар сиз бўйинтовласангиз, ўрнингизга бошқа қавм келади, сиз эса бу ишни қилмаганингиз ва шу йўлда ишлаётганлар билан ишламаганингиз учун афсусланасиз. Ким шу йўлда ҳаракат қилса, нажот топади ва Аллоҳ ҳузуридаги зиммасидан қутилади. Агар у туфайли бирор киши тўғри йўл топса, дунёю охиратда нажот топади. Аллоҳим бизни ҳам нажот топгувчилардан қил. Эй уламолар ахир Исломга сиздан бошқа ким даъват қиласи?! Росул ﷺ байроғини сиздан

бошқа ким кўтаради?! Исломни сизлардан бошқа Росул ﷺ ва сахобалар кўтаргандек ҳаёт манҳажи сифатида ким кўтаради?!

Ғолиб бўлишингиз ва муваффақият топишингиз учун Аллоҳдан душманлар сафида эмас, Уммат сафида бўлишингизни сўраймиз.

﴿وَقُفُوهُمْ إِنَّهُم مَسْئُولُون﴾

«(Аммо то Менинг фармоним бўлмагунча) уларни тўхтамиб (дўзахга ташламай) туринглар! Чунки улар (аввал ҳаёти дунёда қилиб ўтган куфру исёнлари тўғрисида) сўралгувчидирлар»

[Софрат 24]

деб айтиладиган кун келишидан олдин Аллоҳ сизни ўз азоби ва ғазабидан қутқазишини сўраймиз. Билингки нусрат сиз ва бошқаларсиз ҳам келади, шундай экан нусрат аҳли ва қуролларидан бўлинг. Аллоҳ, росули, шариати ва динининг душманлари қўлидаги вайрон қилувчи асбоб бўлиб қолманг. Сизга Аллоҳнинг ушбу оятини эслаш кифоя қиласди:

﴿أَتَبْعُوا مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَشْبُعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلَيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾

«(Эй инсонлар), сизларга Парвардигорингиздан нозил қилинган нарсага (Китобга) эргашингиз, ундан ўзга «дўстларга» эргашимангиз! Камдан-кам панд-насиҳат олурсизлар» [Аъроф 3]

Барчамиз Аллоҳнинг марҳамати, мағфирати ва ризосига муҳтоjmиз. Шундай экан келинг ўртамиизда Куръон ва Суннатдан билган нарсани ҳакам қилайлик ва улардаги ҳукмга бўйсунайлик. Бизга ҳам сизга ҳам баробар бўлган сўзга келинг. Росул ﷺ:

«تَرَكْتُ فِيهِمْ أَمْرِينِ لَنْ تَضْلُلُوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ رَسُولِهِ»

«Сизларга икки ишни қолдирдим, модомики уларни маҳкам ушласангиз ҳаргиз адашмайсиз. Улар Аллоҳнинг китоби ва Росулининг суннатидир», деганлар. Шундай экан, келинг Аллоҳнинг китоби ва Росулининг Суннатини тутайлик. Шу иккисига мувофиқ нарсани олайлик, унга одамларни чақирайлик ва унинг атрофига уларни жамлайлик. Аммо иккисига хилоф нарсани ташлайлик. Эй уламолар шошилинг, Умматни тўғри йўлга бошланг, унга яқин бўлинг, курашга бел боғланг, Аллоҳга тақво қилинг. Шояд Аллоҳ сиз туфайли нусрат берса. Шунда сиз бу дунёда шер инсонлардан ва охиратда энг хурматли кишилардан бўласиз. □

ТҮФРИ СИЁСИЙ ФАОЛИЯТНИНГ МУҚАДДИМАСИ ВА СҮНГГИ НАТИЖАСИ

Шубҳасиз тан олиниши лозимки, пайғамбарлик минҳожи асосидаги рошид Халифаликни барпо қилиш орқали исломий ҳаётни қайта тиклаш учун сиёсий фаолият олиб боришдан мақсад Ислом Умматини түғри уйғотишдир. Яъни бундан мақсад Умматни бошқа умматлар ўртасидаги табиий ўрнига, бутун башариятга мабда асосида етакчилик қилиш мақомига қайтаришдир. Бутун башариятга мабда асосида етакчилик қилиш бу Умматга дунё ҳаётида баҳт-саодатга ва қиёмат кунида абадий жаннатга эришишни кафолатлайди. Бу шундай юксак вазифаки мусулмонлар бу вазифани Аллоҳ бошқаларга юкламасдан уларга ишониб топширгани учун Аллоҳга ҳамд айтишлари лозим.

Ислом Аллоҳ Табарока ва Таоло инсонни энг тубан ҳайвоний шаҳвоний туйғулардан убудиятнинг энг юксак чўққисига олиб чиқиш учун нозил қилган оламшумул инсоний мабдадир. Убудиятнинг энг юксак чўққиси тадбиркор яратувчининг парвардигорлигини, бутун башарият оламлар роббиси низомига ихтиёран ва мажбуран бўйсуниши вожиблигини тан олишдир. Аллоҳ Табарока ва Таоло айтади:

﴿قَتَلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا تُحِرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِيئُنُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْحِزْيَةَ عَنْ يَدِهِمْ﴾

صَفِرُوبَكَ

«Аллоҳга ва охират кунига ишонмайдиган, Аллоҳ ва Унинг пайғамбари ҳаром деган нарсани ҳаром деб билмайдиган, Ҳақ (яъни Ислом) динига эътиқод қилмайдиган ахли китоблардан иборат бўлган кимсаларга қарши то улар хорланган (маглуб) ҳолларида ўз қўллари билан (зиммаларидағи) солиқни тўламагунларича, жанг қилингиз!» [Тавба 29]

Шунинг учун бу Умматнинг ўз вазифасини сultonсиз бажара олишини на ақлан ва на шаръан тасаввур қилиб бўлмайди. Чунки, Умматни шу сulton ягона сиёсий вужудда бирлаштиради, Ислом ҳукмини ақида ва ҳаёт программаси ўрнида қоим қиласиди. Шунингдек Ислом сultonлигини ва унинг давлатини исломий даъватни тартибга келтирмасдан кўр-кўрона

ҳаракат қилиш орқали қайта тиклашни ҳам на шаръян ва на ақлан тасаввур қилиб бўлмайди. Балки бунинг учун сиёсий уюшма бўлиши, бу уюшма мабдани фикрат ва тариқат сифатида қабул қилиши, шаръий тариқатга мувофиқ ундан қилча оғишмасдан юриши ҳамда бутун мусулмонлар манфаатларини табаний қилиши лозим. Бу уюшманинг Умматдан ажраган ҳолда ёлғиз ўзи инсониятни уйғотишга қодир бўлишини ҳам на шаръян ва на ақлан тасаввур қилиб бўлмайди. Шу жойда даъватчининг зехнида бирор лаҳза йўқ бўлмаслиги лозим бўлган ҳақиқат бизга ойдинлашади. Бу ҳақиқат шуки, исломий Уммат уйғониш йўлида хизбни ўз бағрига олган идиш ўрнидадир. Мусулмонлар устида ҳар қанча воқеалар содир бўлган бўлса ҳам, бу воқеалар уларни тубанлаштириб кофир Гарбга тобеликнинг хатарли даражасига тушириб қўйган бўлса ҳам бироқ буларнинг барчаси бирор кун табиий шаклда юз бермаган. Балки булар ҳалқалари мустаҳкам тил биритиувлар орқали амалга оширилди. Бу воқелик худди она қорнидан болани жарроҳлик усули билан ёриб олинганидек юзага келтирилди. Бу билан мусулмонлар ихтиёран ёки мажбуран мабдасидан ажралиб колдилар ва полиция тартибидаги золим подшоҳлик бошқарувига бўйсундилар. Бу ҳолат мустамлакачи кофирнинг уларнинг устидан ҳукмронлик қилишига кенг йўл очиб берди.

Синчковлик билан мабдаий сиёсий фаолият олиб бориш исломий Уммат устидаги воқеликнинг моҳиятини аниқ ўрганиш вазифасини юклайди. Бу воқелик моҳияти шундай бир шаклда ўрганилиши лозимки, даъватчига Умматни уйғотиш йўлини кўрсатиб берсин. Умматни уйғотиш йўлида бир томондан Ҳизбнинг шаръий тариқатда оғишмай сабот билан туриши вожиб бўлса, бошқа томондан у исломий Умматни тўғри йўлга соловчи хитобни Умматга йўллаши ҳам лозим. Мабданинг ҳокимиятга табиий келиши олдидаги тўсиқларни енгиб ўтиш учта довондан ўтишни тақозо этади:

Биринчи довон: Жамият билан фикрий курашга киришиш: Тўғри, Ҳизб исломий жамиятлар тузилмалари билан фикрий кураш олиб боришнинг катта масофасини босиб ўтди. Бунинг натижасида жамиятдаги айрим фикрлар бекарорлаштирилган бўлса айрим фикрлар йўқ қилинди. Бироқ бу исломий жамиятлар ботил ва хато тушунчаларнинг барчасидан холи

бўлди дегани эмас. Биз фикрий тубанлик асрини ва унинг мусулмонларга келтирган оқибатларини тасаввур қилиб кўришимиз лозим. Бизга ёт фикрлар исканжасида ўтган бир неча ўн йиллик турмуш капитализм зулматига чақирувчи, ундан олдинроқ социализмга чақирган ва ўзларини яхши иш қиляпмиз деб ҳисоблаган жаҳолатпараст авлодни етиштири. Шунингдек бу давр ўзлари билмаган нарсани вайсайдиган Farb фикрига маҳлиё бўлган кишиларни, куфр фикрларига чақириб унинг лойиҳаларини амалга оширувчи сиёсий партия ва уюшмаларни етиштири. Қолаверса бу давр шундай исломий партияларни етиштириди, бу партиялар бошқалар қулаган йиртқичнинг инига бош суқиши. Халифалик фикратини қўллаб-қувватловчи жамоатчилик фикрини яратиш йўлидаги фикрий кураш Ислом тариқатида бўлгани учун бу курашда Ҳизб билан жамият тузилмалари ўртасида кескин тўқнашувнинг юз бериши муқаррар. Бу тўқнашув Уммат билан юзма-юз келишда турли шаклларда юз бериши мумкин. Яъни бу тўқнашув айрим ҳолларда моддий қўринишда бўлса, кўпинча фикрий тўқнашув кўпроқ кўзга ташланади. Мана шу пайтда даъватчи қўзғалмас тоғлардек сабот билан туриши, фикрат ва тариқатни маҳкам ушлаши, фикр қувватини ҳамда салобатли позицияни намоён қилиши лозим. Шунингдек у ботилга бўйсунмаслиги, унга чақирувчилар олдида ҳушомадгўйлик қилмаслиги ҳамда айни шу пайтда раҳмдил ота ва меҳрибон она мисоли Умматга хитоб қилиши лозим. Яъни даъватчи Аллоҳ Таолонинг

﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصَتْ بِمُؤْمِنِينَ﴾

«Гарчи сиз (барча одамларнинг имон келтиришиларини) жуда истасангиз-да, одамларнинг кўплари мўмин бўлмайдилар»

[Юсуф 103]

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَهُنَّ دِيَرٌ هُمْ سُبْلَنَا﴾

«Бизнинг (йўлимиз)да жиҳод қилган-курашган зотларни албатта Ўз йўлларимизга ҳидоят қилурмиз» [Анкабут 69] деб айтган сўзини доим хотирасида сақлайди ва башариятнинг ҳодийси бўлган зотдан намуна олади. Росулуллоҳ ﷺ кофир Қурайш жамиятига фикр қуввати билан хитоб қилди. Бу фикр уларнинг иқтидорли, сўзга уста нотиқларини ожиз қолдирди. У

зот уларга мутакаббирлик қилмади, балки роббиси Субҳанаҳу ва Таоло

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾

﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

«(Эй инсонлар), ахир сизларга ўзларингиздан бўлган, сизларнинг кулфат-машаққат чекишингиздан қийналувчи, сизларнинг (тўғри йўл-ҳақ динга келишингизга) ҳарис-ташна бўлган ва барча мўминларга марҳаматли, меҳрибон бўлган бир пайгамбар келди-ку!» [Тавба 128]

сифатлаганидек бўлди. Росулуллоҳ ﷺ куфр фикрларини инкор қилишда, жоҳилият эътиқодларини синдиришда лоқайдлик қилмади. У зот меҳрибонлик билан кескинликни, сидқидиллик билан катъийликни жамлаган услуб билан қавмининг ҳидоятга юришини талаб қилишда бир лаҳза ҳам суstлик қилмади. Жоҳилиятни инкор қилиб ундан покланди ва икки Уммарнинг бири билан ўзини кучли қилишини сўраб Аллоҳга дуо қилди. Ҳатто қавмига кучли раҳм-шафқатли бўлганидан у зотга Аллоҳ Субҳанаҳу ва Таоло шафқат қилди. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿فَلَعَلَّكَ بَنَخُعْ نَفَسَكَ عَلَىٰ إِاثِرِهِمْ إِنَّ لَهُمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسْفًا﴾

«(Эй Мұхаммад), агар улар ушибу сўзга – Куръонга имон келтирмасалар, эҳтимол сиз уларнинг ортидан, афсус-надомат билан ўзингизни ҳалок қилурсиз (бундоқ қилмоқ сизга нораводир)» [Кахф 6]

Иккинчи довон: Режимлар билан сиёсий курашга кириш: Исломнинг ва Ислом Халифалигининг қайтиши оддий қилиб айтганда мустамлакачи кофирнинг халқаро майдонда ҳалокатга учрашини, қолаверса ўз юртида унинг вужуди завол топишини англаатади. Мустамлакачи кофир мусулмонлар фарзандларининг кўпчилиги тушуниб етганидан кўра кўпроқ буни тушуниб етмоқда. Шунинг учун кофирлар мусулмонлар воқесини ўзгартиришга ишора қилган ҳар қандай норозиликни бошидаёқ йўқ қилиб кўмиб юбориш учун асло кучини аяшмайди. Бу ҳақиқатни даъватчи доим хотирасида сақлаши лозим. Мустамлакачи кофир золим подшохлик режимларини ўз кўзи ўнгига тиклади. У мусулмонлар ҳокимларининг ўз халқини кўлга ўргата олишдаги қобилиятига, холис кишиларни

зийраклик билан кузата олишига ва ифлос вужудини мустаҳкамлашидаги салобатига хотиржам бўлганидан кейингина танлади. Шунинг учун ҳам улар ўз халқига ҳалокат келтирувчи еб тўймаслардир ва улар сиёсатда факат кўрсатма берилган нарсанигина тушунадиган аҳмоқ ёш болалар кабидир. Сиёсий кураш ҳокимиятни олиш ва пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифаликни эълон қилиш учун тайёр сиёсий муҳитни яратишидир. Ҳокимиятни олиш мусулмонлар ҳокимларининг ёки улардан бирортасининг фикратни қабул қилиши билан бўлади. Агар улар фикратни қабул қиласа халқи олдида уларнинг сиёсати фош қилинади. Уларнинг бу сиёсати мустамлакачи кофирнинг мусулмонлар юртидаги сиёсий лойиҳаларини акс эттиради. Ҳизб ут-Тахрир ташкил бўлганидан буён Уммат учун ва унинг манфаатлари учун ишончли посбон бўлиб келмоқда. У кечаю кундуз бирор лаҳза тўхтамасдан сиёсий воқеаларни кузатиб келади. Шунингдек у ўз аҳлини алдамайдиган етакчи сифатида бу воқеалар устида тўхталиб воқеалар ҳақиқатини ойдинлаштиради. У бу ҳақиқатни ҳамда бу воқеалар ортидан келадиган натижаларни Умматга кўрсатиб беради. Масалан у Носирийлар айбини фош қилишдан тортиб баасчиларнинг кучсизлигини кўрсатиб беришгача, Фаластин Озодлик Ташкилоти хиёнатини фош қилишдан тортиб Ҳумайнийнинг Америка кўмагидаги инқилоби ҳақиқатини кўрсатиб беришгача бўлган ишларни амалга оширди. Булар ҳақида Ҳизбнинг минглаган нашрлари бўлиб бу нашрлар даъватни етказувчилар томонидан етказилган. Улар ёвуз кучларнинг ҳеч бири билан ҳисоблашмасдан шу нашрлар ёрдамида барча кофир давлатларни курашга чорлади. Даъватни етказувчиларнинг олдинги сафида Тақийюддин Набаҳоний турди. У зот чопонига ўраниб Ироқ ва Шомнинг асосий шаҳарлари ўртасида кўчиб юрди, ғийбатчилар кўзидан яширинди. Унинг издоши Абу Юсуф ҳам мана шу ҳолатда бўлди. У бу дунёни тарк этгунига қадар бутун ер юзида даъват руқнлари мустаҳкам ўрнашиб улгурди. Бугун бу эзгулик йўлига Атоул хайр бошлилик қилмоқда. У ҳар қандай яширин тил биринтирувларни ҳатто юз беришидан олдин фош қилишдан бирор лаҳза бўшамади.

Бугун куфр бошчиси Американинг халқаро майдондаги ўрни тебраниб қолди. Бу Ироқ ва Афғонистондаги мусулмонлар қўли билан амалга ошди. Мана бугун у Европа давлатларини ўз ортидан судрамоқда, мусулмонлар ҳокимларига ролларни бўлиб бермоқда. Улар Аллоҳнинг йўлидан, Халифалик давлатини тиклашга харакат

қилишдан одамларни тўсиш учун бойликларини сарфлашмоқда ва бунга карши бор кучларини жамлашмоқда.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلِبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾

«Албатта, кофир бўлган кимсалар мол-дунёларини Аллоҳнинг йўлидан тўсиши учун ишлатурлар. Бас, уни сарфлайдилар-у, сўнгра ўша (моллари) ўзларига ҳасрат бўлур, сўнгра маглуб бўлурлар. Кофир бўлган кимсалар жаҳаннамга тўпланурлар»

[Анфол 36]

Шунинг учун даъватни етказувчилар сиёсий курашни тўхтатмай давом эттиришлари лозим. Умматнинг муборак қўзғолонлари сиёсий фаолиятга мос шароитни пайдо қилди. Муборак Шом қўзғолони ёлғиз ўзи сиёsat доҳийларини ҳайратга солиб қўйди ва куни кечга бизга фош қилиш қийин бўлган ишларни фош қилди. Кундан кунга дини ва Умматига қайгурувчи ҳар бир киши учун нафақат мусулмонлар воқеси, балки бутун башарият учун тубечим ёлғиз Халифалик давлати экани маълум бўлиб қолди.

Учинчи довон: Куч эгаларидан нусрат талаб қилиш: Жамият ҳокимиятни қабул қилиб олиш ҳолатига етганидан кейин, яъни Ислом фикри ва тушунчаларини қабул қилган, куфр фикрлари ва тушунчаларидан нафратланган жамоатчилик фикри тайёр бўлганидан кейин куч эгаларини роли келади. Шу куч эгалари вазиятни изга солади. Нусратнинг қисқача ифодаси – ботил фикрлар парчалари орасидан заифхол фикр сиёсий фаолият эхроми чўққисига кўтарилилганидан кейин бу фикрнинг куч эгалари гурухи томонидан қабул қилиниши – демакдир. Куч эгаларининг бу гурухи фикратни ҳокимиятга олиб чиқишга ҳаракат қиласи ва бу қуйидаги шартларга мувофиқ бўлади:

а) Исломни ҳеч бир нуксонсиз ақидаси, ҳукмлари, фикрати ва тариқати билан қабул қилиш.

б) Барча куфр фикрларини ҳамда Америка бошчилигидаги куфр давлатларидан келган сиёсий лойиҳаларни рад этиш.

в) Мусулмонларнинг биринчи халифасига қийинчиликда ҳам, енгилликда ҳам хурсандчиликда ҳам, хафачиликда ҳам қулоқ солиб, итоат этиш.

г) Нусратнинг барча қуллиёт ва жузъиётлари билан машғул бўлишга қаттиқ эътиборли ва ҳарис бўлиш.

д) Ишни муваффакиятли амалга ошириш йўлида, гарчи бу жонни фидо қилишга олиб борса ҳам, ҳеч нарсани аямасдан сарф қилишга олдиндан тайёр туриш.

Курайш Аллоҳнинг динига қарши чиқиб Макка жамияти фикрат қаршисида тошдек қотиб қолган пайтда фикрат сиёсий фаолият эхромининг чўққисига етди. Мана шунда Набий ﷺ фикратни ҳимоясига оладиган кучни излай бошлади. Сўнг бу иш Авс ва Хазраж қабилаларида қарор топгунига қадар нусрат талаб қилиш ишлари давом этди. Авс ва Хазраж вакилларидан бири «Эй Росулуллоҳ роббингиз ва ўзингиз учун истаган нарсангизни шарт қилинг» деб айтган кунда улар кўпчилик ўтказиб юборган шарафга эришдилар. Шунда Росулуллоҳ ﷺ айтдилар: Аллоҳга ибодат қилишингизни ва унга бирор нарсани шерик қиласлигингизни Роббим учун шарт қиласман. Болаларингиз ва аёлларингизни ҳимоя қиласдиган нарсадан мени ҳам ҳимоя қилиб, нусрат-ёрдам беришингизни эса ўзим учун шарт қиласман. Агар буни қилсангиз сизларга жаннат бўлгай.

Ҳа, ҳатто фикрат ҳокимиятга етиб боргунигача сиёсий фаолиятнинг муқаддимаси унинг сўнгги натижаси билан ҳамоҳанг бўлиши лозим. Буларнинг барчаси онгли равишда сиёсий фаолият олиб бориб тўғри йўлда юриш замирида яширинган. Бу ҳар бир босқичда фикрат ва тариқат хукмларига риоя қилиш возиблигини англатади. Чунки ҳар бир босқич кейинги босқичга олиб боради. Даъватни кучли ва таъсирли шаклда етказишда муваффакиятга эришиш Ҳизб жисмини яхши бино қилишдаги муваффакият миқдорига қараб бўлади. Бунинг амалий кўриниши қўйидагicha: Даъватни етказувчи фикратни ўзи унга ишонган ҳолда, ҳеч кимдан бирор нарсани умид қилмай холис етказади, Роббисига имон келтириб унга таваккал қилган ҳолда қўрқувларни ва қийинчиликларни енгиб ўтади. Шунингдек у Росулуллоҳ ﷺнинг сабри, саботи, мулојимлиги ва меҳрибонлигидан намуна олади. У амирига итоатли бўлади, юрса унинг олдида Халифалик гавдаланади, гўё Румнинг қалити қўлида тургандек Рум фатҳи ҳақида одамларга айтади ва гўё жанг майдонида гердайиб тургандай Оқ уйга кириш жанг ҳақида одамларга ҳикоя қиласди. Эй парвардигор бизни ўзингга итоатли ва даъватни етказиш йўлида саботли қил, бутун оламлар роббиси Аллоҳга ҳамдлар бўлсин. □

﴿وَالْعِقَبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾

«Оқибат тақвадорларни кидир» 3-халқа

Имон ва тақво мукофоти

Хамд Тобиб – Байтул Мақдис

Жуда ҳам оғир мاشаққатли босқич бўлган: қийинчиликлар, азоб-укубатлар, кураш, қарши туриш, бел боғлаш, сабр қилиш, озорларга бардош бериш, турли золимларга ва узофу яқин қариндошларга қарши чиқиш, алоқанинг узилиши, Бану Толиб дарасида кунлаб, ойлаб, йиллаб қамалда қолиш, зулм ва машаққатли вазият туфайли юрт (Макка) ташқарисига ҳижрат қилишга мажбур бўлиш... Мана шундай турли-туман оғир машаққатли вазият ва шароитдан сўнг ҳамда сабр қилиш, бирбирини сабрга чақириб, йиллар ортидан йиллар келганидан сўнг буюк раббоний мукофот келди: у ер юзида ғолиб ва халифа қилиш, хотиржамлик, хавфсизлик, олийлик, ғоят иззат-икром кўрсатиш мукофоти бўлди!!

Ҳа, карами кенг, қудрати улуғ Аллоҳ ер юзида заифҳол бўлиб, азоб чеккан, хатто азим тоғлар ҳам кўтаришдан кўрккан омонатни кўтарган зотларга, яъни Росууллоҳ ﷺ билан асҳобларига Ўз илтифотини кўрсатди. Уларни Мадинаи Мунавварадан бошлаб, то бутун дунёгача инсонларни ҳидоятга етакловчи ҳодий имомларга айлантириди. Улар оғир машаққатли имоний босқичдан ўтишгач, Мадинаи Мунавварада Мавло Азза ва Жалла уларга ғолиблик берди. Ҳидоят ва рашод бўлган маданий оятлар (аҳкомлар ҳақидаги оятлар) нозил бўла бошлади. Заифлик ва сарсон-саргардонлик ҳолатидан ҳамда сон ва мол жиҳатидан оз бўлган ахволларидан сўнг Мадинада янги Ислом Давлати соясида осуда ҳаёт кечира бошладилар. Аллоҳ Таоло бундай деди:

﴿وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعِفُونَ فِي الْأَرْضِ تَحْافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ﴾

﴿فَأَوْنُكُمْ وَأَيَّدُكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الظَّبِيبَتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

«Эсланглар, ўшандада сизлар ерда (яъни, Маккада) озчилик ва ноҷор бўлган ҳолингизда, одамлар (яъни, Макка мушириклари) талаб кетишиларидан қўрқиб турган пайтингизда (Аллоҳ) сизларга жой бериб (яъни, Мадинага кўчириб) Ўз ёрдами билан қўллаб-қувватлади ва шукр қилишингиз учун покиза ризқлар билан баҳраманд қилди!»

[Анфол 26]

Дарҳақиқат, халифалик ва ғолибликка сазовар бўлгандаридан сўнг Росууллоҳ ғунинг биринчи қилган ишлари ушбу янги мумтоз жамият таянчларини Мадина заминида мустаҳкамлаш бўлди. У зот мусулмонларни бир-бирига оға-ини қилдилар, давлат сиёсатини ва унинг ички йўналишини чиздилар: мусулмонлар ўртасида ва мусулмонлар билан ғайримусулмонлар ўртасида ўзаро аҳднома битдилар. Ушбу буюк аҳднома матнида бундай сўзлар келган:

«... **Бу Мұхаммад ғунинг қурайшлик ва ясирилик мўмин-мусулмонлар хамда уларга эргашган, уларга келиб қўшилган, улар билан жанг қилганлар ўртасидаги битимдир. Юқорида зикр этилганлар ўзга инсонлардан фарқли равишда ягона умматдирлар.**

Қурайшлик мұхожирлар Исломга қадар бўлган ҳолатларида қоладилар, ўзаро бир-бирларига оқила (хун тўловчи)дирлар. Ўз асирларини мўминлар ўртасидаги яхшилик ваadolat билан фидя тўлайдилар (кутқариб оладилар)...

Албатта, мўминлар ўз ораларидаги қарзга ботган, аёлманд кимсанни унга яхшилик билан фидя тўлаш ёки дия тўлашда ёлғиз ташлаб қўймайдилар...

Мўмин бошқа мўминнинг қули билан унинг хожасини рухсатисиз битим тузмайди...

Тақвадор мўминлар ораларида ким золимлик (боғийлик) қилса, катта зулмни, катта гуноҳни, адватни, мўминлар орасида фасод (бузғунчилик)ни ният қилса, бу шахс қайси бирларининг ўғли бўлса ҳам, барча мўминлар унга қарши бўладилар...

Мўмин бошқа бир мўминни кофирини деб ўлдирмайди, мўминнинг зидига кофирига ёрдам бермайди. Албатта Аллоҳнинг зиммаси бирдир. Улардан энг қуйисининг омонлиги ҳам нуфузлидир. Албатта мўминлар одамлардан алоҳида бир-бирига дўстдирлар...

Яхудийлардан ким бизга эргашса, уларга ёрдам ва яхши муомала қилинади, уларга зулм қилинмайди ва заарларига ёрдам берилмайди.

Тинчлик барча мўминлар учун ягонадир. Аллоҳ йўлидаги урушда бир мўмин бошқа мўминсиз сулҳ тузмайди. Тинчлик барча мўмин учунadolatli ва баробар бўлиши лозим...

Албатта, Аллоҳ ва унинг Росули Мұхаммад ғунинг яхшилик ва тақво қилган кимсаларни ўз паноҳига олади».

Мадина жамияти таянчлари мустаҳкамлангандан сўнг жиход оятлари нозил бўлди ва ушбу дин Мадина ташқарисидаги бошқа халқлар ва миллатларга етказилди. Натижада, буюк фатҳ илк Макаи Мукаррама (Уммул қуро)дан бошланди, яъни Аллоҳ Азза ва Жалла илгари заифҳол бўлган бу гурухни ушбу буюк раббоний фатҳ неъмати билан сийлаб, Байтулҳаромни мусулмонлар хукмронлиги остига киритди. Аллоҳ Таоло бундай деди:

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لَيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتَمَّمَ نِعْمَتَهُ﴾

﴿عَلَيْكَ وَهَدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا﴾

«(Эй Мұхаммад), токи Аллоҳ сизнинг гуноҳингиздан илгари ўтган ва кейин кел(ади)ган нарсалар (барча гуноҳларингиз)ни мағфират қилиши учун ва сизга йўз неъматини комил қилиб бериб, сизни тўғрий йўлга ҳидоят қилиши учун ҳамда Аллоҳ сизга қудратли Нурсат бериши учун дарҳақиқат Биз сизга очиқравшан фатҳ-галаба ато этдик» [Фатҳ 1-3]

Кейин ушбу раббоний фатҳлар доираси кенгайиб, Росулуллоҳ даврида Араб Ярим Оролини қамраб олди. Кейин эса Абу Бакр Сиддик, Умар ибн Хаттоб... каби рошидинлар даврида Араб Ярим Оролидан ўтиб, Форс ва Румгача кенгайди.

Ҳақиқатдан ҳам сабр, имон ва ҳақ устида событ турган ахёр аброр саҳобалар даврида Форс ва Рум фатҳ бўлди. Ҳиродаги Кисро айвонлари, Шомдаги Қайсар қасрлари фатҳ қилинди. Умар رض Кисронинг билакузуклари билан тожи келтирилди... Умар رض буни кўриб, қаттиқ севинганидан йиғлаб юборди ва «Суроқа ибн Молик қани?», деб сўради. Суроқанинг бошига тожни кийдирди, қўлларига билакузукни тақди ва бундай деди: «Мана бу сиз куфр ва залолатдалик пайтингизда Росулуллоҳ ﷻ сизга берган башоратлариdir. Сиз ўшанда Росулуллоҳ ﷻни ўлдириб, бошларини келтириш билан Макка мукофотини қўлга киритишни хоҳлар эдингиз. Аммо Аллоҳ буни азизлик ва буюкликка ўзгартириди». Суроқа رض бундай деди: «Эй мусулмонлар халифаси, энди мен буларни мусулмонлар Байтулмолига фидо қиласман, менга Росулуллоҳ ﷻнинг башоратлари рёёбга чиққанидаги азизликнинг ўзи етарли!!».

Дарҳақиқат, ушбу ахёр аброр саҳобалар ер юзидағи инсонлар учун чиқарилган энг яхши Умматга айландилар. Роббиларидан ҳидоят, нур ва покликка эришиб, коинотнинг энг азиз, энг қудратли Уммати бўлдилар.

Аллоҳ Азза ва Жалла уларни икки буюк фатҳ билан сийлади. Ҳар иккиси ҳам имон, тақво ва солиҳлик аҳлидан ўзгаларга берилмайди. Улар Маккаи Мукаррамадаги Байтулҳаром фатҳи ва Байтул Мақдисдаги муборак Ақсо масжиди фатҳи бўлди. Бу зотлар даврида Аллоҳ Таолонинг ушбу икки оятида келган икки башорат рўёбга чиқди:

﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولُهُ الْرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَمْنِينَ مُحْلِقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحًا قَرِيبًا هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرُهُ عَلَى الَّذِينَ كُلُّهُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾

«Қасамки, Аллоҳ Ўз Росулига (у киши кўрган) тушни ҳаққи-рост қилди: албатта сизлар (эй мўминлар), иниша Аллоҳ Масжидул Ҳаромга тинч-омон бошларингизни (сочларингизни) қирдирган ва (ёки) қисқартирган ҳолда хавф-хатарсиз киурурсизлар, (Аллоҳ) сизлар билмаган нарсани билиб, ундан (Макка фатҳидан) олдин яқин бир галабани (Хайбар жангидага галабани муяссар) қилди. У (Аллоҳ) Ўз Росулини ҳидоят ва ҳақ дин билан, у (дин)ни барча (дин)лар устидан голиб-устун қилиши учун юборган зотdir, Аллоҳнинг Ўзи (ушбу ваъдасининг рўёбга чиқишига) етарли гувоҳdir» [Фатҳ 26-27]

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَرَّكَنَا حَوْلَهُ لِنُرِيهِ مِنْ إِنَّهُ هُوَ الْسَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

«(Аллоҳ) бир кечаси, Ўз бандаси (Мухаммад алаиҳис-салом)ни — унга оят-мўъжизаларимиздан кўрсатиш учун (Маккадаги) Масжидул Ҳаромдан (Куддусдаги) Биз атрофини баракотли қилиб қўйган Масжидул Ақсога сайр қилдирган (барча айбу нуқсондан) пок Зотdir. Дарҳақиқат, У эшигтгувчи, кўргувчи зотdir» [Исро 1]

Ушбу буюк шараф аброр сахобаларгагина чекланмаган. Агар бу улуғ Уммат ўз салафлари юрган мана шу йўлдан оғмай қадам ташласа, унга ҳар қандай замонда фатҳлар ваъда қилинган. Аллоҳ Таоло бундай деди:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَهُ عَلَى الْأَلْهَمِ كُلِّهِٰ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾

«У (Аллоҳ) йўз Ресули (Мұхаммад алайхис-салом)ни ҳидоят ва ҳақ дин билан, у (дин)ни барча (дин)лар устидан голиб-устун қилиши учун юборган зотдир. Аллоҳнинг йўзи (ушбу ваъдасининг рӯёбга чиқшиига) етарли гувоҳдир» [Фатҳ 28]

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أَسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَاتِلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ أَرْتَصَنِي لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ حَوْفِهِمْ أَمَّا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَسِقُونَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الْزَكُوْةَ وَأَطْبِعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ لَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا وَلَهُمُ الْنَّارُ وَلَيُغَيِّسَ الْمَصِيرُ﴾

«Аллоҳ сизлардан имон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларга худди илгари ўтган (имон-эътиқодли) зотларни халифа қилганидек, уларни ҳам ер юзида халифа қилишини ва улар учун йўзи рози бўлган (Ислом) динини голиб-мустаҳкам қилишини ҳамда уларнинг хавфу-хатарларидан сўнг тинчлик-хотиржамликка айлантириб қўйишни ваъда қилди, улар Менга ибодат қулурлар ва Менга бирон нарсани шерик қилмаслар, ким мана шу (ваъда)дан кейин куфрони (неъмат) қилса, бас улар итоатсиз кимсалардир. (Эй мўминлар), намозни тўқис адo этинглар, закотни ато этинглар ва Ресууллоҳга бўйсунинглар, шояд раҳматга эришсангизлар. (Эй Мұхаммад), сиз ҳаргиз кофири бўлган кимсаларни ер юзида (бирон жойига) қочиб қутулгувчи деб ўйламанг! уларнинг борар жойлари дўзахдир, нақадар ёмон оқибатдир у!» [Нур 24-27]

Қачон ушбу улуғ Умматдан бўлган тоифа содик турса ҳамда унинг биринчи салафларида рӯёбга чиқсан сифатлар уларда ҳам рӯёбга чиқса, Аллоҳнинг изни ила, улар ҳам албатта қайта хукмрон бўладилар ва куч-кудратга тўладилар, давлат ва салтанат эгаларига, аввалгидек, инсонлар учун чиқарилган энг яхши Умматга айланадилар!!

Дарҳақиқат, бу Уммат – алҳамду лиллаҳ – қайтадан эс-хушини йиғиб, ҳидоятлана бошлади, динига қайтиб, барча исломий

юртларда Робби шариатини татбик этишга чақирадиган бўлди. Шунинг учун ҳам худди аброр сахобалар даврида бўлгани каби, унга қарши қақшатқич урушлар бошлашди...

Бугун ушбу улуғ Уммат Аллоҳ Азза ва Жалланинг калимасини олий қилишни, Робби шариатини ҳукмрон этишни истаётганини кўп ҳолларда исботлади. Буни Миср, Тунис, Яман, Шом, Покистон, Туркия, Россия республикалари ва Индонезия... каби ерларда исботлади. Ҳатто фасод, ахлоқий бузуклик ва фикрий тубанлик ўчоғи бўлган Farb давлатларидағи мусулмонлар ҳам қайта исломий бошқарувга чақирадиган бўлдилар!!

Шу боис кофирлар (асосан, яхудийлар ва салибчи насронийлар) эс-ҳушини йўқотиб қўйишиди. Динимизга қутурган шафқатсиз равишда уруш қиласидиган бўлишиди: урушнинг ҳамма тури билан, фикрий, сиёсий, қонли, адаштирувчи услублари билан урушадиган бўлишиди. Улар демократия ва фуқаровий давлат, деган ёлғон билан мусулмонларни адаштиришмоқда, бундай жинояткорона режаларни айрим фитначи хизблар қўли билан бажаришмоқда. Тунис, Туркия ва Покистон... каби давлатларда одамларни исломий ҳазорий лойиҳадан буриш учун қонли урушлардан фойдаланишмоқда, масалан, бугун Шомда бўлаётгани каби.

Бу барча жиноятлар кенг тус олган урушда намоён бўлмоқда. Жинояткор кофир Farb уни алдов, адаштирув ва бўхтон билан «терроризмга қарши кураш», деб атади. Бу уруш йўлдан урувчи ҳамда нафратга тўла урушдир. Кофирлар унда Исломнинг нурафшон сиймосига лой чаплаш мақсадида айрим мусулмон мужоҳидлардан фойдаланишмоқда. Бу уруш Аллоҳнинг динидан тўсадиган уруш бўлиб, бугун Европа давлатлари, Хитой ва Россиянинг ўзида ҳам олиб борилмоқда. Улар шаръий либослар, меъзаналар, озонлар... каби асосий исломий анъаналаримизни тақиқлашмоқда!!

Биз Ислом Умматини кўнглини кўтариб, хотиржам қиласиз: Бу уруш имтиҳон, синов, текширув ва танловдир, унда имон ва ҳақда содиқ, сабот билан турадиганлар яққол намоён бўлади. Аллоҳ Ислом билан тирикчилик қилаётган, ўз халқлари ва умматлари қонини фоний дунёнинг бир парча матоси эвазига сотаётган ёлғончи мунофиқларни яхши билади. Аллоҳ Таоло бундай деди:

﴿الَّمْ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتَرْكُوا أَنْ يَقُولُوا إِعْمَانًا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿١﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٢﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبُقُونَا سَاءَ مَا تَحْكُمُونَ﴾

«Алиф, Лом, Мим. Одамлар – имон келтиридик, дейшишлари билангина, имтиҳон қилинмаган ҳолларида, кўйиб кўйилишиларини ўйладиларми?! Ҳолбуки, Биз улардан аввалги (имонли) кишиларни имтиҳон қилган эдик-ку! Бас (шу имтиҳон воситасида) Аллоҳ (имон келтиридик, деб) рост сўзлаган кишиларни ҳам, ёлғончи кимсаларни ҳам аниқ билур. Ёки ёмон амаллар қиласидиган кимсалар Биздан қочиб қутулишини ўйладиларми, нақадар ёмон ҳукм чиқарадилар-а?!» [Анкабут 1-4]

Бу синов ортида буюк мукофот бор. У имон, тақво ва ҳақда собит туриш мукофотидир. Бу мукофот аброр сахобалар ва улардан кейинги ахёр тобеинларга берилган мукофотdir. Аллоҳнинг бундай суннат-қонуни ўзгарганини, Аллоҳнинг бундай қонуни алмашганини кўрмайсиз. Аллоҳ Таоло бундай дейди:

﴿إِسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمُكْرِرُ الْسَّيِّئِ وَلَا تَحْيِقُ الْمُكْرِرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهُلْ يَنْظُرُونَ
إِلَّا سُنْتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنْتِ اللَّهِ تَبَدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنْتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿١﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عِقْبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُعِزِّزُهُ مِنْ شَيْءٍ فِي الْسَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا قَدِيرًا﴾

«Улар ерда мутакаббирлик қилган ва (пайгамбарга қарши) ёмон макр-ҳийла қилган ҳолларида (ҳидоятдан узоқлашидилар). Ёмон макр-ҳийла эса фақат ўз эгаларини ўраб ҳалок қилур. Бас улар фақат аввалгиларнинг суннатларига (яъни кўргулекларига) қўз тутмоқдалар, холос (яъни уларнинг ҳам бошлирига аввалги динсизларнинг куни тушар). Бас сиз ҳаргиз Аллоҳ суннати-қонунининг ўзгарганини кўрмассиз ва ҳаргиз Аллоҳ суннатининг айланганини (яъни азобга мустаҳиқ бўлган кимсалар қолиб, ўзгалар азобланганини) кўрмассиз. Ахир улар ер юзида сайр қилиб ўзларидан аввалги (динсиз кимсаларнинг) оқибати қандай бўлганини кўрмайдиларми?! Ҳолбуки (аввалгилар) булардан кўра кучли-куvvatлироқ эдилар. На осмонлардаги ва на ердаги бирон

нарса Аллоҳдан қочиб қутулгувчи эмасдир. Зотан У билим ва қудрат эгаси бўлган зотдир» [Фотир 43-44]

Америка ҳамда ер юзидағи, хусусан, Шомдаги ва Шом атрофидаги коалицияси ва барча турдаги иттифоқчилари Исломни Шомга қайта олиб келиш лойиҳасини барбод қилмоқчи бўлишди. Америка ўзидағи борки куч-қудратни, адаштириш сиёсатларини, Халкаро қонунларини... ишга солди, Туркия, Лондон, Москва, Марокаш ва бошқа ерларда ҳалқаро даражада саммитлар, йиғинлар, учрашувлар ўтказди... Бироқ шуларнинг ҳаммасига қарамай, Шом заминидаги Ислом овозини ўчириш қўлидан келмади. Бу овоз унинг ҳаловатини бузадиган ва ўз нурини таратиб, кундан-кунга кучаядиган бўлди.

Ислом Уммати қаршисида қарами кенг, қудрати улуғ Аллоҳнинг нусрат ваъдаси турибди. Бу қутурган урушлар, бу улкан тил бириктирувлар, Аллоҳнинг изни ила, Умматни фақат саботини зиёда қилмоқда, Роббининг ваъдасини ва Росулининг башоратларини рўёбга чиқаришда қаттиқ туришини ошироқдо, чунки Аллоҳ Таоло бундай деган:

﴿وَمَنْ أَظَلَّمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّلَمَاءِ ﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتَمَّنُ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَفَرُونَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِاَهْدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَهُ عَلَى الَّذِينَ كُلُّهُمْ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ يَأْتِيهِمَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدُلُّ كُمْ عَلَى تَحْرِيقِ تُسْجِيْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجْهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَلِكُمْ حَيْرَانٌ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

«Ўзи Исломга даъват қилинаётган ҳолида, Аллоҳ шаънига ёлгон тўйғиган кимсадан ҳам золимроқ ким бор?! Аллоҳ бундай золим қавмни ҳидоят қилмас! Улар Аллоҳнинг нурини оғизлари билан ўчирмоқчи бўлурлар, Аллоҳ эса, гарчи кофирлар истамасаларда, Ўз нурини тўла ёйгувчидир. У Ўз Росулини ҳидоят ва ҳақ дин билан – гарчи мушриклар истамасалар-да — барча динларга голиб қилиш учун юборган зотдир. Эй мўминлар, сизларга аламли азобдан најжот берадиган бир «тижорат»ни кўрсатами: Аллоҳ ва Унинг Росулига имон келтирасиз ва Аллоҳ йўлида мол ва жонларингиз билан жиҳод қиласиз, мана шу агар билсангиз ўзларингиз учун энг яхши (иши)дир» [Соф 7-11]

Росууллоҳ ﷺ сахих хадисларда бундай башорат берганлар:

«إِنَّ اللَّهَ زَوْيَ لِي الْأَرْضَ فَرَأَيْتُ مَسْارِقَهَا وَمَغَارَبَهَا، وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَلْعُجُ مُلْكَهَا مَا زُوِّيَ لِي مِنْهَا»

«Аллоҳ ерни менга йиғиб кўрсатди, шунда унинг кун чиқишидан кун ботишигача барча жойларини кўрдим. Аниқки, Умматим мулки менга йиғиб кўрсатилган жойларгача етиб боради». (Имом Муслим ўз «саҳиҳ»ида ривоят қилди). Сарвари олам яна бундай марҳамат қилдилар:

«لَيَسْلُعَنَ هَذَا الْأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَلَا يَرُكُّ اللَّهُ بَيْتَ مَدْرَ وَلَا وَبَرٍ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ هَذَا الدِّينَ بَعْزٌ عَرِيزٌ أَوْ بَذْلٌ ذَلِيلٌ، عِزًّا يُعْزُّ اللَّهُ دِينُ الْإِسْلَامِ، وَذُلًّا يُذْلِلُ بِهِ الْكُفَرُ»

«Бу иш кеча ва кундуз етиб борган жойгача етиб боради. Аллоҳ биронта ҳам ўтроғу кўчманчининг уйини қолдирмасдан унга бу динни азизнинг азизлиги ёки хорнинг хорлиги билан кирилади. Азизликки, у билан Аллоҳ Ислом динини азиз қилади. Хорликки, у билан Аллоҳ куфрни хор қилади». (Ибн Ҳиббон ўз «саҳиҳ»ида ривоят қилган). Абу Қубайл ривоят қилади: «Биз Абдуллоҳ иби Амр иби Оснинг ҳузурида эдик. Унга Константинопол биринчи фатҳ қилинадими ёки Румми, дея савол берилди. У ҳалқали сандиқласини келтиришларини сўради. Ичиди қўлёзма бор, ўшани олинг, деди. Яна бундай дейди: Биз Росулуллоҳ ғанинг атрофида ёзиб турганимизда ул зотга Константинопол биринчи фатҳ қилинадими ёки Румми, дея савол берилди. Шунда Росулуллоҳ ғани Иракли юрти, яъни Константинопол биринчи фатҳ қилинади, дедилар» (Имом Аҳмад ўз «Муснад»ида ривоят қилди).

Бугун куфр кучлари, асосан, куфр ва террор бошчиси бўлган Америка кучлари Исломга қилган урушида хар куни зиён кўрмоқда, ёлғонлари туфайли обрўси ҳам тушмоқда, фикрий ва иқтисодий жиҳатдан доимий пастлаш ва қулашга юз тутмоқда. Бу йирик кучларнинг ҳаммаси емирилиш, бутунлай тугаш жарлиги ёқасига келиб қолди ва бутун дунё бу ёвуз ҳайвоний мабданинг қулашини шоҳиди бўлишигага яқин қолди. Бунинг муқобили ўлароқ, Ислом Уммати бунга кундан-кунга муштоқ бўлиб турибди, ўз мабдани янада маҳкам ушламоқда, унинг қайта дунё майдонини эгаллаши учун тинимсиз ҳаракат қилмоқда.

Ха, Уммат мустамлакачилар малайлари бўлган золим хукмдорларни курашга чорлаш ва ер юзидан уларни шармандали тарзда қувиб солиш учун бугун кўчаларга чиқди, Робби шариатини татбиқ ўрнига қўйиш учун қаттиқ ҳаракат қиладиган бўлди: Миср заминида кўтарилиб, шариатнинг қайта татбиқ этилишини талаб қилди, муборак жумалар уюштириб, Робби Азза ва Жалла учун

намоз ўқиди... Кейин «шариат татбиқ қилиш жумаси», деган буюк ном билан йиғилди... Кўхна Тунисда ҳам кўчаларга чиқиб, шариат татбиқини талаб қилиб, ҳайқириб, миллионлар юришларини уюштириди. Имон диёрининг асли бўлган Шом заминида «Уммат Ислом татбиқини истайди, Уммат қайта Халифалик истайди» каби ҳайқириқлар кечаю кундуз ҳамон жаранглаб турибди, мағур Умматнинг тошдек қаттиқ салобати мустамлакачиларнинг турли номдаги сиёsatларини парчаламоқда, кофирлар тил бириттирувини чилпарчин қилмоқда. Умматнинг ушбу буюк нуроний раббоний товушининг жаранглашидан ва ер юзида унинг жорий этилишидан тўсишга бўлаётган уринишлар омадсизликка юз тутмоқда...

Шубҳасиз, мана шундай олий раббоний сифатларга эга халқлар яқинда худди салафи солиҳлар каби имон ва тақвога бериладиган мукофотни Аллоҳнинг изни ила, албатта қўлга киритадилар. Улар Халифалик байроғини Шом, Тунис ва Миср мезаналарига тикишни, муқаддас Ақсо масжидига сон-саноқсиз адад билан бостириб бориб, ушбу покиза меъзанага Халифалик байроғини ўрнатишни истамоқдалар. Кейин эса, салафи солиҳлари қилгани каби, бу Уммат ҳам қайта Ватикан бешиги бўлган Рим томон юриш қилиб, папа қароргоҳи тепасига Халифалик байроғини тикишни хоҳламоқда. Ушбу буюк нурнинг бутун коинотга таралишини, ер юзидаги барча чирик мабдалар зулми остида қолган бутун башариятнинг бадбаҳтлик ва муваффақиятсизликдан кутулишини, Ислом Уммати ўзининг аввалги даражасига қайтишини ва қайта инсонлар учун чиқарилган энг яхши Умматга айланишини хоҳламоқда: Масалан, Робби Субҳанаҳу ва Таоло сифатлагани каби:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَبَعُ آرَادَ الرَّسُولِ مِمَّن يَنْقِلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

«Шунингдек, сизларни бошқа одамлар устида гувоҳ бўлишингиз ва Росулуллоҳ сизларнинг устингизда гувоҳ бўлиши учун васат (адолатли) Уммат қилдик» [Бақара 143]

﴿كُنْتُمْ خَيْرًا مِّنَ الْأَنْجَارِ
لِلَّهِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
وَلَوْ ءاْمَنَ أَهْلُ الْكِتَابُ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ مِّنْهُمْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ﴾

﴿الْفَسِيْقُونَ﴾

«(Эй уммати Мұхаммад), одамлар учун чиқарилган миллатларнинг энг яхиси бўлдингиз, зоро, маъруфга буюриб, мункардан қайтарасиз ва Аллоҳга имон келтирасиз. Агар аҳли китоб ҳам имон келтирганда эди, ўзлари учун яхши бўлур эди, улардан мўминлари ҳам бор ва (лекин) уларнинг кўплари итоатсиз кимсалардир» [Оли Имрон 110]

Росуллроҳ ﷺ бундай марҳамат қилганлари каби:

«بَشَرٌ هَذِهِ الْأَمَةَ بِالسَّنَاءِ وَالدِّينِ وَالرُّفْعَةِ وَالصَّرْرِ وَالشَّمْكِينِ فِي الْأَرْضِ، فَمَنْ عَمَلَ مِنْهُمْ عَمَلٌ
الآخِرَةِ لِلَّدُنِيَا لَمْ يَكُنْ لَّهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ»

«Ушбу Умматга олийлик, дин, юксаклик, нусрат ва ер юзида ғолиб бўлиш хушхабарини беринг. Бас, улардан ким охират амалини дунё учун қилса, унга охиратдан ҳеч қандай насиба бўлмас». (Имом Аҳмад ўз «Муснад»ида, ибн Ҳиббон ўз «Саҳих»ида ишлаб чиққанлар).

Аллоҳ Таолодан ушбу улуғ Умматни тез орада олийлик, буюклик ва ер юзида ғолиб бўлиш билан сийлашини сўраб қоламиз.

﴿فِي بِضُعِ سَيِّئَاتِ اللَّهِ الْأَكْمَرِ مِنْ قَبْلِ وَمِنْ بَعْدٍ وَيَوْمَيْنِ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ
يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَعَدَ اللَّهُ لَا تُخْلِفُ اللَّهَ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

«Бир неча йил ичидагалаба қилајсаклар. Аввалу-охир барча иши Аллоҳнинг (измида)дир. Ўша кунда мўминлар Аллоҳнинг нусрати сабабли шодланурлар. (Аллоҳ) Ўзи хоҳлаган кишиларга нусрат берур. У қудрат ва раҳм-шафқат эгасидир»

[Рум 4-6] □

**РАЙСУНИЙ УЙДИРМАЛАРИГА РАДДИЯ: ХАЛИФАЛИК ШАРИАТ
ВА УНИНГ МАҚСАДЛАРИНИ САҚЛАШДА ЗАРУР ИШЛАРДАН
БИРИДИР
МАҚСАДЛАРНИ ВОСИТАЛАРГА, ЁКИ ФИКРАТНИ ТАРИҚАТГА
БОҒЛАШ (4)**

Мұхаммад Абдулкарим Ҳасан

Ўтган мақолаларимизда доктор Райсунининг Халифалик вожиблиги хақидаги субути қатъий далилларни инкор қилгани ва Халифаликни мақсадлардан эмас, балки воситалардан ҳисоблаб, уни шаънини тушургани хақида баён қилган эдик. Шунингдек доктор ўзини мақсадлар борасидаги илмда билимдон қилиб кўрсатишга урингани хақида баён қилган эдик. Ушбу охирги мақоламида шу мавзуни янада кенгроқ баён қилишга харакат қиласиз.

Биз ҳозир мақсадлар илмининг шайхи ва имоми Шотибий манҳажидаги бошқа бир масала, яъни: мақсадлар мавзусини хужжат қилиб шаръий ҳукмларни ўзгартириш ва уларга қарши чиқиш мумкинми? деган масалани ёритмоқчимиз. Шотибий ўзининг «мувофақот» номли китобида бу ҳақда кўп гапирган. Устознинг мақсадлар борасидаги манҳажидан хабардорлигини даъво қилган кимсаларнинг аксарияти уни тушунишмайди ва унга хилоф иш тутишади. Райсуний уларнинг энг пешқадами бўлиб, мақсадлар борасидаги илмни билишини даъво қилар экан, уни бузуб кўрсатади.

Биз ўтган мақолаларимизда Райсунининг: «Аллоҳ бизга Халифаликни тиклашни буюрган эмас. Агар Халифа ва Халифалик каби иборалар мусулмонлар ҳаётидан бутунлай йўқ бўлиб кетса ҳам, бу уларнинг динларидан мисқолча ёки ундан ҳам кичикроқ нарсани камайтириб қўймайди. Лекин одиллик, маслаҳат ва қонуний бошқарув кабилар бир кун йўқолса, катта мусибат бўлади» каби бўхтонларини айтиб ўтдик.

Райсунининг шу гапи Халифалик ва унинг даъватчиларига карши курашишга бўлган очиқ чақириқдир. Шунингдек бу нима бўлса ҳам муҳими одиллик ва маслаҳат деган даъво билан Исломни бузуб кўрсатишдир. Айни пайтда мақсадлар ҳақидаги манҳаж мутлақо бунга зиддир. Биз буни олдинги мақолаларимизда ҳам баён қилганмиз ва яна уни тушунтиришда давом этамиз. Мана масалан Шотибий жиҳод заруриятлардан ва унда волий бўлиши ҳам заруриятлардан деб белгилайди. Бунинг маъноси Халифа бўлиши заруратлардан деганидир. Аммо

Халифанинг одил бўлиши тўлдирувчи сифатлардандир. Бошқача айтганда у руҳи эмас, балки заруратга хизмат қилувчи иккинчи даражали ишдир. Шотибийнинг айтишича агар волий бўлмасаadolat ҳам, волийга алоқали ҳукмлар ҳам бўлмайди. Айни пайтда волийдагиadolat бўлмаса, ундаги бир сифат топилмаган бўлади. Сифатланаётган нарса, яъни мавсуф сифатнинг асосидир, демак мавсуф топилмаса сифат ҳам бўлмайди. Лекин сифат топилмаса мавсуф тураверади.

Шунинг учун Шореъ гарчи фарълари (иккинчи даражали қисмлари) топилмасада аслларга риоя қилишга буюрди. Чунки фаръ топилмаса, асл бекор бўлмайди, фарълари жиҳатдан нуқсонли бўлган аслигича қолади. Қуйида Шотибийнинг бу ҳақдаги аниқ қавлларини келтирамиз: «Жиҳод зарурат, ундаги волий ҳам зарурат,adolat эса заруратни тўлдирувчиси. Агар аслда тўлдирувчи топилмаса бунинг катта аҳамияти йўқ. Шунинг учун Пайғамбаримиз ﷺ волийлар зўравон бўлсаларда уларнинг етакчилигида жиҳод қилишга буюрган. Шунингдек фосик волий ортида намоз ўқишига буюрган, чунки жамоат диндаги бажариш талаб қилинган ибодатdir,adolat эса тўлдирувчи нарса бўлиб, у топилмаса аслга путур етмайди». Бу Халифа шарт эмас, муҳимиadolat ва маслаҳат деб айтиётган Райсунийга Шотибийнинг ёркин ва тиник эътирозидир... (Мақсадлар борасидаги илмни биладиган) бу олим мақсадлар тушунчасини тушунгандикан?

Шотибий тасдиқлаган бу манҳажга кўра шариатдаги мақсадларнинг манбаъси шариатdir, яъни шаръий нусус ва ҳукмлардир. Шариатдаги мақсадлар шаръий асос бўлар экан, демак шаръий ҳукм ва нусуслар шу асосларнинг асосидир. Шариат мақсадларни бекор қилмаганидек, мақсадлар деган ҳужжат билан шаръий ҳукмлар бекор қилинмайди. Чунки шариат мақсад деб белгилаган нарсагина мақсад бўлади.

Шунинг учун Райсуний ва айрим сохта талқин қилувчиларнинг бир неча воситалар борки уларни бекор қилиб шариатдан чиқариб юборилса, динни бирор жойини камитиб қўймайди деб айтиётган гаплари бўхтондир. На шариат, на Шотибийнинг манҳажи ва на мақсадлар манҳажида унинг асли йўқ. Балки бу нафс ҳавога эргашишдир.

Шотибий мақсад ва шу мақсадга олиб борадиган воситани бир-биридан ажралмас деб ҳисоблайди. Чунки мақсад шариат

белгилаган шаръий ҳукм ва ғоядир. Шунингдек восита ҳам шариат белгилаган шаръий ҳукм ва мақсадга олиб борадиган шаръий кайфиятдир. Иккиси ҳам шариат билан событдир. Агар шариат бир мақсад ёки муайян ғоя учун бирор восита ёки муайян кайфиятни белгилаган бўлса, бу мақсадни рўёбга чиқариш учун факат мана шу воситани қўлланиши шарт. Шунингдек бошқа мақсадни рўёбга чиқариш учун ҳам шу воситани қўллаб бўлмайди.

Шотибий мақсад ва восита ёки фикрат ва тариқатни шу тарзда бир бирига боғлади. Шунингдек у бу нарсага бир неча марта ишора қилиб, сабаб ва мусаббаблар бобида батафсил баҳс қиласди. Шотибий сабаб натижага ёки мусаббабга олиб боради, шунинг учун у сабаб номини олган, мусаббаб эса бирор йўл, восита ва сабаб орқали эришиладиган нарсадир, шунинг учун у мусаббаб номини олган деб тасдиқлаган. У айтадики: «Сабаблар мусаббабларга етиш учун қўйилган шаръий сабаблардир», «Мусаббаблар сабабларига эътиборан икки турли бўлади:

Биринчи: шариат тарафдан сабаби белгиланган мусаббаблар...

Иккинчиси: Шариат тарафидан сабаблари белгиланмаган деб гумон қилинадиган мусаббаблар, ёки шариат тарафидан сабаблари белгиланган ёки белгиланмаганлиги ноаниқ бўлган мусаббаблар. Демак мусаббаблар уч қисм экан:

Биринчиси: Шариат сабабини белгилаган мусаббаб. Бунда мусаббабга етиш учун бир сабаб белгиланган бўлса, ундан бошқаси бекор бўлади. Шунингдек бу сабабдан бошқа мусаббаб келиб чиқмайди...

Иккинчиси: Мусаббаб учун бошидаёқ сабаб белгиланмаган бўлади. Бунда далилга кўра бу сабаб ўша мусаббабга сабаб бўлиши дуруст бўлмайди. Чунки сабаб аввалдаёқ бу мусаббаб учун белгиланмаган бўлади. Фойда келтириши ва зарарни даф қилишидаги ҳикматни сабаб дейиш эса ботилдир. Бу масаланинг бир тарафи, иккинчи тарафи шундан иборатки: бу сабаб фараз қилинган мақсадга нисбатан ношаръий ҳисобланади ва аслида белгиланмаган сабаб бўлиб қолади. Шариатга асосланмаган ҳолда сабаб келтириш дуруст эмас ва шариат белгиламаган нарсани сабаб қилиб олиш шаръий бўлмайди. Учинчи жиҳат шуки: Шореъ бу сабабни муайян мусаббабга белгиламаса, лекин одамлар уни сабаб деб олса, бу фойда эмас зарар олиб келади. Мусаббабнинг шаръий сабаби келтирилмаса у манфаат келтирмайди ва бу сабаб ўша мусаббаб учун бекорчи нарса бўлиб қолади».

Учинчиси: «Сабаб айнан шу мусаббабнинг сабаби бўлишини Шореъ қасд қилганми ёки йўқми билиб бўлмайди. Бу мушкул ва

шубҳали бўлиб, унда чуқурроқ фикр юритиш керак. Чунки агар биз уни сабаб деб қабул қиласак, лекин у мана шу фараз қилинган мусаббабнинг сабаби бўлмаслиги мумкин, ёки бошқасига сабаб бўлиши мумкин. Биринчи ҳолатда сабаб қилиб келтириш ношаръий бўлиб қолади, иккинчисида эса шаръий бўлади. Агар шаръий ёки ношаръийлик ўртасида ноаниқ бўлиб қолса, сабаб қилиб кўйиш ношаръий бўлиб қолади». Шотибий айтади: «Биз биламизки аксар сабаблар шу сабаблардан пайдо бўладиган ишларга белгиланган, баъзи ишлар шу сабаблардан келиб чиқса ва улардан пайдо бўлса ҳам булар учун сабаб қилиб белгиланмаган... Демак сабаб маҳсус ишлар учун белгиланганини билганимиз яхши, лекин қайси ишга белгиланганини билмасак, бу ҳукмини билмаслигимиздир. Бундай пайтда ҳукмини билмай туриб унга киришиш мумкин эмас».

Шотибий айтадики: «Шореъ сабабни мусаббаб учун сабаб бўлишини ирода қилганми ёки йўқми буни билмай туриб, яъни ҳукмини билмай туриб унга киришмаймиз».

Бу Шотибийнинг айтганлари, мақсадлар ва улар ҳақида Шотибий манҳажини тушунишни истаётганлар уни дикқат билан кўриб чиқишлиари ва уни ҳушёрлик билан ўрганишилари лозим. Уни юзаки ўрганиб олиб, сўнг бизга камчилик ва ихтилофларини ҳавола қилиши яхши эмас. Чунки шариатдаги мақсадларни биламан деб мақтанаётган ва Мувофақот китобини ўрганаётган аксар одамлар шундай қилишга одатланиб қолган. Қуйида юқоридаги матнларни мисоллар билан тиниқлаштиришга харакат киламиз:

Шотибий тушунтиришича шаръий гоя факт Шореъ белгилаб кўйган шаръий йўл билан рўёбга чиқади. Шунингдек агар шариат муайян гояни рўёбга чиқариш учун муайян йўлни белгилаган бўлса, бу гояни факт мана шу йўл билан рўёбга чиқариш дуруст бўлади. Шотибий яна шуни қўшимча қиладики бу йўл бошқа гояни – гарчи у шаръий мақсад бўлсада – рўёбга чиқариш учун восита қилинмаслиги шарт. Чунки бу йўл ёки восита барча мақсадлар учун эмас, факт мана шу гоя ёки мақсад учун белгиланган. Масалан Шореъ ўғирликнинг олдини олиш учун қўл кесиш ҳукмини белгилаган, шунинг учун бу гояни рўёбга чиқариш учун қўл кесишдан бошқа йўлни қўллаб бўлмайди. Масалан муртадлик ва зинони олдини олиш учун қўл кесишни восита қилиб бўлмайди. Шунингдек жиноятни тўхтатиб қолишда етукроқ бўлсада бошқа восита ёки йўлни қўллаб бўлмайди. Бошқа ибора билан айтганда

қўл кесиш ўрнига қатл қилиш ёки мол мулкини мусодара қилиш, ёки иккисини ҳам биргаликда қўллаш мумкин эмас.

Шунингдек Халифалик ҳақида айтадиган бўлсак, у Исломни татбиқ қилиш учун тариқат ва воситадир. Бу ишга Халифаликдан бошқасини тариқат сифатида қўллаб бўлмайди. Бундан ташқари Халифаликни Исломни татбиқ қилишдан бошқасига восита қилиб бўлмайди. Шунинг учун Исломни Халифалик татбиқ қилмас экан, у татбиқ қилинмаган ҳисобланади.

Булар мақсад ва воситалар манҳажида келтирилган матнлардир. Аслида шариат ҳар қандай шаръий хукмни ўзгартириш ва алмаштириш ҳаром эканини баён қиласр экан, буларни ўзгармас қоида сифатида белгилаб қўйган. Бунда уларни мақсад ёки восита деб аталадими, ёки бошқа номлар билан аталадими фарқи йўқ. Агар айрим бузғунчилар бу манҳажни ўз мақсадлари йўлида восита қилиб олмагандা, бу манҳажни ўқиб, ўрганишимизга ҳожат йўқ эди.

Уммат ўз динини англашига қарши курашиш, уни Халифалик давлатини тиклаш сари йўналишидан буриб юбориш, исломий хукмларни бузиш, ҳамда демократия ва ундан бошқа куфр фикрларини исломий пардага ўраб тақдим қилиш учун мақсад ва воситалардан фойдаланаётган кимсаларга эътиroz билдириш учун – Шотибий манҳажида – бошқа боблар ҳам мавжуд. Бу бобларнинг ичида энг аҳамиятлиси ва кенг баҳс қилингани ибодат ва итоат қилиш қасди, ёки Шореъ мукаллафни шаръий хукмлар остига киргизишдаги қасди номли бобдир. Уни қисқача ифодалайдиган бўлсак ибодат қилиш ва Шореънинг буйруқларига итоат қилиш қасди барча шаръий хукмларда, яъни мақсад ва воситаларда мавжуддир. Чунки уларнинг барчаси шаръий хукмлар бўлиб, биз улар орқали Аллоҳга ибодат қиласиз. Шореъ мақсадларга олиб борувчи йўл қилиб белгилаган хукмларни мухими мақсадларни рўёбга чиқаришдир деган ҳужжат билан бекор қилиш мумкин эмас. Шореъ барча хукмларда, ибодатлар бўладими ёки одатларми фарқсиз мукаллафни ўзига ибодат қилишини қасд қилган.

Шотибий айтади: «Барча шаръий хукмларда Аллоҳнинг ҳаққи, яъни ибодат жихати мавжуд». Шотибий Шореъ мусаббаб учун сабаб қилиб белгилаган, ёки бошқаси учун ирова қилган, ёки бирор мақсад учун восита қилган нарсалар замонлар ўзгариши ёки тараққиёт илдамлашига қараб ўзгармаслиги ва событ қолиши тўгрисида гапирган. У айтадики: «Шариатнинг хусусиятларидан бири завол топмас событлигидир. Шунинг учун биз унда бекорчи нарсани, хос имтиёзларни, хос чекловларни топмаймиз.

Шунингдек барча мукаллафларга ёки уларнинг айримларига хос бирор ҳукмни замон ва вазиятга қараб бекор бўлиб қолганини топмаймиз. Балки сабаб, шарт, вожиб ва мандублар қандай событ бўлса шундайлигича қолади. Бошқа ҳукмлар ҳам шу каби завол топмас ва ўзгармасдир. Таклиф қиёматгача қолар экан, уларнинг ҳукмлари ҳам шу кабидир».

Юқорида биз айтганларимиз Халифалик вожиблигини инкор қилаётган доктор Аҳмад Райсунийнинг бўхтонларини рад қилиш ва мақсадларни баҳона қилиб, билмаган нарсаси ҳақида жовраётганини баён қилиш учун кифоя қилади деб ўйлайман. Шунингдек, Халифалик заруратлардан экани, ҳамда у Исломни татбиқ қилиш учун ягона шаръий восита ва йўл эканини, бугун Халифалик мавжуд эмас экан, уни вужудга келтириш барча заруратларнинг олийси ва мақсадларнинг аҳамиятлиси эканини баён қилиш учун ҳам бизнинг айтганларимиз кифоя қилади. Чунки Халифаликсиз бошқа зарурий мақсадлар, эҳтиёжлар ва таҳсинотлар зое бўлади.

Сўзимизни Райсунийга, ҳамда шаръий мақсадларни баҳс қилаётган ва Шотибийнинг «мувофақот» китобини ўрганаётганларга ва шу мавзуга аҳамият бераётганларга насиҳат қилиш билан якунлаймиз. Биз уларга Шотибийнинг насиҳатини эслатамиз. Шотибий – Аллоҳ у кишини марҳаматига олсин – бундай қаллоблар бўлишидан хавфсираб, уларни шундай огоҳлантиради: «Бу китобни шариат илмини, усулини, фуруъларини, манқул ва маъқулини мазҳабга ёпишиб, тақлид қилмай ўрганган киши ўқиса ўзи ҳам фойдаланади, бошқасини ҳам фойдалантиради. Акс ҳолда у аслида ҳикмат бўлган нарсадан тасодифан фитналаниб қолиши мумкин деб кўрқаман». Бундай ҳолат доктор Райсунийда юз берди. У шариат билан ўйнашиб, ҳамда мақсадлар ҳақида биламан деб мақтаниб унинг ҳукмларини бекор қилиб қўйди. Шунингдек у шариат бекор бўлгандан кейин ҳеч нарса қолмаслигини англамади.

Аллоҳим бизни нафс ҳавога эргашмайдиган, итоатгўй кишилардан қил ва Пайғамбарлик минҳожи асосидаги рошид Халифаликни тиклаш ва нусратинг билан сийла. Оламлар Роббиси бўлган Аллоҳга ҳамдлар бўлсин. Тамом. □

Мустафо Заҳроний: Эрон Америка билан ҳамкорлик қилиш учун тинимсиз ишоралар олмоқда

Эрон ташқи ишлар вазирилигидаги сиёсий ва халқаро тадқиқотлар идораси бош мудири Мустафо Заҳроний ўзининг мамлакати Америкадан у билан минтақадаги турли масалалар бўйича ҳамкорлик қилиш учун тинимсиз ишоралар олаётганини билдириди. Заҳроний: «Америка турли минтақаларда, жумладан Ироқ ва Сурияда Эроннинг рол ўйнашига муҳтож эканини тушуниб етганидан кейин Америкада бир янги модел шаклланиб тиниклашди. Шунинг учун бизга Америка Эрон билан минтақадаги турли масалалар бўйича ҳамкорлик қилишни истаётгани ҳақида тинимсиз ишоралар кела бошлади» деди.

Ал-Ваъй: Заҳронийнинг гапи очиқ дипломатия соҳасида тўғри бўлиши мумкин. Чунки икки тараф ўртасидаги ҳамкорлик Ҳумайнин ҳокимиятни ўз қўлига олганидан бошлаб бошланган. Ўша вактдан бери икки мамлакат ўртасидаги разведка алоқалари минтақадаги барча масалалар бўйича энг юқори даражада мавжуд бўлиб келмоқда.

Кўрфаз коалициясининг 10 минг аскари Яманда

Ҳусийлар жамоати жангариларига ва бу жамоатга тарафдор кучларга қарши Маъраб ва Жавфда ҳал қилувчи жангни бошлаш учун илдам ҳарбий тайёргарликлар кетаётган бир шароитда Яман ҳарбий манбалари ўнлаб ҳарбий зирхли машиналар ва оғир техникалар қўллаб-қувватлаётган минг аскардан иборат Қатар қуруқлик кучлари Маърабга етиб келганини тасдиқлади. Бу кучлар кутилаётган жангда Саудия, Амирликлар, Баҳрайн кучлари ва Абдуроббих Мансур Ҳодийга тарафдор Яман кучлари билан биргаликда иштирок этиш учун Маърабга келди. «Ал-Жазира» телеканалининг электрон сайти хабар тарқатишича, Қатар кучларида ўттизта «Апачи» вертолёт бор. Телеканал Ямандаги коалиция аскарлари сони ўн мингга етганини билдириди.

Жубайр: Сурия муаммоси Асаддадир Шунинг учун ҳар қандай ечимда унинг ҳокимиятдан кетиши мазмуни бўлиши лозим

Саудия ташқи ишлар вазири Одил Жубайр: Сурия муаммоси Башар Асаддадир, шунинг учун ҳар қандай ечимда унинг

хокимиятдан кетиши мазмуни бўлиши лозим, деб таъкидлади. Жубайр буни Вашингтонда ўтказган матбуот конференциясида билдириди. Унда у подшоҳ Салмоннинг Америка президенти Обама билан учрашган саммит ҳақида гапирди. Унинг айтишича саммитда Сурия бўйича Асаднинг ҳокимиятдан кетишини кафолатлайдиган бир сиёсий ечимни топишга чақирилган. Жубайр Давлат ташкилоти пайдо бўлиши, минглаб суряликларнинг ўлдирилиши ва миллионлаб суряликларнинг қочоққа айланиши масъулиятини шу режим зиммасига юклиди. Саудия ташқи ишлар вазири олдинроқ Асад режимини сиёсий ечим орқали ёки ҳарбий йўл билан ҳокимиятдан кетказиш зарурлигини таъкидлаган эди.

Вашингтон позицияси: терроризмга қарши кураш сиёсий ечим билан бир қаторда олиб борилади

Ёзувчи ва журналист Жорж Самъон Сурия ишида ёриб ўтишга эришиш учун узоқ вақтга рус «айифи»га бўшатиб берилган майдон бу «айик»қа илгаригидек эркин ҳаракат қилиш имконини бермайдиган бўлди, деди. Чунки – деди Самъон – майдонда қатор янгиликлар ва босим ўтказувчи ривожлар пайдо бўлди. Ана шу янгиликларнинг биринчиси Вашингтоннинг ядрорий келишув ва уни конгресснинг рад этиши эҳтимоли босимидан халос бўлганидир. Бу нарса Сурия масаласини Америка идорасининг энг бирламчи вазифаларининг бошига олиб чиқди. Шунингдек Вашингтон ўзининг Суриядаги вазиятни муолажа қилишга бўлган ёндашишини ҳам ўзгартириди. Шунинг учун «терроризм»га қарши кураш сиёсий ечим йўналиши билан параллел равища борадиган бўлди.

Америкалик масъуллар: Россия Сурия соҳилида ҳарбий база қурмоқда

Баъзи америкалик масъулларнинг таъкидлашича Россия президент Башар Асаднинг қальяси Лозиқияда олд чизиқдаги ҳарбий ҳаво базасини қуриш ҳаракатидадир. Улар Франс Пресс агентлигига: энг камида учта рус ҳарбий самолётлари Лозиқия муҳофазасидаги аэродромга қўнди, улардан иккитаси «Антонов 124 Кондор» русумидаги улкан юқ самолёти ва учинчиси транспорт самолётидир, деб билдиришди. Ана шу манбаларнинг яна таъкидлашича руслар бу минтақада юзлаб кишиларни

сигдира оладиган вақтингчалик биноларни куришган ҳамда бир аэроромни жиҳозлашган. Бу манбалар «Буларнинг барчаси олд чизиқда бир ҳарбий ҳаво базаси қурилаётганини кўрсатиб турибди» деб қўшимча қилди.

Ал-Ваъй: Россия буни қарор қилинган ечимни бевосита куч ишлатиш билан тикишириш учун қиялптими ёки қимирлаб қолган ва қулашидан қўрқишаётган Асад ҳукуматининг қолган-кутган нуфуз минтақаларини химоя қилиш учунми? Ёки иккаласи учунми?

Подшоҳ Салмон Американинг Суриядаги ишларига аччиқ танқидларни йўлламоқда

Саудия подшоҳи Салмон ибн Абдулазиз Америка идорасидан бир гурух суриялик қўзғолончиларни машқдан ўtkазиш ва қуроллантириш секин ва ёмон бораётгани сабаби ҳақида изоҳ талаб қилди. Маълумки АҚШ уларни машқдан ўtkазиш ва қуроллантиришга бошчилик қилмоқда. Бу талаб ҳақидаги маълумот «Foreign Policy» журналидаги бир мақолада келди. Журнал ана шу мақолада Саудия – Америка саммити олдидан тайёргарлик сўзлашувлари бўлганини билдириди. Ана шу сўзлашувларда подшоҳ Салмон бундай деди: «Биз Кўшма Штатларнинг машқдан ўtkазиш ва қуроллантириш борасидаги вазифаси нега жуда секин кетаётганини билишни ва кучлироқ йўлни муҳокама қилишни истаймиз». Саудия-Америка алоқалари «охирги лаҳзадаги қарор»дан буён – шу журналнинг таъбирига кўра – «қийин» деб аталаётгани кўрсатиб ўтилмоқда. Обама идораси ана шу «охирги лаҳзадаги қарор»ни 2013 йилда Асад режимига қарши ҳарбий амалиётни амалга оширишдан – ҳатто Дамашқ ҳукумати «қизил чизик»ни бузиб ўтганидан кейин ҳам – бош тортиб қабул қилган эди. Обама ўша пайтда Асад режимининг ўз халқига қарши кимёвий қуролни ишга солиши бўйича ана шу «қизил чизик»ни белгилаган эди.

Жабҳатун Нусра ўзининг жангчиларига Петрэус берган мўътадиллар деган номни рад этмоқда

«Петрэус ва Жабҳатун Нусрадаги мўътадиллар» деган сарлавҳа остида Жабҳатун Нусрадаги шаръий масъул Абу Абдуллоҳ Шомий бир баёнот ёзди. Унда у қуидагиларни айтади: «Бир неча кун олдин Дэвид Петрэус бир баёнот билан

чиқди. Унда у ўзининг идорасига ўзи «Исломий Давлат жамоатига қарши урушда Жабхатун Нусрадаги мўътадиллар» деб атаган кишиларга таяниш кераклигини тавсия қилади. Петрэуснинг бу таклифи Америка идораси ўзининг ҳам янги, ҳам эски коалициясида муваффакиятсизликка учрагани, барбод бўлгани ва довдираб қолгани далилидир... Чунки Америка қомусидаги «мўътадиллар» деган термин бизнинг қомусимиздаги ўз дини ва ўз Умматига хиёнат қилган хоинлар деган термин билан баробардир! Шунинг учун биз Америка қабул киладиган ҳар қандай лойихага зарба берамиз. Шундай экан энди қандай қилиб Америка баъзи аскарларимизнинг бу мўътадилликка кўл уришини исташи мумкин ахир?». Лекин Шомий ўзининг оқими ичкарисида бу таклифни кўллаб-кувватлаётган баъзи кимсалар борлигини зимдан таъкидлади. Лекин у ана шу кимсаларнинг жамоат номидан гапирадиган бўлишини инкор қилиб куйидагиларни айтди: «Баъзи кимсалар томонидан жамоат фикрини ва йўналишини ифодаламайдиган баъзи твитлар чиқкан бўлса-да лекин бу твитлар факат уларни айтган кимсанинг раъйини ифодалайди, холос. Зоро бизнинг давлат жамоатига нисбатан – бу жамоатнинг «хорижийлар» бидъати билан қоришиб кетганини эътиборга олиб ва бошқа кўп сабабларга кўра – душманлик муносабатида бўлаётганимиз ҳеч бир холда уларга карши Америка билан бирга урушга кирганимизни англатмайди, бу тўғрида шунчаки фикрлашни ҳам англатмайди».

Ал-Ваъй: Петрэуснинг бу баёноти замираida шундай бир ифлос фитна ётибдики, унинг сохиби худди шу ифлос фитнани Нусра тарафлари ўртасига солмоқчи!

Европалик экспертлар: қочоқлар иқтисодимизни қутқазиши учун бир олтин фурсатдир

Французча Слайт сайти Европа давлатларига оқиб келаётган қочоқлар ҳақида бир ҳисоботни нашр қилди. Унда ана шу қочоқлар сабабли Европа иқтисодларига бўлиши мумкин бўлган ижобий таъсирлар кўриб чиқилган. Бу эса «ана шу давлатлар ўзининг ўзлигига, сақофатига ва яшаш тарзига бу қочоқларнинг таъсир қилишидан тушаётган катта хавотирларга» бутунлай тескаридир. Сайт «Арабий 21» таржима қилган бу ҳисоботда

ОЛАМ МУСУЛМОНЛАРИ ХАБАРЛАРИ	قال رسول الله ﷺ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَنْهَاهُ وَلَا يَعْفُرُهُ» «Мусулмон мусулмоннинг биродаридир. Унга зулм қилмайди, уни шалаб қўймайди ва камситмайди»	ОЛАМ МУСУЛМОНЛАРИ ХАБАРЛАРИ
<p>билдиришича, иқтисодчи эксперталар қочоқлар оқимининг ижобий таъсиrlари борлиги ҳақида яқдил фикрга келишган, ҳолбуки илгари улар бирон нуқтаи назар бўйича бундай яқдил фикрга келишмаган. Чунки уларнинг кўпчилиги шахсларнинг эркин кўчиб юриши бирон мамлакатнинг бойлигига зарар етказмайди, аксинча бу қўшимча иш ўринларини пайдо қиласди, деган фикрдадир. Ҳисоботда иқтисодий тадқиқотлар миграция қарши чиқаётганларнинг муҳожирлар фуқароларнинг иш ўринларини эгаллаб олади ёки улар ижтимоий таъминот системасини бузади қабилидаги иддиоларини рад этаётгани қўшимча қилинган. Сайт бу хавотирларнинг ҳақиқий сабаби бирон давлатнинг сақоғий, миллий ва диний ўзлигига путур етиши мумкинлигидан бўлган хавотир эканлигини кўрсатиб ўтади. Худди шу мазмунда сайт баъзи Европа партиялари ва ҳукуматларида аниқ қараш ва узок кўламли стратегия йўқлигини кўрсатиб ўтган. Чунки – дейди сайт – ана шу кимсалар жамоатчилик фикрига эргашишни афзал қўришади. Бу эса уларнинг шу ёз ойида икки баравар кўпайган муҳожирлар оқимларига нисбатан муносабатда бўлиш қарисида ожизлик қилишганини изоҳлаб турибди.</p>		
<p>БМТ: Сурияга оқиб келаётган жангарилар сони қурқинчли тарзда ошди</p>		
<p>«Русиял Явм» сайтига кўра БМТ томонидан чиқарилган охирги ҳисоботда айтилишича куролли ташкилотларга қўшилган жангарилар сони охирги уч йилда тарихда мисли кўрилмаган тарзда ошди. Чунки Ироқ, Сурия ва бошқа давлатлардаги Давлат ташкилотига ва Нусрага қўшилиш учун ўз ватанларини тарк қилиб жангарига айланганлар сони 25 мингдан ошиб кетди. БМТга кўра улар 100дан кўпроқ давлатлардан келишган. Хавфсизлик кенгашининг ал-Қоида ташкилоти фаолиятини кузатиб борувчи комиссияси тайёрлаган ҳисоботда билдирилишича ажнабий жангарилар сони ўтган йилнинг ярми билан бу йилнинг март ойи ўртасидаги даврда қарийб 71 %га ошган. Комиссия ана шу жангариларнинг жуда кўпи Тунис, Мағриб, Франция ва Россиядан келишаётганини кўрсатиб ўтди. Мальдив, Финляндия, Тринидад ва Тобагодан келаётганлар сони ҳам ошиб бормоқда.</p> <p>Ал-Ваъй: нега доим Дамашқ тоғутига қарши жанг қилиш учун қўзғалаётган жангчилар сонига ҳадеб эътиборни қаратаверишади-ю, айни вактда Ливан, Ироқ, Эрон, Афғонистон ва бошқа</p>		

ОЛАМ МУСУЛМОНЛАРИ ХАБАРЛАРИ	قال تعالیٰ: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْرَجُوا﴾ «Мұмиллар ҳеч шак-шубхасız оға-инилардір»	ОЛАМ МУСУЛМОНЛАРИ ХАБАРЛАРИ
давлатлардан Асад режимини құллаб-қувватлаш учун келаётган анави катта түдалардан күз юмишади?!		
Нефт нархлари пасайиши оқибатида Саудия бюджетида юзага келган катта камомад		
<p>Саудия молия вазири Иброҳим Ассоф «Си-Эн-Би-Си» радиостанциясидеги араб иқтисоди хәқидаги сұхбатда ўзининг мамлакати давлат сарф-харажатларни камайтиришини ҳамда давлат бюджетидеги қарийб 130 миллиард доллар миқдоридеги рекорд камомадни қоплаш учун құшымча қимматбақо қоғозларни чиқаришини тан олди. У подшохликнинг ва нефт қазиб оладиган бошқа араб давлатлари – агар нефт нархлари пасайишда давом этаверса – келгуси йилларда учрайдиган қийинчиликларни акс эттириб турған тан олишдир. Шу муносабат билан ўзининг йиллик бюджетларини ишлаб чиқища нефт экспортидан келадиган даромадларга таянадиган барча давлатларнинг ўз бюджетларида улкан камомадларга учраётгани кузатилмоқда. Бу түғрида Саудия ёлғиз эмас. Лекин фарқи шуки, Саудиянинг нефтдан келадиган даромадлари унинг маҳаллий ишлаб чиқаришининг 90 %дан кўпроғини ташкил қиласи. Саудиянинг 2015 йилдаги бюджети бюджетларнинг энг улкани эмас, балки бу подшохлик тарихидеги энг улкан бюджетлардан бири бўлди. Чунки унинг ҳажми қарийб 855 миллиард риёл (227 миллиард доллар)га етди. Нефт нархлари баҳолари сабабли камомад бир баррел учун 63 долларга тўғри келди.</p>		
Америка ўзининг Туркиядаги аскарлари оиласирига бу мамлакатни тарқ қилишни тавсия қилмоқда		
<p>Қўшма Штатлар ўзининг Туркиянинг жанубий миңтақаларидаги ҳарбийлари ва дипломатлари оиласирига мамлакатни тарқ қилишни тавсия қилмоқда. Чунки бу миңтақаларда Американинг «Исломий Давлат» ташкилотига қарши урушдаги ҳаракатлари кучайиб бормоқда. Америкалик масъулларнинг айтишича бу қарор Инжирилик ҳарбий ҳаво базасида ишлаётган ҳарбийларнинг оиласи аъзоларига ҳамда қўшни Адана шаҳридаги консул ходимларга тегишлидир. Америка мудофаа ва ташқи ишлар вазирликларининг бу қўшма эълони турк ҳарбий самолётларининг Суриядаги ана шу ташкилот позицияларига қарши ҳужумларда иштирок эта бошлаганидан атиги бир неча кун кейин юзага келди. □</p>		

ҚУРЬОНИ ҚАРИМ СУХБАТИДА

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا سُجُونَهُمْ كَحْبَرِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءامَنُوا أَشَدُ حُبًّا لِّلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ إِذْ تَبَرَّا الَّذِينَ أَتَبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَثَرَةً فَتَبَرَّا مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّهُوا مِنَا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَانَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُم بِخَرِيجِينَ مِنَ النَّارِ

«165. Одамлар орасида шундай кимсалар борки, улар ўзгаларни Аллоҳга тенг билиб, уларни Аллоҳни севгандек севадилар. Имонли кишиларнинг Аллоҳга бўлган муҳаббатлари қаттикроқдир. Бундай золимлар азобга рўбарў бўладиган замонларида (қиёмат кунида) бутун қуч-қудрат Аллоҳники бўлишини ва Аллоҳнинг азоби қаттиқ азоб эканини билсалар эди. 166. У кунда пешволар эргашувчилардан тонадилар ва ҳаммалари азобни (кўзлари билан) кўрадилар. (У кунда уларни боғлаб турадиган) баҳонаю сабаблар узилади. 167. Эргашувчилар: «Қанийди, яна бир карра (яшаининг) иложи бўлса-ю, улар биздан тонгандарилик, биз ҳам улардан тонсак», дейдилар. Шундай қилиб, Аллоҳ Таоло уларнинг қилган амалларини ўзларига ҳасрат-надомат қилиб кўрсатади ва улар жаҳаннамдан чиқувчи бўлмайдилар» [Бақара 165-167]

Ҳизб ут-Тахрир амири Ато ибн Халил Абу Роштанинг (у кишини Аллоҳ хифзу химоясида асрасин) «Тайсир фи Усулит Тафсир» номли китобида қуйидагича келади:

Аллоҳ Таоло бу оятларда қуйидагиларни баён қилади:

1 – Шундай одамлар борки, улар Аллоҳга ширк келтирадилар, бошқаларни У Зотга тенглаштирадилар. Уларни

худди Аллоҳни яхши күргандек яхши күрадилар. Лекин ҳидоятга асосланмаган мұхабbat мұмінларнинг Аллоҳға бўлган мұхабbatлари даражасига хеч қачон кўтарила олмайди. Чунки мұмінларнинг Аллоҳға бўлган мұхабbatи тақвога, имонга асосланади. Мұмінларнинг Аллоҳға бўлган мұхабbatи шу қадар кучли, шу қадар ўткир мұхабbatки, у билан диллар ором олади, у билан жаннатга, Аллоҳнинг ризосига эришилади.

Анави Аллоҳға ширк келтирганлар ва бошқаларни Аллоҳға тенглаштирганларнинг борадиган жойи эса қиёмат кунидаги аламли азобдир. Ана шунда улар факат Аллоҳгина Кучли эканини, Унинг кувватидан ўзга кувват йўқлигини, Унинг золимларга берадиган азоби жуда аламли, қаттиқ эканини, уларнинг Аллоҳға тенглаштириб юрган нарсалари хеч қандай кучга, кувватга эга бўлмаган, ўзларига ўхшаган махлуқотлар эканини билиб оладилар.

﴿وَأَتَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهًا لَّعَلَّهُمْ يُنَصَّرُونَ ﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنُدٌ
﴿مُحَضِّرُونَ﴾

«(Йўқ, улар шукр қилмадилар, балки) Аллоҳни қўйиб ёрдам олиши умидида (ўзга) «худо»ларни тутмидилар. Улар ўша («худо»лари) учун ҳозирланган қўшинлари бўлган ҳолларида ҳам у («худо»лар) уларга ёрдам беришига қодир бўлмаслар» [Ясин 74-75]

﴿وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ﴾

(Бундай золимлар азобга рўбарў бўладиган замонларида (қиёмат кунида)). Бу ердаги (لو) ҳарфи ўзи аслида музоре билан қўлланиши керак эди. Лекин бу ерда мозий билан қўлланяпти. Бу билан бирданига икки иш амалга ошириляпти. Улар қуйидагилар:

- Музореъ, келаси замон ифодаланяпти. Чунки бу ердаги мавзу уларнинг қиёмат кунидаги қўришлари устида боряпти.
- Мозий, ўтган замонни ҳам ифодалаб, Аллоҳнинг илмида бу ишнинг аниқ юз бериши кўрсатиляпти. Гёё у ўтмишда бўлиб, ўтиб кетгандек.

(لو)нинг жавоби ҳазф қилинган. Бу билан унинг таърифу тавсифга сифмайдиган ўта мудҳиш нарса экани кўрсатиляпти. Агар улар ўзларига қиёмат кунида қандай азоблар тайёрлаб

күйилганини билишганида эди, уларнинг ҳасрату надоматлари таърифу тавсифга сиғмай қолган бўларди.

(لو) (اـد) нинг кўлланиши ва мазкур оқимда жавобнинг ҳазф килиниши гапнинг нақадар балоғатли эканини кўрсатяпти.

﴿تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾

«Хикмат ва ҳамду сано эгаси томонидан нозил қилингандир»
[Фуссилат 42]

﴿أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾

(Албатта бутун куч-қудрат Аллоҳникидир ва Аллоҳнинг азоби қаттиқ азобдир).

﴿أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾

(Албатта бутун куч-қудрат Аллоҳникидир) жумласига

﴿وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾

(Ва Аллоҳнинг азоби қаттиқ азобдир) ибораси ҳам киряпти. Ҳам атф қилиш, ҳам қайта тилга олиш мусибатнинг нақадар катта бўлишини, улар қиёмат кунида мутлақо кечирилмаслигини кўрсатади. Зеро,

﴿الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾

(Бутун куч-қудрат Аллоҳникидир), деган гап азобнинг қаттиқлигини тақозо қилмайди. Негаки, Аллоҳ Таоло азоблашга Қодир бўлиб туриб, азобламай қўйиши ҳам мумкин. Шунинг учун ҳам Аллоҳ Таоло

﴿وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾

(Ва Аллоҳнинг азоби қаттиқ азобдир) иборасини олдинги иборага атф қиляпти. Токи, Аллоҳнинг авф этишидан уларнинг умидлари батамом узилсин.

2 – Ўша мудҳиш кунда, аламли азоб кўзлар билан кўриб турилган пайтда, кучу қудратнинг ҳаммаси Аллоҳники экани аён бўлган соатда ишларнинг моҳияти очилади:

а) Аллоҳга ҳар хил бутларни, санамларни ва бошқа нарсаларни шерик қилганлар ўша мудҳиш кунда мана шу шерик қилган нарсалари ҳеч қандай кучга ҳам, қудратга ҳам эга

эмаслигини, ўзларини чор атрофдан азоб ўраб келаётганини күришиб, ҳасрату надоматлари чўққига чиқади.

б) Ўзлари эргашган, этакларидан тутган пешволари улардан тонаётганини кўришиб, ҳасрату надоматлари янада ортади. У пайтдаги даҳшат шу қадар кучли бўладики, пешволарнинг ўз тобеларини тан олишига имкон топилмай қолади. Ҳамма ўзи билан ўзи машғул бўлади. Пешво билан тобе ўртасини боғлаб турувчи ҳамма ришталар узилади. Гёё бу ришта олдин бўлмагандек бўлиб қолади.

в) Тобелар дўзахдан чиқиб, қайта дунёга келишнинг ва пешволаридан интиқом олишнинг имкони йўқлигини англаган пайтларида уларнинг ҳасрату надоматлари янада ортади. Ана ўшандада бу пешволарга эргашиб, жуда қаттиқ хатога йўл қўйганларини, пешволари уларни ҳалокатга олиб борганларини, уларга эргашиб, қилган ишлари ўзларига ҳасрату надомат бўлиб қайтганини, улар учун жаҳаннамдан жой ҳозирлаб қўйганини кўрадилар. Нақадар аянчли оқибат!

3 – Бу оятларнинг мантукки Аллоҳдан бошқаларни У Зотга шерик қилиб, уларни худди Аллоҳни севгандек севадиган кишиларга алоқадордир. Аллоҳ Таоло уларни золимлар, деб тавсифлаяпти. Чунки улар ишни, нарсани ўз ўрнига қўймасдан маҳлуқларни Холик билан тенглаштиряптилар ва шу билан золимларга айланяптилар.

Бу оятлар уларнинг оқибатини, пешволари азобни ва барча куч-қувват Аллоҳники эканини кўришган пайтда улардан қандай тонишларини баён қиляпти. Бу оятларнинг мантукқида тобеларига ёмон ишларни яхши қилиб кўрсатган пешволар учун қандай азоб борлиги хусусида ҳеч гап йўқ.

Бироқ бу мантукнинг мағҳуми ҳам бор. (Мантук гапнинг юзаки маъноси, мағҳум эса унинг остидаги маъно). Куйидагиларга берилган танбех ўз-ўзидан юкоридагиларга ҳам тегишлидир. Аллоҳ тобеларгаки шунча азоблар тайёрлаб қўйган экан, уларни шу кўчаларга олиб кирган пешволарга ундан ҳам қаттиқ азоблар тайёрлаб қўйгани ўз-ўзидан аён. Ҳа, пешволарнинг азоби тобеларнинг азобидан ҳам қаттиқроқ бўлиши, уларнинг оқибати тобеларнинг оқибатидан ҳам аянчлироқ бўлиши аниқ. Ўз тобеларини ҳалокатга бошлаган пешволарнинг аҳволи мана шу. Улар қиёмат кунида худди

Фиръавнга ўхшаб, тобеларидан олдин ўзлари дүзахга кирадилар.

﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلِئِيهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ يَقْدُمُ قَوْمٌ وَرُدُّهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبَيْسَ آلَوْرَدُ الْمَوْرُودُ﴾

«*Фиръавн ва унинг одамларига* (Мусони пайгамбар қилиб юборганимизда) улар *Фиръавннинг амрига бўйсундилар. Ҳолбуки, Фиръавннинг амри тўғри эмасдир. У* (*Фиръавн*) қиёмат кунида ўз қавмини бошлиб бориб дўзахга туширур. У тушиладиган энг ёмон жойдир!

[Худ 97-98]

Бу оятларда асосий эътибор тобеларгагина қаратилаётган экан, бунда бир улуғ ҳикмат бор, албатта. Бу иш айрим тобелардаги бизда гуноҳ йўқ, ҳаммасига ўша пешволар жавоб беришади, деган ўйнинг нотўғрилигини кўрсатади. Оятлар тобелар ҳам гуноҳкор бўлишларини, уларнинг ҳам оқибати ўта аянчли бўлишини баён қиляпти.

Оятлар Аллоҳ томонидан куфрабошиларга эргашаётганларга қаратилган баёндир. Уларда шундай дейиляпти: Бу пешволар сизларни жарликка олиб боради, қиёмат кунида улар сизлардан тонади, сизларнинг ҳеч қандай гуноҳларингизни кўтара олмайди, аксинча сизларни дўзахга итаради. □

ДЎЗАХ АҲЛИ

— Абу Саид Худрий رضдан ривоят қилинади:
Росууллоҳ ﷺ бундай дедилар:

«إِنْ أَدْنَى أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا، يَتَشَعَّلُ بِنَعْيَينِ مِنْ نَارٍ، يَغْلِي دَمَاغُهُ مِنْ حَرَارةَ نَعْلَيْهِ»

«Дўзах аҳлиниң энг оз азоб чекадигани, оловдан бўлган кавуш кийдирилиб, кавушлари ҳароратидан мияси қайнаган кимсадир» (Имом Муслим ривояти).

— Анас ибн Молик رضдан ривоят қилинади:
Набий ﷺ бундай дедилар:

«يُقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لِأَهْوَنِ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا: لَوْ كَانَتْ لَكَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، أَكْنُتَ مُفْتَدِيًّا بِهَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: قَدْ أَرْدَتُ مِنْكَ أَهْوَنَ مِنْ هَذَا وَأَنْتَ فِي صُلْبٍ آدَمَ: أَنْ لَا تُشْرِكَ - أَحْسِبْهُ قَالَ: وَلَا أَذْخُلَكَ النَّارَ - فَأَبَيْتُ إِلَّا الشَّرْكَ»

«Дўзах аҳлидан энг енгил азоб чекаётган кимсага Аллоҳ Таборака ва Таоло айтади: Агар сенда бутун дунё ва ундаги нарсалар бўлганда, уларни фидо қиласмидинг? У – ха, дейди. Аллоҳ айтади: Сен Одамнинг белидалик пайтингдаёқ Мен сендан бундан ҳам енгилини талаб қилган эдим: Менга ширк келтирмасанг, сени дўзахга киритмаслигимни айтгандим, бироқ сен фақат ширкни танладинг» (Имом Муслим ривояти).

— Абу Хурайра رض Набий ﷺнинг бундай деганларини ривоят қиласди:

«وَبُصْرَبُ الصَّرَاطُ بَيْنَ ظَهَرَيْ جَهَنَّمَ، فَأَكُونُ أَنَا وَأَمْتَي أَوَّلَ مَنْ يُجِيزُ»

«Сирот жаҳаннамнинг икки бошига қўйилади, шунда мен ва умматим ундан энг биринчи (муваффакиятли ўтишга) ижозат берилган бўламан» (Муттафақун алайхи).

«يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: يَا آدَمُ، فَيَقُولُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْحَيْرُ فِي يَدِيْكَ، فَيَقُولُ: أَخْرِجْ
بَعْثَ النَّارِ، قَالَ: وَمَا بَعْثُ النَّارَ؟ قَالَ: مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تَسْعَ مِائَةً وَتَسْعَةَ وَتَسْعِينَ، فَعِنْهُ
يَشِيبُ الصَّغِيرُ، وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتٍ حَمْلٌ حَمْلَهَا، وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ
سُكَارَى، وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَإِنَّا ذَلِكَ الْوَاحِدُ؟ قَالَ:
أَبْشِرُوكُمْ رَجُلًا وَمَنْ يَأْجُوجَ وَمَاجُوجَ أَلْفًا»

«Аллоҳ Таоло: эй Одам, деган эди, Одам ﷺ: лаббай, саодат Ўзида, яхшилик қўлида бўлган Аллоҳим, лаббай, деб жавоб беради. Аллоҳ Таоло: дўзахга йўлланганларни чиқар, деган эди, Одам ﷺ: дўзахга йўлланганлар кимлар ўзи? - деб сўрадилар. Аллоҳ Таоло: ҳар мингдан тўққиз юз тўқсон тўққизта, дейди. Ўша пайтда (даҳшатдан) ёш болалар сочи оқариб кетади, барча ҳомиладор аёллар ўз ҳомиласини ташлаб юборади, одамларни маст-аласт ҳолда кўрасан, ҳолбуки улар ўзлари маст эмас, лекин Аллоҳнинг азоби қаттиқ бўлади. Шунда саҳобалар сўрашдики: ё Росууллоҳ, ўша (тўққиз юз тўқсон тўққизта кишидан) биттаси қайси биримиз? Пайғамбар ﷺ айтдики: хушхабар беринглар, бир киши сизлардан, мингтаси эса Яжуж ва Майжужандир» (Муттафақун алайхи).

- Абу Хурайра رض ривоят қилади: мен Росууллоҳ ﷺ нинг бундай деганларини эшитгандим: «إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ، رَجُلٌ اسْتُشْهَدَ، فَأَتَيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَةُ فَعَرَفَهَا،
قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتُشْهَدْتُ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ
قَاتَلْتَ لَأَنْ يُقَالَ جَرِيءٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى الْقِيَامَةِ فِي النَّارِ،
وَرَجُلٌ تَعْلَمَ الْعِلْمَ وَعَلِمَهُ وَقَرَا الْقُرْآنَ، فَأَتَيَ بِهِ، فَعَرَفَهُ نِعْمَةُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ
فِيهَا؟ قَالَ: تَعْلَمْتُ الْعِلْمَ وَعَلِمْتُهُ، وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ، قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ تَعْلَمْتَ
الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ، وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ هُوَ قَارِئٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى
وَجْهِهِ حَتَّى الْقِيَامَةِ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ وَسَعَ اللَّهَ عَلَيْهِ وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلَّهُ، فَأَتَيَ

بِهِ فَعَرَفَهُ نَعْمَةُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ ثُحْبَ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ هُوَ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحْبَ عَلَى وَجْهِهِ، ثُمَّ أُلْقِيَ فِي التَّارِ

«Киёмат кунида биринчи бўлиб шахид бўлган одам устидан хукм чиқарилади. (Аллоҳ) уни берган неъматлари билан таништирганида ҳаммасини танийди. Бу неъматлар борасида нима иш қилдинг? - деб сўраганида, Сени деб жанг қилдим, ҳатто шахид бўлдим, дейди. (Шунда Аллоҳ): Ёлғон гапирияпсан, сен фалончи жасур экан, дейишлари учун жанг қилгансан, дарҳақиқат, одамлар (сен хоҳлаган нарсани) айтишди, дейди. Кейин буйруқ берилади ва уни судраб бориб, дўзахга юз тубан отиб юборилади. Илм олган, уни ўргатган ва Қуръон ўқиган бир киши келтирилади. (Аллоҳ) уни берган неъматлари билан таништирганида, ҳаммасини танийди. Бу неъматлар борасида нима иш қилдинг? - деб сўраганида: Сен учун илм олдим, илм бердим, Қуръон ўқидим, дейди. (Шунда Аллоҳ): Ёлғон гапирияпсан, сен фалончи олим экан, дейишлари учун илм олгансан, фалончи қори экан, дейишлари учун Қуръон ўқигансан, дарҳақиқат, одамлар (сен хоҳлаган нарсани) айтишди, дейди. Кейин буйруқ берилади ва уни судраб бориб, дўзахга юз тубан отиб юборилади. Аллоҳ ризқини мўл қилган, турли хил мол-давлат берган одам олиб келинади. (Аллоҳ) уни берган неъматлари билан таништирганида, ҳаммасини танийди. Бу неъматлар борасида нима иш қилдинг? - деб сўралади. Сен сарфланишини хоҳлаган йўлларнинг бирортасини қолдирмасдан, ҳаммасига сарфладим, дейди. (Шунда Аллоҳ): Ёлғон гапирияпсан, сен фалончи саховатли экан, дейишлари учун қилгансан, дарҳақиқат, одамлар (сен хоҳлаган нарсани) айтишди, дейди. Кейин буйруқ берилади ва уни судраб бориб, дўзахга юз тубан отиб юборилади» (Имом Муслим ривояти). □

СУРИЯЛИК ҚОЧОҚЛАР ҚАРШИСИДА ГЕРМАНИЯНИНГ БАГРИЕНГЛИК СИЁСАТИ СИРИ НИМАДА?

Кўпчилик учун Европада қочоқлар масаласи, айниқса Суриядан келаётган қочоқлар масаласи борасида тўсатдан юз берган «инқилоб» бир кутимаган ҳол бўлди. Шунинг учун кўпчилик одатда бўлмаган бу хайриҳоҳлик, меҳрибонлик сири нима экани ҳақида саволларни ташлай бошлади. Факат бир оз чукурроқ ўрганилса юз берган бу жараён немис ҳукуматининг ўз режаларини ҳаммага ўтказа олганидаги бир аниқ мудаффакият эканлигини тушуниб етиш мумкин. У бир инқилоб эмас, балки немис ҳукумати Швеция ва Норвегия каби бир неча Европа давлатлари билан биргалика бир неча йиллардан бери юргизиб келаётган сиёсадир. Бунга сабаб бу давлатларнинг саноат корхоналари, ерлар ва инфраструктуралардаги ҳозирги ва келгусида кутилаётган бўш ўринларни тўлғазиши учун турли қасблардаги ишчиларга бўлган катта эҳтиёжидир. Бу жамиятларда катта нисбатни ташкил қила бошлаган кекса ёшдагилар, ожизлар ва нафақаҳўрларнинг хизмати учун ҳам ишли кучлари керак.

Немис иқтисодининг юксалиши ва ишли кучларига бўлган эҳтиёжи ҳамда аҳоли сонидаги демографик камайиш ва Германияни Европада, эҳтимол кейинчалик оламнинг бошқа жойларида ҳам каттароқ рол ўйнашга бўлган интилишлари Германияни ўзининг манфаатларини амалга ошириб беради деб биладиган нарсани жорий қиласидиган бир кутб сифатида ҳаракат қиласидиган қилиб қўйди. Шунинг учун Германия ўз эшикларини сурялик қочоқлар қаршисида кризис бошланишида ёқ индамай ланг очиб қўйди. Қочоқлар сони кўпайиб Европа давлатлари уларга тўсиқ қўя бошлаган ва улардан нафратланиб норози бўла бошлаган пайтда Германия уларни аниқ, очик-ошкор кузатиб турди ва юқоридагига зид кампанияни амалга ошириди. Бу кампания ичкаридаги ва ташкаридаги жамоатчилик фикрини жунбушга келтирди, ишни остин-устин қилиб юборди. Бу ҳол кўчиб келишга, қочоқларга қаршилик кўрсатаётган давлатларни ахлоқий жиҳатдан ноқулай ахволга солиб қўйди. Демак у суряликлар фожеасига ачиниб, ҳамдард бўлиш учун бир муайян лаҳзада пайдо бўлган бир ҳолат эмас, балки анча эрта ишлаб чиқилган Германия стратегиясидир. Чунки кузатган киши Германияни бир-бирига уйғун бир тўп катта чораларни қабул қиласидиган кўради. Бу чоралар Германияни мумкин қадар каттароқ сондаги қочоқларга эга бўлишга ҳаракат қилаётганини таъкидлаб турибди. Чунки Германия куйидагиларни амалга ошириди:

– Дублин келишувига амал қилишни музлатиб қўйди. Чунки Германия сурялик қочоқларни улар олдинроқ кирган ва ўзларининг «бармоқ излари»ни қолдирган тинч давлатларга чиқариб юбориш чораларини тўхтатди.

Германия ўзининг ерларига келган қочоқларга – илгари кузатилмаган жуда қисқа муддат ичida – яшаш ҳуқуқи, паспорт берди

ҳамда уй-жой, озик-овқат, кийим-кечак, соғлиқни сақлаш ва таълимдан иборат барча асосий эҳтиёжларни таъминлади.

– Немис канцлери немис халқига мурожаат қилиб қочоқларни күчөп очиб кутиб олишни сўради. Натижада немислар темир йўл вокзалларига қочоқларни кутиб олиш учун чиқишиди, уларга таом ва ичимликлар беришиди, уларга ҳамдардлик билдиришиди. Германия бу билангина кифояланмади, балки Венгрияда сарсон бўлиб қолиб кетган қочоқларни ўзига олиб келиш учун транспорт воситаларини (буслар ва поездларни) ҳам юборди.

– Немис ҳукумати жорий йилда олдин ўзи қабул қилган қочоқларга қўшимча равишда яна 800 минг қочоқ ва муҳожирни қабул қилишга тайёр эканини билдириди. Бу эса Германия ўтган йили қабул қилган қочоқлар сонидан тўрт баробар кўпdir.

– Жамоатчилик қочоқлар фойдасига жунбушга келтирилди. Бу қочоқларнинг чекаётган азоб-уқубатларини оммавий ахборот воситаларида кенг ёритиш орқали, улар чекаётган кийинчиликларни кўрсатиш орқали амалга оширилди. Бунда масалан сувга гарқ бўлган бечора курд гўдак боланинг соҳилга чиқариб ташланган жасади ва Суриядаги вайрон қилувчи урушдан қочиши сафари чоғида ҳалок бўлиб жасадлари кўчаларда сочилиб ётган бошқа бир қанча муҳожирларининг суратлари кўрсатилди.

Қиска қилиб айтганда Германия ва қолган Европа давлатлари капиталистик давлатлардир. Бу давлатлар ўз сиёсатини ўзининг манфаатларини амалга ошириб берадиган нарса асосига қуради. Чунки, агар Европа Суриядан ўзига оқиб келаётган қочоқлар ва муҳожирларга ҳақиқатдан ҳам раҳми келганида эди Асад режимига қарши хаво бўшлиғида самолётларнинг учишини тақиқлашни албатта жорий қилган бўларди. Чунки Европа Ливияда Қаззофийга қарши худди шундай қилган эди. Айниқса Европа ҳарбий самолётлари Сурия осмонида кечаю кундуз изғиётган экан, буни албатта осон амалга оширган бўларди. Европа шунингдек ўзи «мўътадил оппозиция» деб атаётган кишиларга Асад режимининг тинч ахоли устига портловчи бочкаларни ташлаётган самолётларини ишдан чиқариш учун бир неча бомбардимончи самолётларни секингина бериши ҳам мумкин эди. Сувга гарқ бўлган қочоқлар устида ёлғондан кўз ёши тўкиш ўрнига Европа шундай қилиши мумкин эди. Лекин бу фурсатдан фойдаланиб қолиш ва манфаатлар сиёсатидир, холос. Бошқа томондан эса Германия ўлжага кўз тикаётган давлатдир. Шунинг учун Германияда келажакда Ўрта Шарқда таъсири рол ўйнашга бўлган интилишлар борлиги эҳтимолдан узоқ эмас. Келажакда бугунги сурялик эртага германияликка айланиб бу минтақага кириш учун бир мухим курол бўлиб қолади. Шунинг учун Бжезинский илгари: «Бор ғами фақат ўзининг иқтисодий аҳволини яхшилашгина бўлган Хитой эмас, балки юксалиб бораётган Германия ўзининг интилиш ва истаклари борасида тинимсиз кузатиб, назорат қилиб боришга арзийди!» деган эди. □

СУРИЯ БОРАСИДАГИ ХАЛҚАРО КЕЛИШУВ ХУСУСИЯТЛАРИ

Британия Сурия ичкарисида хаво хужумларини амалга оширишини эълон қилди. Бунда ўзининг парламентига мурожаат килиб ўтирамай, британия миллий хавфсизлигини химоя қилиш деган баҳонани рўйкач қилди! Франция хам Суриядаги Давлат ташкилотига карши шунга ўхшаш зарбаларни амалга оширишини эълон қилди. Россиянинг бу майдонга илгаригидан фаркли равиша бостириб кириши хақида ҳам бирин-кетин хабарлар таркалди. Россия бу боскінчилигини ўзининг Сурияда маҳсус ҳарбий кучлари бўлишини таъминлаш орқали амалга оширадиган бўлди. Бундан ташқари Кўшма Штатлар ҳам нисбатан узоқ вақтдан бери «терроризмга карши кураш халқаро коалицияси» деган нарса доирасида шубҳали рол ўйнаб келмоқда. Сурия устига бундай ошкор итдек ташланиш шароитида ливанлик ёзувчи Саркис Наум Байрутда чиқадиган «Нахор» газетасида нашр қилинган ўзининг мақоласида Америка-Рус-Кўрфуз келишувида Сурияда Башар Асаддан йироқда сиёсий ўтиш даврига олиб келадиган хусусиятлар борлигини мъълум қилди.

Наум – унинг таъбири бўйича – бир муҳим тадқикотлар марказидаги икки ходимнинг сўзларини келтирди. Уларнинг айтишича Вашингтон ўзининг бирламчи вазифа «Давлат ташкилоти»га қарши уруш қилиш ва уни ўйқ қилиш эканини таъкидлайдиган чекли ёндашишидан воз кечишига карор килган. Бунинг ўрнига Вашингтон доираси кенгроқ сиёсатни кабул киладиган бўлди. Бу сиёсат мазкур ташкилотдан холос бўлишдан манфаатдор бўлган томонларни бирлаштиришни, мазкур ташкилотга қарши курашиш учун ана шу томонларга ёрдам кўрсатишни ва Сурияда кучлар мувозанатини ўзгартиришни тақозо қиласди.

Америка позициясидаги бу ўзгариш Давхада Кўшма Штатлар, Россия ва Кўрфуз давлатларининг ташки ишлар вазирларининг кўшма йигинидан кейин юзага келмоқда. Наумнинг айтишича Туркияга мана шу келишув бўйича Сурия шимолидаги вазият калитлари – Туркия шу минтақадаги кўзғолон структурасида иш олиб бориши, шу билан бир қаторда Сурия оппозициясини кўллаб-кувватлашини кучайтириши учун – топширилди.

Бунинг муқобилида оппозицияни кўллаб-кувватлаётган араб давлатлари ўзлари ёпишиб олган музокара «потологи»ни пасайтиришга рози бўлди. Бу эса – дейди Наум – Эрон ва Хизбуллоҳнинг келажакда Сурияда тузиш мўлжалланётган марказий ҳукumatдаги улушини тан олишини англатади. Наум таянган манбаларга кўра Давхада Америка, Россия ва ўзаро ҳамкорлик кенгаши давлатлари ташки ишлар вазирлари ўтрасида бўлиб ўтган сўзлашувларда асосан кўйидаги нұкталар мухокама қилинган:

1 – Сурияни бўлиб ташлаш сценарийсини рад этиш, чунки у ҳеч қачон урушга чек кўйишни кафолатламайди.

2 – БМТ бош секретарининг маҳсус вакили Стефан де Миствура ва Москва ташаббус билан чиқиш учун кўйган шартларни қабул қилиш. Бу ташаббуснинг бир қисми бўлган диалогнинг Суриядаги кризиснинг ечимига олиб бориши тахмин қилинмоқда.

3 – Суриядаги нуфуз минтақалари (ташкилотлар ва гуруҳларга бўлиниб кетган алавийлар, озчилик миллатлар ва кўпчилик миллатлар)нинг норасмий чегараларини чизиб чиқишига харакат қилиш.

4 – Мазкур нуфуз минтақаларининг сўнгги вазиятини аниқлаш учун сунний араблар ва эронликлар билан алоҳида-алоҳида музокара олиб бориши, шу билан бирга кейинчалик бўладиган бевосита музокаралар (Ливан «Тоифи»га яқин (ўхшаш) музокара ўтказиш) каршисида эшикни очиқ қолдириш.

5 – Сурияда умумий сайловлар ўтказиш ҳамда бу сайловларда Асад номзоди асло кўрсатилмаслиги ва бу сайловлар натижаси бўлган ҳукumat таркибида Сурия жамиятининг барча қатламлари вакиллари бўлиши бўйича олдиндан ўзаро келишувга эришиш.

Ал-Ваъй: Сурияда кечачаётган воқеалар жараёни фожиалидир. Чунки сарсон-саргардон қилиш, кирғин қилиш, бўлиб парчалаб ташлаш, кўчиб кетишига мажбур қилиш маҳаллий, регионал ва халқаро даражадаги бир программали сиёсат бўлиб колди. Сурияда бораётган конли курашга чек қўйиш бўйича таклиф қилинаётган ечимлар Farb ҳеч қандай қиймат ёки ҳуқук ёки инсоний ахлоқни назар-писанд қиласлигини, Farb томонидан ёки унинг ёрдамчилари томонидан келадиган ҳар қандай ечим Умматни бурдалаб, парчалаб ташлаш учун бўлишини яна бир бор таъкидлаб турибди. Масалан мазкур келишув мазмуни Сурияни бир мўрт давлаттага айлантиришина тақозо қиласди. Шунинг учун Farb ўргатага ташлаётган ҳар қандай лойиха бўйича юришдан ўта-ўта эҳтиёт бўлиш лозим ва бу лойихаларни бутунлай рад этиб, улоктириб ташлаш лозим. □